

LIL LIO

தேசிய கல்வி நிறுவகம் - 1996
முதல் பதிமு

ISBN: 955-597-414-04

பில்டம்

சனத்தொகையும் குடும்பங்கக் கல்வியும் செயற்திட்டம்
தேசிய கல்வி நிறுவகம் - மகரகம் 1996
(II) பி சித்திரம் 8

அநுசாரனை

ஐக்கிய நாடுள்ளின் சனத் தொகை நிதியம் (UNFPA)

விநியோகம்

வெளியீட்டுத் தினைக்களம், தேசிய கல்வி நிறுவகம்

விசாரனைகள்:

பணிப்பாளர்

சனத்தொகையும் குடும்ப நலக் கல்வியும் செயற்திட்டம்
தேசிய கல்வி நிறுவகம் மகரகம்
தொலைபேசி இலக்கம்: 851301-305 நீடிமு 231.

புத்தம்

ஆலோசகர்கள்:

கலாநிதி பிரேமதாஸா உடகம்

பணிப்பாளர் நாயகம், தேசிய கல்வி நிறுவகம்

கலாநிதி எஸ்.டி.எல். அமரசுன்னேகரா

பிரதிப் பணிப்பாளர் நாயகம், தேசிய கல்வி நிறுவகம்

திருமதி ரஞ்சினி ஜெயவர்த்தனா

பணிப்பாளர், சனத் தொகையும் குடும்பங்க கல்வியும் செயற்திட்டம்

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

எழுத்தாளர்:

திருமதி மித்தா வீரக் கொடி

செயற்திட்டக்குழு

திரு. எஸ். ஏ.சி திசாநாயக்கா செயற்திட்ட அதிகாரி தே.க.நி

திருமதி மித்தா வீரக்கொடி செயற்திட்ட அதிகாரி தே.க. நி.

திருமதி ஹேமமாலினி ரூபசிங்க செயற்திட்ட அதிகாரி தே.க.நி

செல்வி. விசி தெல்பசித்திரா. செயற்திட்ட அதிகாரி தே.க.நி

திரு. கே.ரி. கணகாத்தினம் செயற்திட்ட அதிகாரி தே.க.நி

தமிழர்க்கம் தமிழ்ப்பதிப்பும்

எம். எச். எம் யாகூத் செயற்திட்ட அதிகாரி விஞ்ஞானத்துறை

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

தொகுப்புக் குழு

பேராசிரியர் நந்ததாஸ் கோதாகோடு
தலைவர் வைத்திய பீடம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்
பேராசிரியர் சுவர்ணா விஜெயதுங்கா
ஸ்ரீஸங்கா பல்கலைக்கழகம் கொழும்பு
வைத்தியர் தீப்தி பெரோா சுகாதார கல்விப் பணியகம்
திருமதி சுவர்ணா ரணதுங்கா - ADIC திறுவகம்
திருமதி ஐரின் கஜநாயக்கா - செயற்திட்ட அதிகாரி தே.க. நி.
செல்வி சசனி விதானகே
விஞ்ஞான ஆசிரியை சனாதிபதி கல்லூரி, மகரகம்
திருமதி குமாரி ரணதுங்கா
விஞ்ஞான ஆசிரியை பிலியந்தல ம.மா.வி
திருமதி ஜாராங்கனி பெரோா
சமூகக்கல்வி ஆசிரியர் ஆலோசகர்
திரு.கே.வி சுமித்திராதன
விஞ்ஞான ஆசிரியர் ஆலோசகர்
தித்திரமும் அட்டைப்படமும்: திரு. தர்மசேன ஹெமபால

முன்னுரை

இலைய வயதினரான உங்களுக்காக இந் நால் எழுதப்பட்டுள்ளது. உங்கள் நடத்தைகளை உருவாக்கிக் கொள்ளுவதற்கான வழிகாட்டலான இந்நாலில் பல பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பிள்ளைகளின் வளர்ச்சி பாலியல் கல்வி ஆசியன பற்றிச் சுயமொழிகளில் எழுதப்பட்ட நால் கள் அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. அதிலும் இளைஞர்கள் எதிர்போக்கும் விசேட பிரச்சினைகள் பற்றி எழுதப்பட்ட நூல்கள் மிகமிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. இந் நாலில் இளைய சமூகத்துக்கு உதவக் கூடிய விதத்தில் விடய தானங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த மேலதிக வாசிப்பு நூலானது உங்களது தேவைகளைக் கிறைவு செய்து கொள்ள வழிகோலும் என நம்புகின்றேன்.

நடத்தை உருவாக்கத்தில் இடம் பெறவேண்டிய அம்சங்களும், உந்தங்களும் இந்த நாலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள பாத்திரங்கள், ஊடாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இளையோர் தொடர்பான சம்பவங்கள், நீகழ்வுகள் பற்றி உங்கள் நண்பர்களுடன் கலந்துரையாடுவதோடு, அச் சம்பவங்கள் தொடர்பான விடயங்களையும், கற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந் நாலில் தரப்படுகின்ற வழிகூடல்கள் யாவும் உங்களைக் கூட்டுப்பிரச்சிகரமான, வெற்றிகரமான வாழ்க்கைக்கு இடம்செல்லும் என நம்புகின்றேன்.

இந் நாலைச் சிறப்பாகத் தயாரித்து, வெளியீடு முன்னிற்றுமூத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலாந்தி பிரேமதாஸ் உடகம்
 பணிப்பாளர் நாயகம்
 தேசிய கல்வி நிறுவகம்
 மகரகம்
 1996.09.15

காற்றில் கலந்து வானில் மேலும் கீழும்	தாவதே
குமரர் இளைஞர் நெஞ்சமெல்லாம் அலையும்	பாயதே.
வரம்பு கடந்து அங்கு யிங்கும் பறந்து	திரியுதே
கட்டுமீறி விடுதலை தான் நாடி	ஏங்குதே
காற்றில் ஆடும் பட்டம் நூலின் பிடியில்	அடங்குதே
அலையும் உள்ளம் நேர்வழியை வேண்டி	நிற்குதே
அன்னை தந்தை குருவின் சொல்லைக்	கேட்டிடுவோமே
அன்பு பண்பு வலிமை தலைமை	பெற்றிடுவோமே
அறிவு மனப்பாங்கு திறங்கள்	பற்றிடுவோமே
பெற்றோர் உற்றோர் மற்றோர் மகிழ்	வாழ்ந்திடுவோமே

அத்தியாயம்: 1

சமந்தியும் நண்பர்களும்

“அம்மா..... நான் நடந்தே போய்விடுகிறேன்... மாதவனும் நண்பர்களும் போகும் வானில் போகக் காத்திருந்தால் இன்றைக்கும் பஸ்ஸைத் தவறவிட வேண்டி த்தான் வரும்”..

வீட்டு முற்றத்தைக் கூட்டிப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்த தாய், சமந்தியின் குரலைக் கேட்டு, தலையைத் தூக்கிப் பாதையை நோக்கினார், மாதவனும் நண்பர்களும் வரும் வெள்ளை நிற வான் வண்டி தூரத்தில் வருவதைக் கண்டாள்.

“அதோ சமந்தி... வான் வருகிறது”.

சமந்தி, தாயின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி விட்டு, மகிழ்ச்சியுடன் வானை நோக்கி ஓடி னாள்.

வான் வண்டியின் முன்னாசனத்தில் தந்தைக்கு அருகே அமர்ந்திருந்த மாதவன், ஆவலுடன் சமந்தியை நோக்கிய வித்ததையும் மாதவனின் தங்கை மாதுரி, சமந்தியின் புத்தகப் பையைத் தூக்கிச் சமந்திக்கு உதவி செய்த வித்ததையும் சமந்தியின் தாய் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

“ஓருவகையில் பார்த்தால், சமந்தி பஸ்ஸில் போவதும் நல்லது தான்! பஞ்சையும் நெருப்பையும் அருகருகே வைப்பதும் நல்லதல்ல” தாய் தனக்குள்ளே சிந்தித்தாள். சமந்தியையும் மாதவனையும் பற்றித்தான் தாய் அப்படி சிந்தித்தாள்.

சமந்தி, குடும்பத்தின் ஒரே பிள்ளை. சமத்திக்கு இப்போது வயது பதினாறு. அத்தனபுர மகா வித்தியாலயத்தில் பதினேனாராம் வசூப்பில் படிக்கிறாள். சமந்தியின் தம்பி, சமந்திக்கு எட்டு வயதாக இருக்கும் போது, குணமாக்க

முடியாத ஒரு நோய்க்கு ஆளாகி இறந்து போனான். தம்பியின் நினைவு மனதில் தோன்றும் போதேல்லாம் சமந்தியின் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் சொரியும். அப்படியான வேளைகளின் சமந்தி தன் தாயின் அருகில் சென்றால், தாய் சமந்தியை அணைத்து “வாழ்க்கை என்பது நிச்சயமற்றது அதனால் கவலைப்பட்டுப் புண்ணியமில்லை” என்றவாறு வார்த்தைகள் கூறித் தேற்றுவாள்.

சமந்தி பாடசாலை பஸ்வண்டியிலேயே பாடசாலைக்குப் போய் வந்தாள். அத்தன புரச் சந்தியில் இருந்தே பஸ் ஏறுவாள். அத்தனபுரச் சந்தி சமந்தியின் வீட்டில் இருந்து ஏற்றதாழ இரண்டு கிலோமீற்றர் தூரத்தில் உள்ளது சமந்தியின் கிராமத்தில் வாழும் மாதவன், மாதுரி ஆகியோரே சமந்தியின் நண்பர்கள். மாதவனின் தந்தையும் சமந்தியின் தந்தையும் கூட நண்பர்கள். மாதவனின் தாய் வெளிநாடு சென்றுள்ளார். மாதவனும், மாதுரியும் அவர்களது தந்தையும் மட்டுமே வீட்டில் உள்ளனர். மாதவனின் தந்தை தனது வான் வண்டியிலேயே அலுவலகம் போவார். தந்தையின் அலுவலகம் பாடசாலை அமைந்துள்ள பாதைக்கு எதிர்த்திசையாகச் செல்லும் பாதையில் அமைந்துள்ள படியால், மாதவனும் மாதுரியும் வண்டியில் வந்து அத்தனபுரச் சந்தியில் இறங்கிக் கொள்வார்கள். அதே வான் வண்டியில் தான் சமந்தியும் அத்தனபுரச் சந்திக்கு வருவார். அத்தன புரச் சந்தியில் இவர்களுடன் வேறு நண்பர்கள் பலர் சேர்ந்து கொள்வார்கள்.

வழமைபோலவே, அன்றும் மாதவனும், மாதுரியும் சமந்தியும் வான் வண்டியில் வந்து அத்தனபுரச் சந்தியில் இறங்கினார்கள்.

“மற்றவர்கள் எங்கே... இன்றும் வந்து சேரவில்லையே...? இன்று பஸ்வண்டியைத் தவறவிடத்தான் போகிறார்கள்....”

அருகே உள்ள செம்மண் பாதையை நோக்கியவாறு சமந்தி கூறினாள்.

“உங்களுக்கு என்ன அவ்வளவு அவசரம்: வகுப்புக்குப் போக அவ்வளவு ஆசையா.....”

சமந்திக்கு ஆத்திரமூட்டும் நோக்கத்துடன் மாதவன் கேட்டான்.

அவர்களது விவாதம் தொடர முன்னரே விச, ரங்கன், சுந்தரன், மாலா ஆகிய எல்லாரும் அவ்விடத்தை வந்து சேர்ந்தனர். இவர்கள் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். விச அண்ணன், அவனுக்கு வயது பதினெட்டு. உயர்தர கணிதப் பிரிவில் படி க்கிறான். ரங்கன் துடுக்கானவன். ரங்கனும் சுந்தரனும் இரட்டையர்கள்; என்றாலும் இருவரின் பண்புகள் முற்றிலும் வெவ்வேறுபட்டவை; அவரின் இருவரும் பதின்மூன்று வயதுடையவர்கள். அண்ணர்மார் மூவரதும் செல்லப்பிள்ளை மாலா. பதினொரு வயதுடைய சிறுமி மாலா சுறுசுறுப்பானவள்; கவர்ச்சியானவள்.

இவர்களது தந்தை திஹர் விபத்தொன்றில் சிக்கி இறந்தார். பின்னர் இந்த நான்கு பிள்ளைகளும் தாயும் பாட்டனும் பாட்டியும் சின்னம்மாவும் அவர்களது வீட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். தாயின் தங்கையாகிய சுந்தரிச் சின்னம்மாவே பிள்ளைகள் நான்கு பேரதும் உற்ற நண்பன். இவர்கள் நான்கு பேரையும் பஸ்ஸில் ஏறுவதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் சின்னம்மா இவர்களுடன் கூடவே வருவார்.

இவர்களின் பின்னால் பாலனும் அவரது தங்கை மாலதியும் வந்தனர். அவர்கள் உரையாடியவாறு வந்த போதிலும் அவர்களது முகங்களில் ஒருவித வாட்டம் காணப்பட்டது.

சமந்தியுடன் கடைப்பதற் கான தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்த மாதவன் மெதுவாகச் சமந்தியை நெருங்கினான்.

“பாருங்களேன்... எவ்வளவு தான் பணம் இருந்தாலும் பாலனும், மாலதியும் எப்போதும் கவலையுடன் தான் இருக்கிறார்கள்.....” மாதவன் சூறினான்.

“மாதவன்..... மற்றவர்களின் விசயங்களை ஏன் பார்க்கிறீர்கள்.....அது தவறான வேலை அல்லவா.

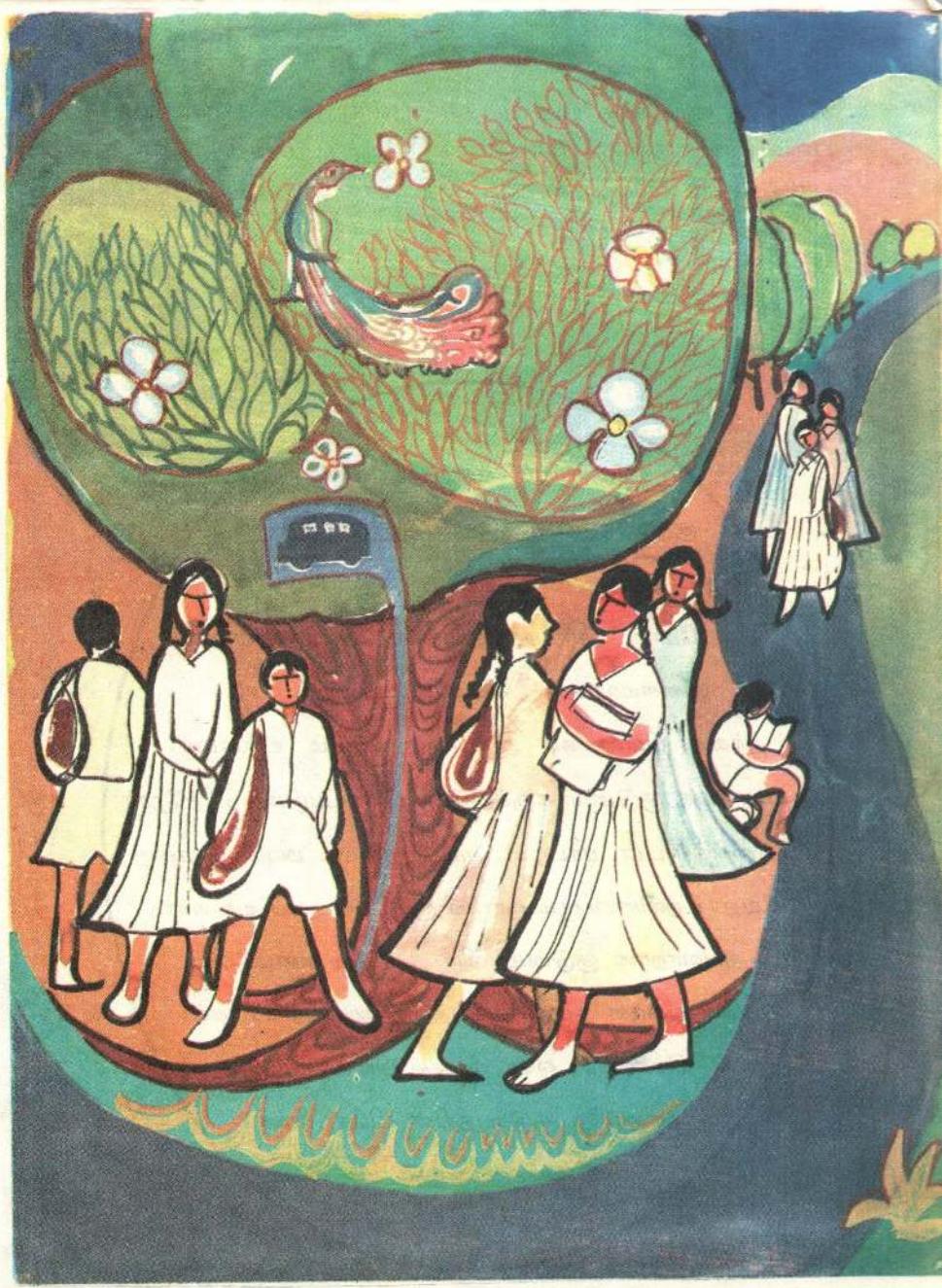
சமந்தி கோபத்துடன் சூறினாள்.

சிறுவர்களைக் கண்ட பாலனின் முகத்தில் கவலை தட்டியது. காலை வந்தனங்கள் என்று சூறியவாறு விசு அவர்களை வரவேற்றார்.

எப்படியானாலும் மாதவன் சூறியது உன்மைதான். பாலனும் மாலதியும் தான் இவர்களுள் பெரிய பணக்காரர்கள். என்றாலும் எப்போதும் ஏதாவது ஒரு பிரச்சினையுடனேயே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

போதாக்குறைக்கு மாலதி அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவதுண்டு. பாலன், மாலதி ஆகியோரின் பெற்றோர்கள் இருவரும் தொழில் பார்க்கின்றனர் அவ்வப்போது அவர்களுக்கு இடையே சச்சரவுகள் ஏற்படுவதும் உண்டு. தாயும் தந்தையும் பணம் சம்பாதிப்பதிலேயே கவனஞ்செலுத்துவதால், பிள்ளைகள் எப்போதும் தனிமையிலேயே காலம் கழிக்க வேண்டிய நிலையை எதிர்நோக்கியிருக்கின்றனர்.

அன்று இந்தச் சிறுவர்களுக்கு அதிக நேரம் உரையாடக் கிடைக்கவில்லை. பாடசாலை பஸ்வண்டி அத்தன புரச்சந்திக்கு மெதுவாக ஊர்ந்து வந்து சேர்ந்தது. பஸ்வண்டியில் ஒரு சிலர் மட்டுமே இருந்தனர். சிறுவர்கள் “சுந்தரிச் சின்னம்மா நாங்கள் போய்வருகிறோம்” எனக் சூறியவாறு பஸ்வண்டியில் ஏறித் தாம் தாம் விரும்பிய ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டனர். “இந்தப் பிள்ளைகள் எல்லோருக்கும் நான் தான் சின்னம்மா” என்றவாறு தனக்குதானே

கூறிக்கொண்ட சுந்தரியின் முகத்தில் புன்முறுவல் தோன்றியது.
பஸ்வண்டி தனது பார்வையில் இருந்து மறையும் வரை
பார்த்திருந்த சுந்தரி திரும்பி வீடு சென்றார்.

'குடும்பம்' என்றால் என்ன?

குடும்பத்தில் முத்தோரும் இளையோரும்
அடங்குவர். தாய், தந்தை, பாட்டன், பாட்டி
போன்றோர் முத்தோர்கள். பிள்ளைகள்
இளையவர்கள். சிலகுடும்பங்களில் தாய்,
தந்தை, பிள்ளைகள் ஆகியோர் மட்டும் உள்ளனர்.
அவ்வாறான குடும்பம் கருக்குடும்பம் எனப்படும். பெற்றோர்
பிள்ளைகளுடன், பாட்டன், பாட்டி, மாமா, மாமி, போன்ற
வேறு உறவினர்களும் வாழும் குடும்பங்களும் உள்ளன.
அவ்வாறான குடும்பம் விரி குடும்பம் எனப்படும்.
பொதுவான ஒரு நோக்கத்தை அடிப்படையாகக்
கொண்டு, ஒரே வீட்டில் பிணைப்புடன்
வாழ்வதே குடும்பத்தின் விசேடமான
தன்மையாகும்.

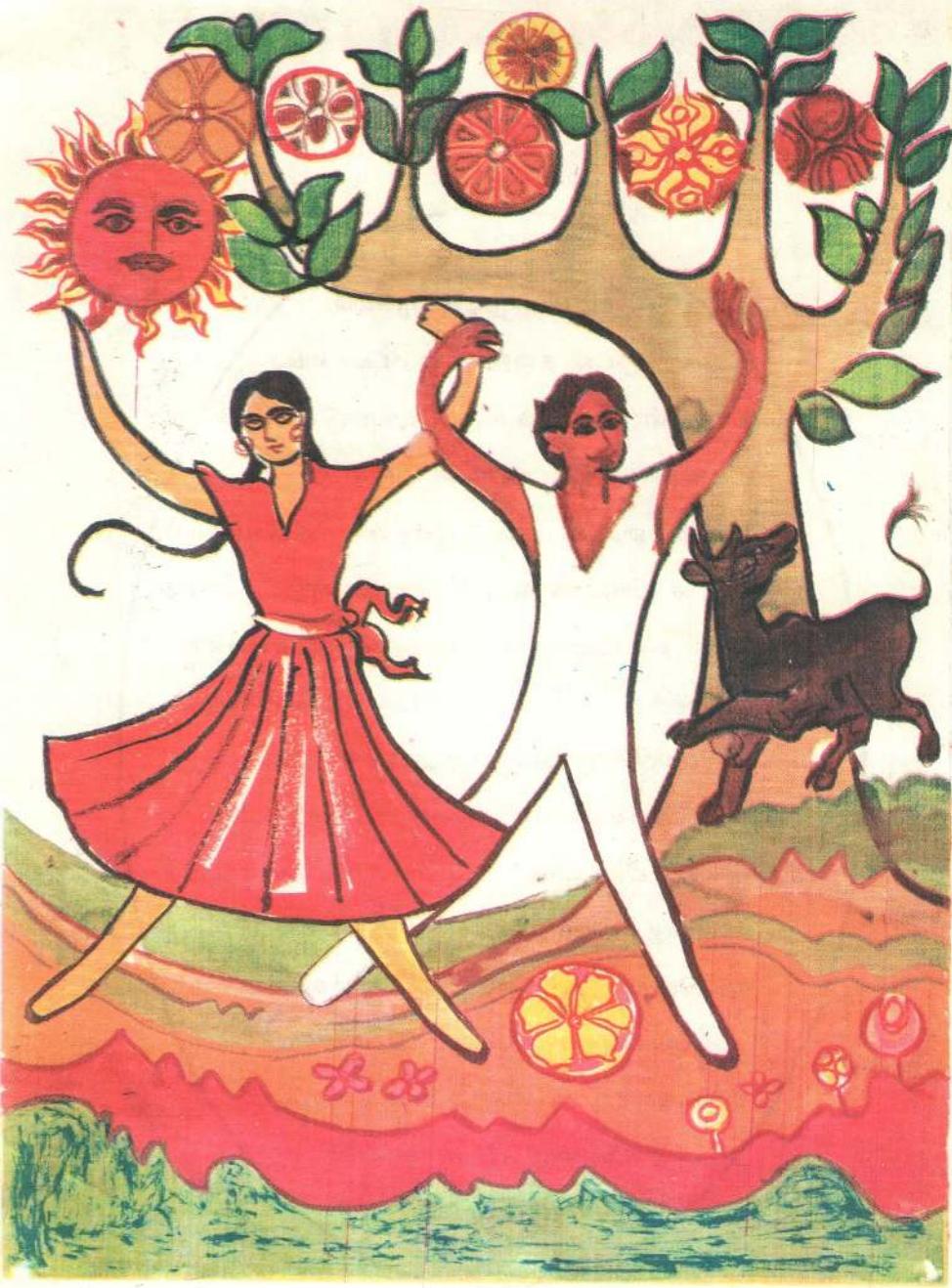
இந்த பஸ் வண்டியினுள்
 உள்ள பிள்ளைகளுள் பெரும்பாலான
 பண்புகள் அவர்களது அங்கத்துவம்
 வகிக்கும் குடும்பங்களின் பண்புகளைப்
 பிரதிபலிக்கின்றன. எனவே யாதேனும் சமூகம்
 அதனை ஆக்கியுள்ள குடும்பங்களின் பண்புகளைக்
 பிரதிபலிப்பதாகக் கருதலாம். நல்ல பண்புகளையுடைய
 குடும்பங்கள் நல்ல சமூகத்தைக் கட்டி யெழுப்புகின்றன.
 அக்குடும்பங்களால் வளர்க்கப்படும் செல்லப்
 பிராணிகளையும் பூண்டுகள் தாவரங்களையும் கூட
 குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாகவே கருதுவது
 சிறந்ததாகும். “அடிக்கடி ஏற்படும்
 தடிமன் கூட குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியே”
 என்பது சீனப் பழைமாழிகளில்
 ஒன்றாகும்.

பாடசாலை விட்டு பாடசாலை பஸ்வண்டியிலேயே திரும்பி வரும் இவர்கள் அத்தன புரச் சந்தியின் இறங்கிக் கால் நடையாகவே வீடுகளுக்குச் செல்வர். இதுவே அவர்கள் குதாகவிக்கும் நேரம்.

அன்றும் மாலை இரண்டரை மணியளவில் அவர்கள் பஸ்லில் இருந்து இறங்கினர். மாதவன், சமந்தி, விசு மூவரும் சம வயதினர். தினமும் அவர்கள் மூவரும் கூடிக் கைத்துக் கொண்டு செல்லக் காரணம் அதுவே, என்னவோ மற்றைய பிள்ளைகளைப் போன்றல்லது இவர்கள் காலை முதல் மாலை வரை மகிழ்ச்சியாகவே காணப்படுகின்றனர். மாதுரி, மாலா, மாலதி மூவரும் ஒத்த வயதினர். மூவரும் பதினொரு வயதைக் கடந்துள்ளனர். இவர்கள் மூவருள் பெரியவள் மாலா, சிறியவள் மாலதி இவர்கள் மூவரும் நல்ல நண்பர்கள். காலையில் சீவிப் பின்னி கட்டிய தலை முடியை அமிழ்த்து விட்டவாறு, ஏதேதோ பேசியவாறு மூவரும் செல்கின்றனர். மற்றையோரில் ரங்கனும், சுந்தரனும் இரட்டையர்கள். பாலன் இவர்களை விட முன்று வயது முத்தவன். ரங்கனும் சுந்தரனும் எட்டாம் ஆண்டில் படிக்கின்றார்கள். மாலதி, மாதுரி, மாலா ஆகியோர் ஆறாம் ஆண்டில் கற்கின்றனர். சுந்தரனும் ரங்கனும் வயதில் மாலாவை ஒத்திருந்தாலும் ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் பெண் பிள்ளைகளுக்கும் இடையே அதிக பேச்சு வார்த்தை கிடையாது. மாலதியும், மாதுரியும், மாலாவும் எப்போதும் சுந்தரனுடனும், ரங்கனுடனும் சண்டைபிடிப்பதுண்டு. அன்று, ரங்கனும், சுந்தரனும், பாலனும் மட்டும் புத்தகப்பைகளை கீழே வைத்துவிட்டு, வீதியோரத்தில் இருந்த கொய்யா மரத்தில் ஏறிக் கொய்யாப் பழம் பறித்ததற்கான காரணமும் அதுதானோ என்னவோ?

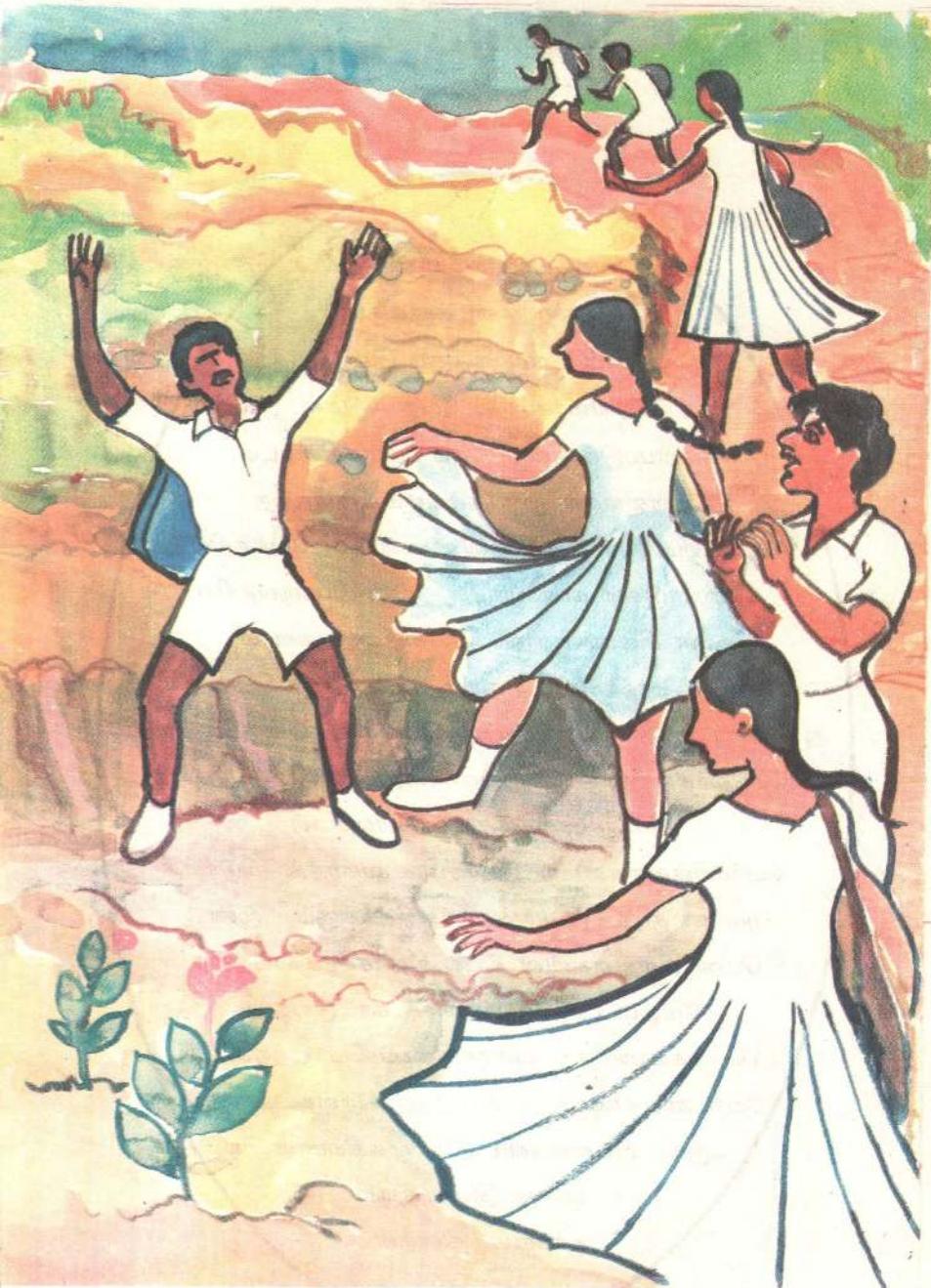

எதிர்ப் பாலாருடன் பழகவும்
 அவர்களுடன் கதைக்கவும் கட்டினமைப்
 பருவத்தினர் பெரிதும் விரும்புவதுண்டு. இதன்
 காரணமாகவே மாதவன் சமந்தியுடன்
 எப்போதும் கதைக்க முற்படுகின்றான். விசுவக்கும்
 இதே ஆசை இருக்கக் கூடும். மாஸதி, மாதுரி, மாலா
 ஆகியோர் முன்கட்டினமைப் பருவத்திலேயே உள்ளனர்.
 அப்பருவத்தில், எதிர்ப் பாலாருடன் பழகுவதிலோ
 பேசுவதிலோ அவ்வளவு தூரம் விருப்புக்
 காட்டப்படுவதில்லை. அதற்கான தைரியமும்
 அவர்களுக்குக் கிடையாது. உடலில் மாற்றங்கள் ஏற்படும்
 போது, ஆன் பிள்ளைகளின் உடலில்
 ஏற்படும் மாற்றங்களைப் பெண்பிள்ளைகளும்,
 பெண்பிள்ளைகளின் உடலில் ஏற்படும்
 மாற்றங்களை ஆண்பிள்ளைகளும் சிறப்பாக
 இனங்கள்கீழ் கொள்வதுண்டு.

முன்கட்டிளமைப் பருவத்தில்
 பெண்பிள்ளைகளுக்கும்
 ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் இடையே
 தெளிவான சில வேறுபாடுகள்
 காணப்படுவதுண்டு. சம வளர்ச்சியடைய
 பிள்ளைகள் முன் கட்டிளம் பருவத்தை
 அடையும் போது அவர்களின் வளர்ச்சி வேகத்தில்
 வேறுபாடுகள் காணப்படும். ஆரம்பப்பருவத்தில்
 பெண் பிள்ளைகளில் ஆண்பிள்ளைகளை விட
 விரைவாக மாற்றங்கள் நிகழும். மாலா, மாஸதி, மாதுரி
 ஆகியோர் அதே வயதுடைய ஆண்பிள்ளைகளை விட உயர்ம
 கூடியவர்கள். இது இயற்கையானது. எனினும் சிறிது
 காலத்தின் பின் ஆண்பிள்ளைகள்,
 பெண்பிள்ளைகளைவிட உயர்மாக வளர்ந்து விடுவர்.
 அவர்களது உடற் பருமனும் அதிகரிக்கும். ஆண்
 பெண் பிள்ளைகளின் உடல் வளர்ச்சி இவ்வாறாக
 வேறுபட்ட தன்மைகளைக் காட்டுவதும்
 இயற்கையானதே. வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில்
 வேறுபாடு காணப்பட்ட போதிலும், முன்கட்டிளமைப்
 பருவப் பிள்ளைகளிடத்தே முக்கியமான பல
 பொது இயல்புகளும்
 காணப்படுகின்றன.

இச்சிறுவர்கள் அன்றாட வேலைகள் காரணமாகக் சற்றுக்களைப்புற்றுக் காணப்பட்ட போதிலும், நன்பர்களுடன் மதிழ்ச்சியுடன் உரைடி யாடியபடி யே பாதை வழியே மெல்ல மெல்ல நடந்து சென்றனர்.

அன்று காற்று சற்றுப் பலமாக வீசியபடி இருந்தது. முன்னால் நடந்து சென்று கொண்டிருந்த சமந்தியின் கவுன் காற்றின் வேகத்தில் சற்று மேலே உயர்ந்தது.

“.....ஜயையோ.... சமந்தி அக்கா காற்றாடி பறக்கிறதே....” என ரங்கன் சூச்சவிட்டான்.

கவுனைக் கையால் இறுக்கிப் பிடித்தவாறு திரும்பிய சமந்தி, ரங்கனை முறைத்துப் பார்த்துவிட்டு மறுபுறமாகத் திரும்பிக் கொண்டாள்.

இந்தக் கிண்டல் குறித்து மாதவனுக்கு கோபம் பொத்துக்கொண்டு வந்தது. அவன் ரங்கனின் மண்ணையில் குட்ட எத்தனித்த போதிலும், மேலும் ஒரு தடவை கிண்டல் செய்து விட்டு அவன் நழுவித் தப்பித்துக் கொண்டான்.

“நான் சமந்தி அக்காவைத்தானே கிண்டல் செய்தேன். உங்களுக்கு அதில் என்ன அக்கறை சமந்தி அக்கா உங்களின் யாருமல்லவே” என ரங்கன் கேட்டான்.

ரங்கனின் கேள்வியைக் கேட்டு, அனைவரும் சிரித்தனர். விச மாத்திரம் சிரிக்காமல் அமைதியாக நடந்து சென்றான். சமந்தியும் அதனை நன்கு அவதானித்தாள்.

“சரி, இன்று நன்றாகக் காற்று வீச்கிறதல்லவா மாலையில் பட்டம் பறக்கவிட்டு விளையாடுவோம்.... சரிதானே” என்று ரங்கன் யோசனை கூறினார்.

அனைவரும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

“ரங்கன் முடியுமானால் பாட்டாவையும் சூட்டி க்கொண்டு வாருங்கள்”.

“பாட்டாவுக்கு நன்றாகக் காற்றாடி பறக்கவிடத் தேரியுமல்லவா” பாலன் சூறினார்...

“சரி.....சரி..... இன்று மாலை சரியாக ஜந்து மணிக்கு வயல் வெளியில் சந்திப்போம்.”

ரங்கன் பெருமகிழ்ச்சியுடன் சூறினான். பாதைவழியே சிறிது தூரம் சென்று சமந்தியும், மாதவனும், மாதுரியும் வேறுவழியில் திரும்பி நடந்து சென்றனர். பாலனும் மாலதியும் அவர்களது வீட்டுக்குச் சென்றனர். மீதி நான்கு பேரும் பாதையின் தொடர்ந்து நடந்து சென்றனர்.

அன்று சமந்தி வீட்டுக்குப்போகும் வேளையில் அம்மாவும் அப்பாவும் சமந்தியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். அலுவலகவேலை காரணமாக இரண்டு நாட்கள் வெளியே சென்றிருந்த தந்தை அன்று நேரகாலத்துடனேயே வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். எனவே அன்று சமந்தியும் தாயும் தந்தையும் பகல் சாப்பாட்டுக்காக ஒன்றாக அமர்ந்திருந்தனர். உரையாடியபடியே உணவை உண்டனர். அவ்வேளை சமந்திக்கு விசுவின் நினைவு வந்தது. மனதில் தோன்றிய நினைவை உரத்துக்கூறுவது போன்று சமந்தி இப்படிக் கூறினாள்.

“விசுவை நினைக்கும் போது எனக்கு சரியான கவலையாக இருக்கிறது அப்பா.....”

“ஏன், விசுவுக்கு என்ன நடந்தது” தந்தை ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்.

“விசு அதிகம் கதைப்பதுமில்லை... சிரிப்பதுமில்லை எப்போதும் எதையோ யோசித்துக் கொண்டே இருப்பான்.

தந்தை இல்லாதபடியால் தான் இப்படி இருக்கிறானோ தெரியாது”.

சமந்தி தந்தையை நோக்கிக் கூறிய போதிலும், தாயே அதற்குப் பதில் கூறினார்.

“அவர்களுடைய வீட்டில், பாட்டன், பாட்டி, மாமிசின்னம்மா எல்லோரும் விசிவை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். விச படிப்பில் தான் அதிக கவனம், அதனால் தான் அதிகம் பேசுவதோ சிரிப்பதோ இல்லை.”

“அதிகம் பேசினால் படித்த பாடங்கள் வாயினுடாக வெளியே போய்விடுமல்லவா.....”

தந்தை கேவியாகக் கூறினார்.

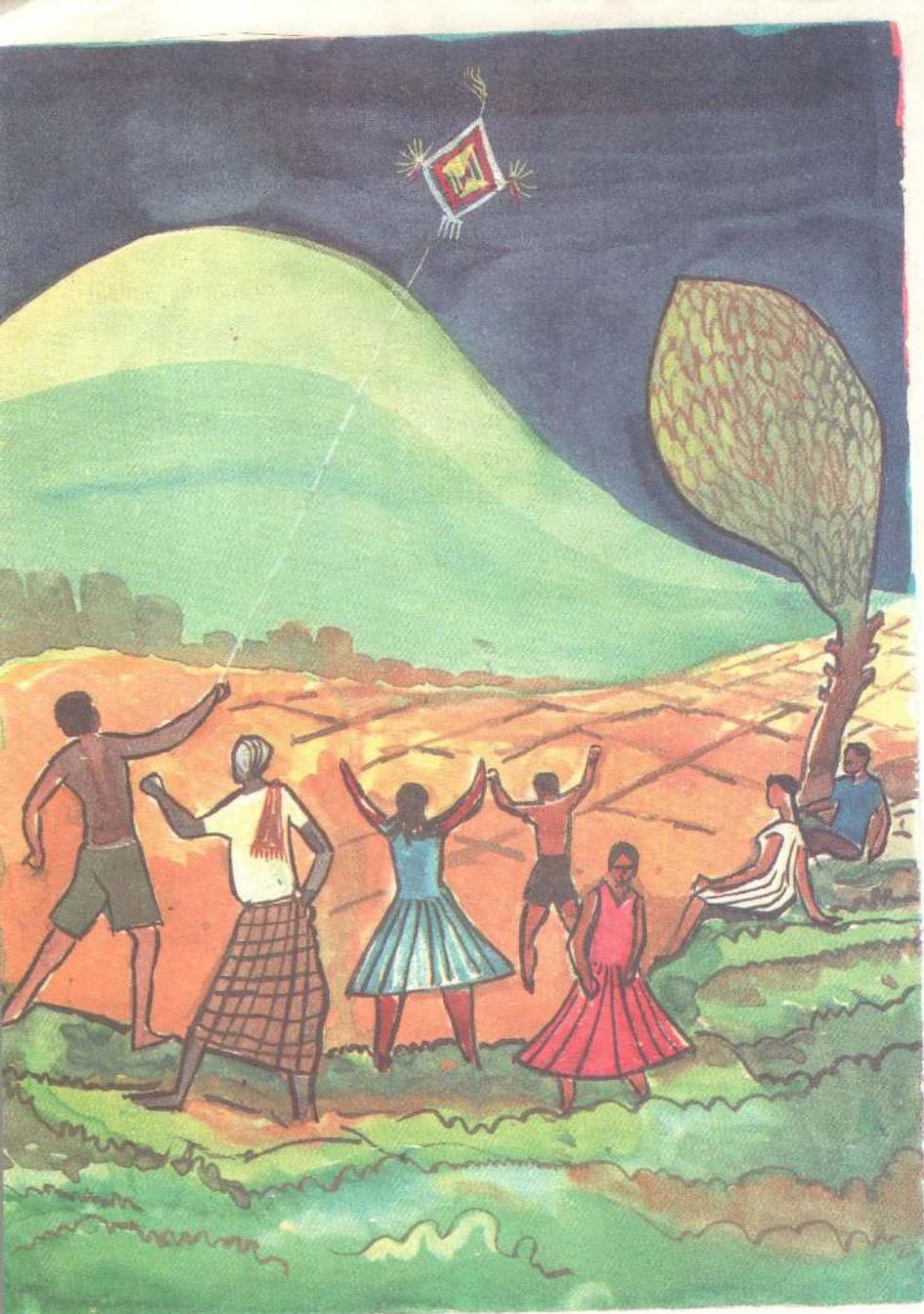
எவ்வாறாயினும் தாய் சற்றுக் கோபத்துடன் தான் பேசினார் என்பதைச் சமந்தி உணர்ந்து கொண்டாள். அதனால் அவள் விச பற்றி வேறு ஏதும் கூறாமலே இருக்க முடிவு நினைத்துக் கொண்டாள்.

“அம்மா இன்று மாலையில் பட்டம் பறக்க விட்டு விளையாடுவதற்காக எல்லாரும் வயல்வெளிக்கு வருவதாகக் கூறினார்கள..... நானும் போகட்டுமா அம்மா?”

சமந்தி அம்மாவை நோக்கிக் கேட்டாள்.

“பாடசாலையில் தந்த வீட்டு வேலைகளைச் செய்து முடிந்துவிட்டுத்தான் போகவேண்டும். ஆனால் ஆண்பிள்ளைகளோடு அதிகம் பேச்சுவார்த்தைக்குப் போவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. தெரியும் தானே!” தாய் எச்சரிக்கையாக கூறினாள்.

“அம்மாவுக்கு என்னதான் நடந்துள்ளதோ” என சமந்தி மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டாள்.

“சரி தனியாகப் போக வேண்டாம். பட்டம் பறக்கவிட நானும் வருகிறேன்....”

தந்தை சூறினார்.

“ஜேயோ வேண்டாம்.....வேண்டாம்... அப்பாவும் ஆம்பிளைப் பிள்ளை தானே!”

என சமந்தி பதில் சூறினாள்.

“.....நான் ஒரு ஆண்..... ஆம்பிளைப்பிள்ளை அல்ல...” சமந்தியின் காதைப் பிடித்துச் செல்லமாகப் திருகியவாறு தந்தை சூறினார்.

சமந்தி பதினேநாராம் ஆண்டில் படித்த போதிலும் அது பற்றிய விவரங்களை இதுவரையில் மனதில் எடுத்திருப்பதாக இல்லை. கிராமத்து நண்பர்களுடன் சிறுவர்களுடன் கூடி விளையாடி மகிழ்வதில் அவருக்குக் நல்ல விருப்பம். வீட்டின் ஒரே ஒரு பிள்ளையாகையால் தனிமையில் இருக்கும் போது உனரும் தனிமையை இவ் வகையில் போக்கிக் கொள்வதில் அவள் மகிழ்ச்சியடைகிறாள்.

அன்று மாலை சமந்தியும் தந்தையும் வயல்வெளிக்குப் போனார்கள். அவ்வேளை பிள்ளைகள் அனைவரும் வயல் வெளியில் கூடி யிருந்தனர். பாட்டனுடன் சேர்ந்து அழகான ஒரு கற்றாடியை ஆக்கி உயரப் பறக்க விட ஆயத்தமாக உள்ளனர்.

ரங்கன் நூலைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தான். ரங்கன் நூலை இறுக்கமாகப் பிடித்தபடி முன்னோக்கி ஓடினான். அப்போது காற்றாடி அழகாக மேலே பறந்தது.

“ஓடுங்கள், ஓடுங்கள்... நூலை இளக்காரமாகப் பிடியுங்கள்” பாட்டன் அறிவுறுத்தல் வழங்கினார். பட்டம் நாக பாம்புபோல் ஆடி ஆடி மேலே மேலே பறந்தது.

மற்றைய பிள்ளைகள் காற்றாடி வானில் அசைவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வேலையில், சமந்தி மட்டும் சற்றுமுற்றும் நோட்டம் விட்டாள். விசு எங்கே என்று அவன் தேடி னாள். விசுவைக் காணவில்லை. மாதவன் வந்திருந்தான். மாதவன் சமந்தியை நோக்கினான். சமந்தி பற்கள் சற்றுத் தெரியும் வண்ணம் மெல்லச் சிரித்தாள். பதிலாக மாதவன் பல்வரிசைகள் இரண்டையும் வெளிக்காட்டியபடி சிரித்தான்.

புத்தகத்தின் முதலாவது
பகுதியில் குடும்பம் பற்றிய
அறிமுகம் இடம்பெற்றது .

நன்கு ஒழுங்கமைந்த நல்ல குடும்பங்கள்
சமூகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கு வழிகோலும்
என்பதையும் முன்னர் பார்த்தோம். நன்கு
ஒழுங்கமைந்த குடும்பத்துக்கு, குடும்ப அங்கத்தவர்கள்
தொடர்பாகவும் சமூகம் தொடர்பாகவும் பல
நற்கருமங்களைச் செய்ய முடியும். அங்கத்தவர்களின்
உணவு, உடை போன்ற பெளதிகத் தேவைகளை மட்டுமன்றி,
அங்கு, ஆதரவு, பாதுகாப்பு போன்ற உள்த் தேவைகளும்
குடும்பத்தின் மூலம் கிடைக்கப்பெறுகின்றது. அது
மட்டுமன்றிக் குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்குக் கல்வி
அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதும்
முக்கியமானது. பெண்பிள்ளைகள் நடந்து கொள்ள
வேண்டிய விதம் பற்றிச் சமந்தியின் அம்மா கூறிய
அறிவுரைகள் காற்றாடி செய்யும் விதம் பற்றிப்
பாட்டனார் சொல்லிக் கொடுத்த விடயங்கள்
ஆகியவை, குடும்பத்தினால் ஆற்றப்பட்ட
கல்விக் கருமங்களுக்கான
சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

ஒழுக்க விழுமியங்களைப்
 பேணிக்காப்பதற்கும், பழக்க
 வழக்கங்களை அழியாது பேணவும்
 குடும்பத்தினால் உதவி புரிய முடியும்.
 சமந்தி தாயின் பாதங்களில் மண்டியிட்டு
 வணங்கிய சந்தர்ப்பத்திலும் சமந்தி தனியே
 வயல்வெளிக்குப் போவதைத் தவிர்த்து
 சமந்தியுடன் கூடவே இவரது தந்தை போன
 சந்தர்ப்பத்திலும் விழுமியங்களையும் பழக்க
 வழக்கங்களையும் பேணுவதில் இக்குடும்பம்
 முனைந்துள்ளது. பாட்டன், காற்றாடியை ஆக்கும்
 விதத்தைச் சொல்லிக் கொடுத்தது போன்ற செயன்
 முறைகளின் ஊடாக அறிவைத் தலைமுறை தலைமுறையாக
 முன்கொண்டு செல்லல் தொடர்பாக பங்களிப்புச் செய்யலாம்.
 பல தலைமுறைகளில் கூட்டாக வாழும் விரிவான
 குடும்பங்களில் இவ்வாறான பொறுப்புகள் நிறைவேற்றப்படு
 வதற்கான வாய்ப்புக்கள் பெருமளவில் காணப்படுகின்றன.
 எனினும், எமது தேவைகளுக்கும் வாய்ப்பு வசதிகளுக்கும்
 அமைய நாம் கருக்குடும்பங்களாக ஒழுங்கமைந்து
 கொள்கின்றோம். விரிவான குடும்பமானால்
 என்ன கருக்குடும்பமானால் என்ன, குடும்பம்
 என்ற வகையில் நாம் ஆற்ற வேண்டிய
 கடமைகளையும் பொறுப்புகளை
 நிறைவேற்ற வேண்டியதே
 முக்கியமானதாகும்.

ஆண்பிள்ளைகள் காற்றாடியை வர்ணில் மேன்மேலும் உயரப் பறக்கவிட்டு அதன் பின்னால் ஓடிச் சென்றனர். ஆனால் மாதவன் மட்டும் அவர்களின் பின்னால் ஓடவில்லை.

மாதுரியும், மாலதியும், மாலாவும் பாட்டனாளின் அருகில் நின்ற படி, காற்றாடி பறப்பதைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

பாட்டன் வயல்வெளிக்கு வந்து கற்றாடி செய்வது பற்றிச் சொல்லித்தந்ததற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொருட்டு ஒவ்வொரு பிள்ளையும் பாட்டனின் அருகே வந்து நின்று அவருடன் உரையாடினர்.

சமந்தி தந்தையுடன் வீடு செல்லப் புறப்பட்டாள். மாதவனும் அவர்களின் பின்னாலேயே சென்றான். வயல் வரம்பில் சமந்தியின் பின்னால் நடந்து சென்ற வண்ணமிருந்த மாதவன், சமந்தியிடம் இவ்வாறு கேட்டான்.

“விக் காற்றாடி பறக்க விடவரவில்லை என்ன நடந்ததோ தெரியாது

“ஏன், ரங்கனின் விசாரித்துப் பார்க்க வில்லையா.....”
சமந்தி திரும்பி வினவினாள்.

“ரங்கனிடன் மட்டுமல்ல, மாலாவிடமும் சுந்தரனிடமும் கேட்டேன். மாதவன் பதில் கூறினான்.

“விசுவுக்கு விளையாட்டை விடப் படிப்பில் தான் கவனம்.....”

சமந்தி கூறினாள்.

வயல் வரம்பில் இருந்து கரை ஏறித் தோட்டத்தின் வழியே நடந்து செல்லும் சமந்தியின் தந்தை இவ்வாறு நினைத்தார்.

“சமந்திக்கு மாதவனில் அவ்வளவு நட்பு இல்லை போலும்.....”

அது குறித்து சமந்தியின் தந்தையின் மனதில் ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

சிறிது தூரம் சென்ற பின் மாதவன்,

“மாமா, நான் இந்தப் பாதையில் போகிறேன்”

என்று கூறித் திரும்பி ஒந்றையடிப்பாதை வழியே சென்றான்.

“நல்லது மாதவன், கவனமாகப் போங்கள்” சமந்தியின் அப்பா பதில் கூறினார்.

சமந்தியும் அப்பாவும் ஏதும் பேசாமலேயே வீட்டை நோக்கி நடந்தனர்.

அதனால் சமந்தி தனது சிந்தனையைப் பறக்கவிட்டபடி செல்ல முடிந்தது. சமந்தியின் சிந்தனையில், அவளது நன்பர்கள் பலரும் தோன்றி மறைந்தனர். அப்போது சமந்தி இப்படி நினைத்தாள்.

“எனது தாய் என்மீது அதிக அன்பு செலுத்துகிறார். தந்தையும் அப்படித்தான் நான் கேட்கும் எதனையும் தாய் தந்தையர் எனக்குப் பெற்றுத் தருகின்றனர்.....”

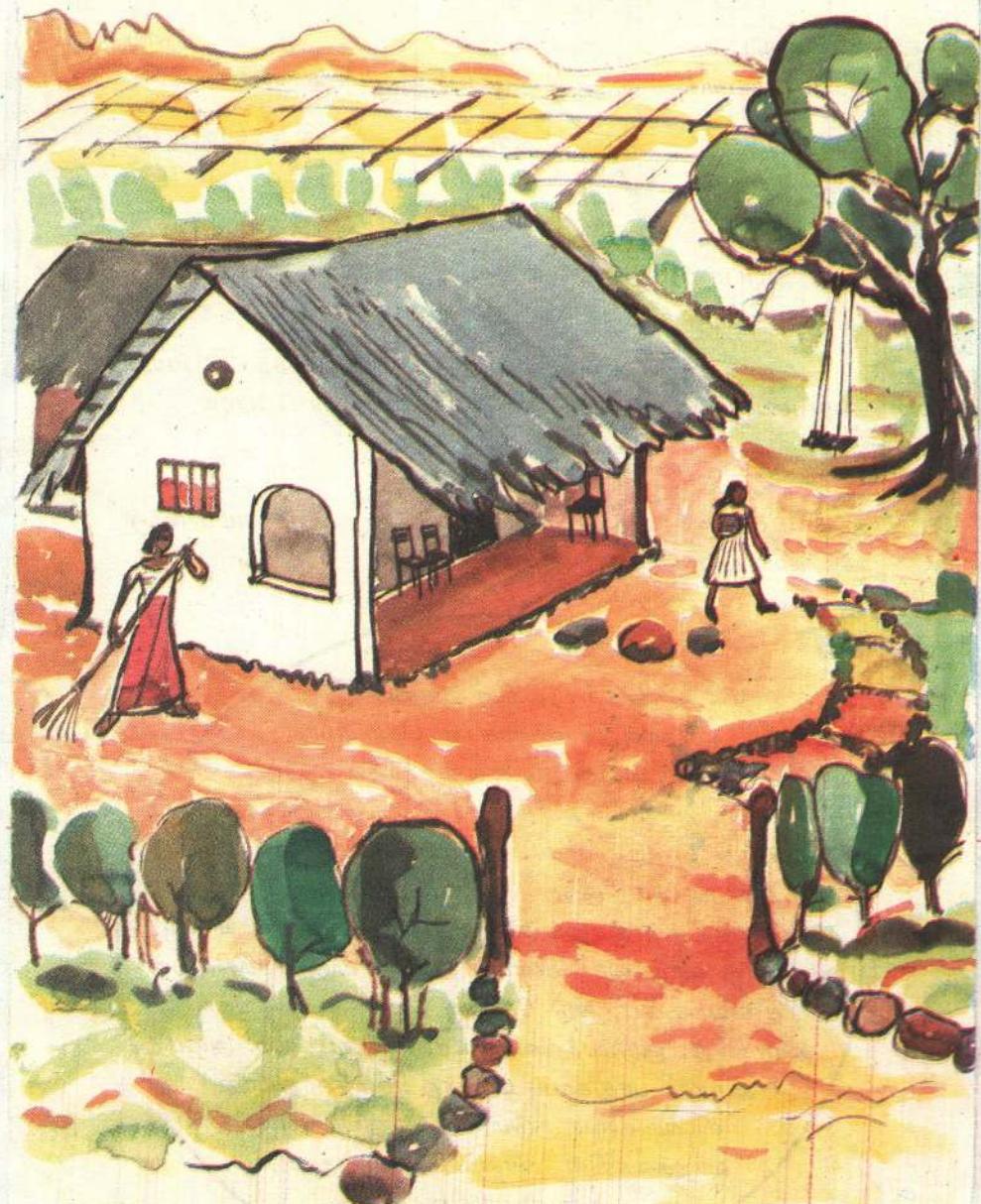
“எமது வீடு ஒரு சிறிய வீடுதான். என்றாலும் அது ஓர் அழகான வீடு. முற்றத்தில் உள்ள பூமரங்களில் பூக்கள் பூத்துக்குலுங்கும்போது என்ன அழகு. என்றாலும் வீட்டில் என்னோடு கதைக்க ஒருவரும் இல்லையே என நினைக்கும்போது உள்ளத்தில் ஒருவித வெறுமை உணர்வு ஏற்படுகின்றது. ஆனாலும் அம்மாவும் அப்பாவும் எனது நன்பர்களைப்போல பழகுகின்றமையால் எனது தனிமை உணர்வு சற்றுக் குறைக்கின்றது.”

“மாதவனுக்கும் மாதுரிக்கும் எதிலும் குறைபாடு கிடையாது. பணம், பொருள் எல்லாம் எம்மை விட

அவர்களிடம் கூடுதலாக உள்ளன. என்றாலும் வீட்டில் அம்மா இல்லை என்பது தான் குறை.....”

“ரங்கன், சுந்தரன், விசு, மாலா ஆகியோரின் வாழ்க்கை எனது வாழ்க்கையை விட மிக வித்தியாசமானது. அப்பா இல்லை என்றாலும் கூட அவர்களது வீட்டில் வேறு பலர் இருக்கின்றார்கள். மாலையில் அவர்கள் திண்ணையில் அமர்ந்தது சிரித்துப் பேசி மகிழ்ச்சியாக இருப்பதை நான் ஒரு நாள் கண்டேன். அவர்கள் உன்னமையில் சந்தோஷமாகவே வாழ்கிறார்கள். வீட்டில் அவர்களுக்குப் போதிய இடவசதி இல்லை தான்! என்றாலும் அந்த வீடு மிகச் சுத்தமானது.... அழகானது... வீட்டுச் சுற்றிப் பலவகைகளை மரக்கறிப்பார்த்திகள் அந்த வீட்டுக்கு மரக்கறி வகைகள் வாங்க வேண்டிய தேவையை ஏற்படமாட்டாது. என்று சுந்தரிச் சின்னம்மாவின் அருகில் உட்கார்ந்தபடி விசு அழகர்க்க சிரிந்து மகிழ்திருந்ததை நான் கண்டேன். நான் இருக்கும் இடங்களில் மட்டும் விசு கவலையுடன் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன..... தனது கவலையை எனக்குக் காட்ட வேண்டும் என்று விசு நினைக்கின்றானா.....”

“சமந்தியின் நினைவுகளில் அடுத்ததாக பாலனும் மாலதியும் தோன்றினர். எமது நண்பர்களுள் பாலனையும் மாலதியையும் நினைக்கும்போது தான் எனக்கு அதிக கவலை ஏற்படுகின்றது. அவர்களது தாய்தந்தையிடத்தில் அதிக பணமும் பொருளும் இருக்கின்றன. என்றாலும் அந்த வீட்டில் தினமும் சண்டை சச்சரவுகள் நடக்கின்றன என்று தான் அம்மா கூறுகிறார். அவர்கள் வீட்டாருடன் மட்டுமன்றிச் சில வேளை அயலவர்களுடனும் சண்டை சச்சரவுகளில் மாட்டிக் கொள்வார்கள். தந்தையின் குடிப்பழக்கமும் இந்த நிலைமைக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கக் கூடும். மாலதியின் வீட்டு அயலில் குப்பைகளாங்கள் நிரம்பிக்காணப்படுகின்றது. அன்றொரு நாள் நான் மாலை நேரத்தில் மாலதியின் வீட்டுக்குப் போயிருந்தபோது நாளம்புக்கடியினால் எனது கால்கள் தடித்துப் போனது

உடம் 5

எனக்கு இப்போதும் நினைவிலுண்டு. மாலதி அடிக்கடி நோய் வாய்ப்படுவதற்கான காரணமும் இதுவாக இருக்கக்கூடும்."

"பாலன் தனது நண்பர்களுடன் இருக்கும்போது சந்தோசமாகக் கழிக்கின்றான். என்றாலும் வீட்டில் துக்கத்துடன் தான் இருக்கின்றானாம்....."

அப்பாவின் சூரலைக் கேட்டதும் தான் சமந்தி தனது சிந்தனாலோகத்தில் இருந்து மீண்டாள்.

"சமந்தி.... இருட்ட முன்பு வீட்டுக்குப்போய்ச் சேரவண்டுமல்லவா.... சற்று விரைவாக நடப்போம்....."

அப்பா சு றினார்.

சிறுபிள்ளைபோல ஒடிச் சென்ற சமந்தி அப்பாவின் கையைப் பற்றிக் கொண்டாள்.

()

சமந்தியின் மனதில்
தோன்றிய வினாக்கள் தொடர்பாக
நீங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள். ஒத்த
வயதுடைய பின்னைகளைப் பொறுத்த மட்டிலும்
அவர்களது வாழ்க்கையின் பண்பு வெவ்வேறு பட்டது
என்பது இதிலிருந்து தெரிகின்றது. ஒவ்வொரு
குடும்பத்திலும் நிகழும் சம்பவங்கள், நிகழ்வுகள் யாவும்
அவர்களது வாழ்க்கைப் பண்பில் தாக்கம் விளைவிக்கின்றன.
உணவு, உடை, வீடு போன்ற வெளக்கீக அம்சங்கள்
மட்டுமன்றி, குடும்பத்தின் ஊடாகக் கிடைக்கும், அன்பு,
ஆதாவு, பாதுகாப்பு போன்ற மானசீகரீதியான
விடயங்களும் குடும்ப அங்கத்தவர்களின்
வாழ்க்கையின் பண்பை மேம்படுத்துவதில்
துணை புரிகின்றன.

வாழ்க்கையின் பண்பை

மேம்படுத்துவதில் ஆரோக்கியமும்

முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. குடும்ப

அங்கத்தவர்களின் வாழ்க்கைப் பண்பு

மேம்படுத்தப்படும் வகையிலேயே குடும்பத்தினுள்

எமது வாழ்க்கையை நாம் ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள

வேண்டும். குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரது

வாழ்க்கையின் பண்புக்குமிடையே பரஸ்பரத்தொடர்பு

காணப்படுகின்றது. உதாரணமாக, பாலனது தந்தையின்

குடிப்பழக்கம் காரணமாக, குடும்பத்தின் ஏணைய

அங்கத்தவர்களது வாழ்க்கையின் பண்பு குறைகின்றது.

மனிதரின் வாழ்க்கைப்பண்பை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக,

மின்சாரம், குழாய்ந்தி வசதி போன்றவற்றைத் துணையாகக்

கொள்ள முடியுமெனினும் அவ்வாறான வசதிகள்

இல்லாதிருப்பினும் கிடைக்கப் பெறும் வசதிகளைச்

செயற்றிறநுடன் பிரயோகித்துத் திருப்தியுடன்

வாழ்வதன் ஊடாக வாழ்க்கையின் பண்பை

மேம்படுத்திக் கொள்ளப் பழகிக்

கொள்ளல் மிக

முக்கியமானதாகும்.

இந்தக் குடும்பங்களில்

உள்ள பிள்ளைகளின் தொகையைக்
கவனிப்போம். சமந்தியின் குடும்பத்தில் ஒரு
பிள்ளை. மாதவனின் குடும்பத்தில் இரண்டு
பிள்ளைகள். பாலனின் குடும்பத்திலும்
இரண்டு பிள்ளைகள். விசவின் குடும்பத்தில்
பிள்ளைகள் நான்கு பேர். குடும்பத்தில் பிள்ளைகளின்
தொகை அதிகரிக்கும்போது உணவு, வீடு போன்ற
வளங்களை அவர்களிடையே பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய
நிலை ஏற்படுகிறது. இதனால் குடும்ப
அங்கத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வளங்கள் தொடர்பான
பிரச்சினைகள் ஏற்படும். எனவே, குடும்ப அங்கத்தவர்
ஒவ்வொருவரதும் வாழ்க்கைப் பண்ணை நன்கு பேணக்
கூடியவாறு குடும்ப அங்கத்தவர்களின்
எண்ணிக்கையை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்வதால்
குடும்பத்துக்கும் சமூகத்துக்கும்
நன்மைகள் ஏற்படும்.

மாலாவிடத்தே ஒரு மாற்றம்

சமந்தி இப்போது பதினேராம் வகுப்பில் படிக்கிறாள். இவ்வருட இறுதியில் சமந்தி சாதாரண தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்ற வேண்டும். அதனாலேயே சமந்தி தினமும் முற்றத்தில் நாவல் மரத்தடியில் உள்ள மரக்குற்றியின் மீது அமர்ந்து பாடங்களைப் படிக்கிறார். வீட்டுக்கு வெளியே இருக்கும்போது தனிமை உணர்வு குறைவடைவதும் அதற்கான ஒரு காரணம்தான். சமந்தி சூழலை அதிகம் விரும்புவாள். அயலில் காணப்படும் மரஞ்செடி கொடி களை மட்டுமன்றி வீட்டில் வளர்க்கப்படும் பூனையூம் கூடத் தனது குடும்ப அங்கத்தவர்களாகவே சமந்தி கருதுகின்றாள்.

சமந்தி சமூகக் கல்விப் புத்தகத்தை மடியில் வைத்துக் கொண்டவாறே, கண்களுக்குச் சற்று ஓய்வு கொடுக்கும் நோக்குடன் வயல் வெளியை நோக்கினாள். அப்போது விசுவின் தாய் வயல் வரம்பின் வழியே கலவரத்தோடு தமது வீட்டுப்புறமாக ஓடி வருவதைக் கண்டார். விசுவும் தாயின் பின்னாலேயே ஓடி வந்தான்.

கலவரப்பட்டு ஓடி வருகிறார்களே! ஏதேனும் அசம்பாவிதம் நடந்திருக்குமோ என சமந்தி சிந்தித்தாள். “விசுவுக்கு ஒன்றும் நடந்து விடவில்லை” எனும் சிந்தனை தோன்றிய போது அவளது மனதில் ஒருவித நிம்மதி உணர்வு பிறந்தது. சமந்தி தான் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் இருந்து எழுந்து பல்வரிசைகளைக் காட்டிச் சிரித்தாள்.

“அம்மா எங்கே.... சமந்தி” என்று கேட்டவாறே விசுவின் அம்மா சமந்தியின் வீட்டினுள் நுழைந்தாள்.

விசுவும் சமந்தியின் முகத்தைப் பற்றாப் பார்த்தபடி முற்றத்தில் நின்றான்.

“என் வந்தோம் என கேட்க வில்லையே” விசு சமந்தியை நோக்கி கேட்டான்.

"விச ஒரு போதும் இங்கு வருவது கிடையாதே! அதனால் தான் நான் வந்த காரணத்தைக் கேட்கவில்லை....?"

சமந்தி குறைக்கறும் பணியில் பதில் சொன்னார்.

"நான் வராவிட்டாலும் மாதவன் வருகிறான் தானே! விசவின் பேச்சைக் கேட்ட சமந்தி ஆச்சரியப்பட்டார். விசவின் வாயில் இருந்து அப்படியான ஒரு வார்த்தை வெளிவரும் எனச் சமந்தி ஒரு போதும் எதிர்பார்க்க வில்லை.

சமந்தியின் தாயும் விசவின் தாயும் வீட்டுத் திண்ணெனக்கு வந்தனர். விச - சமந்தியின் உரையாடல் தடைப்பட்டது.

"நாங்கள் போய் வருகிறோம்" விசவின் தாய் கூறினார்.

"நல்லது நானைக்குத்தானே சனிக்கிழமை நான் சமந்தியையும் கூட்டிக்கொண்டு வருகிறேன்" சமந்தியின் தாய் பதில் கூறினார். விசவும் தாயும் சமந்தியின் வீட்டில் இருந்து வெளியேறும் போது சமந்தியின் அப்பா வீடு வந்து சேர்ந்தார். முவரும் எதுவும் பேசாமலேயோ வீட்டினுள் நுழைந்தனர்.

தேநீர் பருகியவாறே சமந்தியின் அப்பா, "விசவும் அம்மாவும் வந்துவிட்டுப்போகிறார்களே! ஏதும் விசேஷங்களா?" என்று கேட்டார்.

"மாலா பெரியபிள்ளையாகிவிட்டாளாம். மாலாவின் பாட்டியும் சின் னம் மாவும் புனித யாத்திரை சென்றுள்ளார்களாம். ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலாவுக்கு தலைக்கு நீர்வார்க்க உள்ளார்களாம். அதற்கு முன்னர் செய்து முடித்துக் கொள்ளவேண்டிய பல வேலைகள் இருக்கின்றனவாம். நானை சனிக்கிழமை, என்னையும் சமந்தியையும் அங்கு வந்து கொஞ்சம் உதவி செய்யுமாறு கூறுத்தான் வந்தார்கள்". என அம்மா பதில் கூறினாள்.

"ஆ.....அப்படியா" அப்பா கூறினார்.

“நான் இந்தச் செய்தியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டுதானே இருந்தேன். பல நாட்களின் பின் கடந்த மாதம் நான் மாலாவைக் கோயிலில் கண்டேன். அவளில் பல மாற்றங்களை ஏற்பட்டிருப்பதையும் அவதானித்தேன். உயரமாக, அழகாக, கவர்ச்சியாக இருந்தாள். உண்மையில் அவள் ஒரு அழகான பிள்ளை தான்”.

அம்மா தொடர்ந்தும் கூறினாள்.

“ஆமாம்.....” என தந்தையும் ஆமோதித்தார்.

“மாலா தந்தை இல்லாத பிள்ளை அல்லவா, அதனால் தான் அவள் மீது அதிகம் அன்பு கொண்டிருக்கிறேன்”.

அப்பாவின் பேச்சைக்கேட்ட சமந்தியும் அம்மாவும் பெருமுச்ச விட்டனர்.

சனிக்கிழமை நேர காலத்துடனேயே எழுந்து டுகுவேலைகளை முடிந்துவிட்டு சமந்தியும் அம்மாவும் மாலாவின் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

விசுவைக் காணவில்லை, ஆனால் ரங்கனும் சுந்தரனும் ஜன்றடி யில் முகங்கைகால் கழுவுகின்றார்கள். சமந்தியும் அம்மாவும் வழுவதைக் கண்ட சுந்தரன் முகம் கழுவுவதை நிறுத்திவிட்டு வீட்டைநோக்கி ஓடுவதைச் சமந்தி கண்டாள்.

விசுவும் அம்மாவும் வீட்டில் இருந்து வெளியே வந்தார்கள்.

“வாருங்கள் வாருங்கள் நேரகாலத்துடன் வந்தது நல்லதாகப் போய்விட்டது. நான் விசுவுடன் கடைக்குப் போய்த் தேவையான பொருள்களை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன். செய்ய வேண்டிய வேலைகள் பல உள்ளன. பலகாரம் சுடும் வேலை உள்ளே நடக்கிறது. அம்மாவும் தங்கையும் இன்று மாலையில் வந்து சேஞ்வார்கள். மகன் விசு. அப்பா இல்லாத குறைக்கு எல்லா வேலைகளையும் செய்து தருகிறான்.”

விசுவின் அம்மா தொடர்ந்தும் கூறிப்கொண்டே இருந்தாள்.

சமந்தி மாலாவின் அறைக்குப் போனாள். சமந்தியின் தாய் மாலாவுடன் கதைத்து விட்டுச் சமையற் கட்டுக்குள் நுழைந்தார்.

மாலாவிடத்தே ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் தமிழிதங்கைகளுக்குப் புரிகின்றதா! மாலாவிடத்தே ஏற்பட்டுள்ள மாற்றம் திடீரென ஏற்பட்டதொன்றல்ல. சிறிது காலமாகவே மாலாவில் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டு வந்தது. மாலாவின் வயதை ஒத்த வயதினராகிய, மாதுரி, மாலதி ஆகியோரிடத்திலும் இந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவருகின்றன. எனினும் மாற்றங்கள் ஏற்படும் விதத்தில் இந்த மூவருக்கும் இடையே சில சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. போசாக்கு, சூழல், மரபு வழி போன்றவை இவர்களுக்கிடைமிலான வேறுபாடுகளுக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. பெண்பிள்ளைகளில் இம்மாற்றங்கள் ஏற்ததாழ பத்து வயதின் போது ஏற்படத் தொடர்ச்சுகின்றன. சிலரிடம் அதற்கு முன்னார் கூட ஏற்படலாம். சிலரில் தாமதமாகியும் மாற்றங்கள் தோன்றலாம். குறுகிய காலத்துக்குள் விரைவாக உயரம் அதிகரித்தல் அவ்வாறான ஒரு இயல்பு. கைகால்களில் தசைகள் வளச்சியடைந்து பூரிப்பதையும் தோலில் கவர்ச்சி ஏற்படுவதையும் கவனிக்கலாம். மார்பக்கங்களின் பருமன் படிப்படியாக அதிகரிக்கும். இவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படும் பருவத்தில் பிள்ளைகள் கண்ணாடியின் முன்னே நின்று அதிக நேரத்தைச் செலவிடுவதுண்டு. இவ்வாறான மாற்றங்கள் ஏற்படுவது இயற்கையானதே. கக்கம், பாலுறுப்புக்களின் அயற் பிரதேசங்கள் போன்ற இடங்களில் மயிர் வளர்ச்சியடைதல் இப்பருவத்தில் ஏற்படும் மற்றுமொரு மாற்றமாகும்.

உடலின் வெளிப்புறத்தே மட்டுமன்றி உடலினுள்ளும் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒழுமோன் கள் எனப்படும் இசரயானப் பொருள்கள் இரத்தத்துடன் சேர்வதே இம்மாற்றங்களுக்கான முக்கியமான காரணமாகும். இயற்கையில் நாம் ஆணாகவோ பெண்ணாகவோ பிறக்கிறோம். அதற்கு ஏற்பவே எம்மில் மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. இம்மாற்றங்கள் உடலினுள்ளும் ஏற்படும். ஆன் ஒழுமோன் உற்பத்தி காரணமாக ஆண்பிள்ளைகளில் மீசை முளைத்தல், உடல் உயரமாகவும் திரட்சியாகவும் வளர்தல், உடல் வழிவும் மாற்றமடைதல் போன்ற புற மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

அத்தோடு பாலுருப்பின் ஊடாக, வெண்ணிறமான தடிப்பான ஒருவித திரவம் வெளியேறும், இது சுக்கிலம் எனப்படும். பெண் பிள்ளைகளில் பெண் பாலியல் ஒழுமோன் கள் உற்பத்தியாகப்படும் போது, உடலின் உயரமும், பருமனும் அதிகரித்தல் போன்ற மாற்றங்கள் தவிர உடலினுள்ளேயும் வேறுபல மாற்றங்கள் ஏற்படுவதுண்டு. அவ்வாறான ஒரு மாற்றமே மாலாவிடத்தே இப்போழுது ஏற்பட்டுள்ளது. மாலாவில் இந்த மாற்றம் பன்னிரண்டு வயதில் ஏற்பட்டுள்ளது. சமந்தியில் இதே மாற்றம் பதினேராம் வயதில் ஏற்பட்டது. மாதுரியிடத்தேயும் மாலதியிடத்தேயும் இந்த மாற்றம் இன்றும் சில காலங்களில் ஏற்படும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை தொட்டு, மாலாவின் வீட்டில் ஒரே தடல் புடல். மாலாவின் மாமி அதாவது மாலாவின் தந்தையின் தங்கைதான் முதன் முதலில் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். சுந்தரிச் சின்னம்மாவும் இந்த மாமியும் நல்ல நண்பர்கள். மாலாவுக்கு இந்த மாமி மீதுதான் அதிக விருப்பம். அன்று மாலாவை உடுப்பு அணிவித்து அலங்கரிக்கும் பொறுப்பு இந்த மாமியிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தது. மாமியும் சுந்தரிச் சின்னம்மாவும் மாலாவின் புத்தகம் புதிய உடுப்புக்களையும் எடுத்துக் கொண்டு அறையினுள் நுழைந்தனர்.

குளித்து, முழுகிய பின்னர் சூந்தலை அவிழ்த்து விட்டபடி மாலா அறையினுள் புத்துணர்வுடன் அமர்ந்திருந்தார்.

“ம.....ம மாலாவின் வாசனை முக்கைத் துளைக்கிறதே.....” மாமி மாலாவின் அவிழ்த்து விடப்பட்ட சூந்தலை வாரியவாறு செல்லமாகக் கூறினார்.

“நான் தலை முடியை அழகாகக் கீவி விடுகிறேன்..... வாருங்கள்.

என்றவாறு சீப்பைக் கையில் எடுத்த மாமி கட்டி வில் அமர்ந்தார். மாலா கட்டி வின் அருகே தரையில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

“ரசமும் சோறும் மட்டும் தின்று அலுத்துப் போயிருக்கும் அல்லவா மாலா.....” மாமி கேட்டார்.

“இல்லை மாமி, அம்மா எனக்கு வகை வகையாகச் சாப்பாடு செய்து கொடுத்தார். நான் நன்றாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.....”

மாலா பதில் கூறினாள்.

“ஆமாம் இது நன்றாகச் சாப்பிட வேண்டிய காலம் தான். அம்மா புத்திசாலி அதனால் தான் நன்றாகச்சாப்பிடக் கொடுத்துள்ளார்.”

“மாலா நீங்கள் இப்போது பெரிய பிள்ளை, கவனமாக இருக்க வேண்டும்.”

மாமி மாலாவுக்குப் புத்திமதி கூறினார்.

“என் மாமி கவனமாக இருக்க வேண்டும்?

“கவனமாகத் தான் இருக்க வேண்டும், மாலா இப்போது ஒரு தாயாகக் கூட ஆகலாம்.”

“அதனால் தான் பெரிய பிள்ளை என்று கூறுகிறார்கள்” மாமி பதில் கூறினார்.

“இனி ஒவ்வொரு மாதமும் இந்த நாளைக்குப் பிப்படியாக உடலில் இருந்து இரத்தம் வெளியேறும். எனவே அதற்கு ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும்.”

மாமி மாலாவுக்கு மேலும் ஒரு புத்திமதி கூறினார்.

“ஜயயோ, ஒவ்வொரு மாதமும் இப்படிக் கண்டப்பட வேண்டுமா.....”

மாலா மனக்குறையுடன் கேட்டாள்.

“ஆமாம்.....என் விஞ்ஞான பாடத்தில் இது பற்றி மீச்சர் சொல்லித் தரவில்லையா”

சுந்தரிச் சின்னம்மா கேட்டாள்.

“ம.....வரலாற்றுப் பாடத்தில் சொல்லித்தந்தார்கள்....” மாலா குறும்புத்தனமாகக் கூறினாள்.

மாலாவின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு மாமியும் சின்னம்மாவும் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்கள்.

விலங்குகளில் இடம்பெறும்
 சந்ததிப் பெருக்கத்தின் போது
 பெண் விலங்கு முட்டையிடும் அல்லது
 குட்டிகளை ஈனும். முட்டை அல்லது குட்டி
 உருவாகுவதற்குத் தேவையான முட்டை அல்லது
 முட்டைக்கலம் பெண் விலங்கின் உடலினுள்ளேயே
 உருவாகும். பெண்பிள்ளைகள் பிறக்கும் போதே
 அவர்களின் உடலினுள் இவ்வாறான கலங்கள் அதாவது
 சூல்கள் காணப்படும். பெண்பிள்ளைகள் ஏறத்தான் 10-16
 வயதை அடையும் போது, பாலியல் ஒழுமொன்களின்
 தொழிற்பாடு காரணமாக இந்தச் சூல்கள்
 முதிர்ச்சியடையும். இச்சூல்கள் பெண்களின்
 உடலினுள் சூலகம் எனப்படும்
 உறுப்புக்களிலேயே காணப்படும்.
 ஒரு பெண்பிள்ளையின் உடலில்
 இரண்டு சூலகங்கள்
 காணப்படும்.

பொதுவாக இருபத்து எட்டு நாட்களுக்கு ஒரு தடவை ஒரு சூல் விடுவிக்கப்படும். ஒரு மாதத்தில் ஒரு சூலகத்தில் இருந்து சூல் விடுவிக்கப்படும். அடுத்த மாதத்தில் மற்றச் சூலகத்தில் இருந்தே சூல் விடுவிக்கப்படும். சூலகத்தினால் விடுவிக்கப்படும் சூல் பலோப்பியன் குழாயின் ஊடாக, கருப்பையை நோக்கிச்செல்லும். இந்தச் சூலே முளையம் தோன்றுவதற்கு உதவும். அது பற்றி வாசிக்கும் வாய்ப்பு பின்பு உங்களுக்குக் கிடைக்கும். முளையம் உருவாகியின் அதன் வளர்ச்சிக்குத்துணை நிற்பதற்காக கருப்பை தானாகத் தன்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளும். அந்த ஆயத்தத்துக்கு அமைய, கருப்பைச் சுவருக்கு அதிக குருதி விநியோகிக்கப்படும். இழையங்களின் குருதியும் அதிகரிக்கும். சூலில் இருந்து முளையம் தோன்றாவிட்டால், அச்சூல் உடலினால் அகற்றப்படும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் ஆயத்தப்படுத்திய கருப்பைச் சுவர் பயனற்ற நிலமையை அடையும். அதன் விளவாக, கருப்பைச் சுவர், பிரிந்து, குருதி, இழையப்பகுதிகள் ஆகியவற்றோடு சூல் உடலில் இருந்து வெளியேறும். இவ்வாறாக உடலில் இருந்து குருதி வெளியேறுவது மாதவிடாய் எனப்படும். உடலினுள் நிகழும் இச் செயன்முறை குருதி வெளியேற்றம் மூலமே வெளிக்காட்டப்படுகின்றது. முதல் தடவையாக இவ்வாறு குருதி வெளியேறுவதே, பூப்படைதல்-பெரிய பிள்ளையாதல்-பருவமடைதல்-சாமத்தியமாதல்-எனும் பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது. மாலாவின் உடலில் இந்த மாற்றமே இப்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இம்மாற்றச் செயன்முறை பாலியல் ஒமோன்களாலேயே கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

இதன் பின்பு இருபத்து எட்டு நாட்களுக்கு ஒரு தடவை, மாலாவிடத்தே இந்த மாற்றம் ஏற்படும். இவ்வாறான இரண்டு மாதவிடாய்களுக்கு இடைப்பட்ட காலம் (மாதவிடாய்ச் சக்கரம்) சிலருக்குச் சற்று வேறுபடக்கூடும். பூப்படைந்த பின்னர் மாதவிடாய் சீராக ஏற்படுவதற்கு சிறிது காலம் செல்ல இடமுண்டு. மாலாவின் மாமி சூறியது போல பூப்படைந்த பின்னர். பெண்பிள்ளைகள், பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய தன்மையைப் பெறுகின்றனர். ஆனால் இதுன்மையை மட்டும் பெற்றுவிட்ட மாத்திராத்தில் பிள்ளைகள் தாயாக மாறி விடுவதற்கான முழுத் தகைமைகளைப் பெற்று விடுவதில்லை. ஒரு பெண்பிள்ளை தாயாக மாறுவதற்காக மேலும் பல தகைமைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

சூலகத்தில் இருந்து விடுவிக்கப்படும் முட்டை (சூல்) ஆணின் உடலில் இருந்து வெளி யேற்றப்படும் சுக்கிலத்தில் அடங்கியுள்ள ஆண் இனப் பெருக்கக் கலத்துடன், அதாவது விந்துடன் இணைந்தால் சிசு உருவாகக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். ஏறத்தாழ இருபத்து எட்டு நாட்களுக்கு ஒரு தடவை, ஒரு சூல் முதிர்ச்சியடையும். 10-16 வயதுக்கிடைப்பட்ட காலத்தில் இம்முதிர்ச்சி ஏற்பட ஆரம்பித்து 45-55 வயது வரையில் தொடர்ந்தும் நிகழும். இச் செயன்முறைக்காக எமது உடல் சிறப்பாக இசைவடைந்துள்ள விதம் தொடர்பாகவும் இச் செயன்முறை தொடர்பாகவும் விஞ்ஞானம், சுகாதாரக்கல்வி ஆகிய பாடங்களில் மேலும் கற்பிர்கள்.

ஞாயிற்றுக் கிழமை பகல் சாப்பாட்டுக்காக மாலாவின் வீட்டுக்கு உறவினர்களும் மற்றும் பலரும் வந்திருந்தனர். பாலனும் மாலதியும் அம்மாவுடன் வந்திருந்தனர். பரிசுப் பொருள் வாங் குவதற் காக அம் மா பணம் கொடுக்கவில்லையாதலால் பாலன் தாம் சிறிது சிறிதாகச் சேமித்த பணத்தைக் கொண்டு ஒரு நினைவுப்பதிவுப் புத்தகத்தை வாங்கிக் கொண்டுவந்திருந்தனர். பரிசுப்பொதியின் மீது “பாலன்-மாலதியிடமிருந்து” என பாலன் தனது கையெழுத்தில் எழுதியிருந்தான். பரிசுப் பொதியை மாலதியே மாலா கையில் கொடுத்தாள். அம்மா ஒரு கடித உறையில் சில பண நோட்டுக்களை இட்டு மாலாவின் கையில் கொடுத்ததை பாலா கண்டான். “அம்மா எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாரோ தெரியவில்லை” என பாலன் சிந்தித்தான். சமந்தி அழகான ஓர் கவுன்ற உடுத்து அம்மா, அப்பா ஆகிய இருவருடனும் வந்தாள். உற்சவ வேளையில் சமந்தியின் அம்மாவும் அப்பாவும் மாலாவின் பாட்டனும் ஓரிடத்தில் கூடி உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

“மாதவன் வீட்டார் இன்னும் வரவில்லையே”
அம்மாவிடம் சுந்தரிச் சின்னம்மா கேட்டார்.

“தாய், வீட்டில் இல்லாத படியால் மாதவனின் தந்தை எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வேண்டுமல்லவா, வீட்டில் வேலை வெட்டிகள் இருக்கும் அதுதான் சணக்கம்” சமந்தியின் தாய் கூறினார்.

“தாய் இல்லாத போதிலும், மாதவனின் தந்தை குறைகளேதுமின்றி வேலைகள் எல்லாற்றையும் செய்வார்”

சமந்தியின் தாய் கூறினார்.

அதனை ஆமோதித்தவாறு மாலாவின் பாட்டன் இப்படிக் கூறினார்.

“ஆமாம்.....நானும் பல தடவை பார்த்திருக்கிறேன். தமது சூறபாடுகளை ஈடு செய்து கொள்வதற்காக, பொருள் தேடுவதற்காக தாயோ தந்தையோ வெளிநாட்டுக்குச் சென்றால், இங்கு உள்ள குடும்பங்கள் அப்படி ததான் வாழ வேண்டும். அந்தக்குடும்பம் முன்மாதிரியான ஒரு குடும்பம் தான்” இந்த உரையாடலுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தவாறு, மாதவன் வீட்டு வான் வண்டி முற்றத்தில் வந்து நின்றது.

மாதவனின் தந்தையும் மாதவனும் மாதுரியும் வீட்டினுள் நுழையும்போது அனைவரும் எழுந்து அவர்களை அன்புடன் வரவேற்றனர். அப்போது சமந்தி மெதுவாக வீட்டினுள் நுழைந்தான். பாலன் அதனை முதலில் கண்டான். விசிவும் அதனை அவதானிக்கத் தவறவில்லை.

நீண்ட காலத்தில் பின்பு முத்தோர்கள் ஒன்று கூடிடப் பேசுவதற் கான ஒரு வாய்ப்பு இப்போதுதான் கிடைத்திருக்கிறது. அதனால் பலரும் பலபல சுவாரசியமான விடயங்கள் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

சமந்தியின் தாய், மாதவனின் அப்பாவிடம் இப்படிக் கேட்டார்.

“மாதவனின் அம்மா வெளியே போய் பலமாதங்களாகி விட்டன அல்லவ, அவர் எப்போது திரும்பி வருவார்.....?”

அதற்குப் பதிலளித்த மாதவனின் தந்தை இப்படிக் கூறினார்.

“அங்கு நல்ல ஓரிடத்தில் தான் வேலை செய்கிறார். கிட்டடியில் வரமாட்டார், எப்போதும் மாதுரியைப் பற்றித்தான் கடிதுங்களில் விசாரித்து எழுதுவார். அவனுக்கு எப்போதும் மாதுரின் ஞாபகம் தான்... மாதுரியும் மாலாவின் வயதுப் பிள்ளை அல்லவா”.

மாதுரியின் அப்பாவினது மனக்குறையை விளங்கிக் கொண்டு சமந்தியின் அம்மா அவரது மனக்குறையைக் குறைக்கும் நோக்குடன், பின்வருமாறு கூறினாள்.

“அது பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம்; தேவையான உதவிகளை நாங்கள் செய்து தருகிறோம்.”

“ரொம்ப நன்றி, இதுபற்றி நான் மாதுரியின் அம்மாவுக்கு கடிதக்தில் எழுதி அனுப்புகிறேன். அந்த நாடுகளில் இப்படியான சம்பிரதாயங்கள் எதுவும் கிடையாதாம். பெண்பிள்ளைகள் பூப்படைவதை அவர்கள் ஒரு விசேஷமான சம்பவமாகக் கருதுவது கிடையாதாம்.....”

மாதவனின் அப்பா கூறினார்.

இதனைக் கேட்ட மாலாவின் பாட்டனுக்கு வாயை முடிக்கொண்டு சும்மா இருக்க முடியவில்லை. அவர் பின்வருமாறு உரத்துக் கூறினார்.

“இப்படியான சம்பிரதாயங்கள் இருக்கத்தான் வேண்டும்? பூப்படைந்த பெண்பிள்ளைகளை முன்னரைவிடக் கவனமாகக் கண்காணிக்க வேண்டும், பாதுகாக்க வேண்டும். இப்படியான சம்பிரதாயங்களை நடந்துவதால் அதனை அப்பிள்ளைகள் அறிந்து சிந்திக்கிறார்கள். உறவினர்கள், நண்பர்கள், அயலவர்கள் ஆகியோரும் அறிந்து கொள்கின்றனர். அதனால் யாவரும் அப்பிள்ளைகளைக் கவனமாகப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் ஒலிபெருக்கிகளை பொருத்தி, அழைப்பிதழ்கள் அச்சிட்டு விழாகள் நடத்த வேண்டியது அவசியமில்லை.....”

“ஆமாம்....ஆமாம்.....”

எல்லோரும் ஏகோபித்து அக்கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

வெளி நாடுகளைப்

பொறுத்தமட்டில் பெண்பிள்ளைகள்

பூப்படைதல் என்பது ஒரு சாதாரணமான

நிகழ்வைக் குறிப்பதாகும். மேற்கத்திய நாடுகளில்

இது ஒரு சாதாரணமாக நிகழ்வாகவே

கருதப்படுகிறது. ஆசிய நாடுகளிலேயே இது

தொடர்பான சம்பிரதாயங்கள் காணப்படுகின்றன.

எந்த நாட்டில் நிகழ்ந்த போதும் விஞ்ஞானியர்வரமாக

நோக்குவோமானால் பூப்படைதல் என்பது உடலில் நிகழும்

ரணைய செயன்முறைகளைப் போன்றதொரு

சாதாரணமான நிகழ்வாகும். அது தொடர்பாக

பயப்படத் தேவையில்லை. பொதுவான உணவுகளை

உட்கொள்ளலாம்; விளையாட்டுகளில் ஈடுபடலாம்.

சுத்தமாக இருப்பதும், போசாக்கான உணவுகளை

உட்கொள்வதும் இப்பருவத்தில்

முக்கியமானவையாகும்.

குளித்து, உடலைச் சுத்தமாகப்
 வைத்திருக்கலாம். உள்ளாடைகளையும் மிகத்
 தோய்மையானவையாக வைத்திருக்க வேண்டும்.
 சுத்தமாக இருந்தால், பூப்படைந்த சந்தர்ப்பமோ,
 மாதவிடாய்ச் சந்தர்ப்பங்களோ ,அழுக்கான சந்தர்ப்பங்களாக
 ஆகிவிடமாட்டா. இவ்வாறான சம்பிரதாயங்கள்
 கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றமையினாலேயே எமது பண்பாட்டு
 அம்சங்கள் தொடர்ந்தும் பேணப்படுகின்றன. எனினும்
 இச்சம்பிரதாயங்கள் காரணமாக விஞ்ஞான ரதியில்
 எவ்வித சிறப்பான நன்மையும்
 கிடைப்பதில்லை.

வைபவத்துக்கு வந்த அனைவரும் பகல் சாப்பாட்டி ன்
 பின்பு மாலாவின் தலையைத் தடவி ஆசீர்வதித்ததன் பின்னர்
 விடைபெற்றுச் சென்றனர். சமந்தியின் அப்பா மாலாவின்
 உச்சங்கு தலையை அன்புடன் தடவிவிட்டு விசேஷமாக
 ஆசீர்வதித்தார்.

“மகள் மாலா, உங்களுக்கு ஏதும் தேவைப்படும்
 போது என்னிடம் சொல்லுங்கள் இயலுமான அவாவுக்கு
 நான் உதவி செய்கிறேன்.”

சமந்தியின் அப்பா அப்படி கூறியபோது மாலாவுக்கு
 எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

விருந்தினர் யாவரும் விடைபெற்றுச் சென்றதன்பின்பு,
 எல்லாரும் சேர்ந்து, பரிசுப் பொருள்களைப் பரிசீலித்தனர்.
 ரங்கனும், சந்தரனும் பரிசுப் பொருள்களை அதிக ஆவலுடன்
 பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“இவ்வளவு பரிசுப் பொருள்களும் மாலாவுக்கு வேண்டியதில்லை... ஒருபகுதி எனக்கும் வேண்டும்”

ரங்கன் சுறினான். சுந்தரன் எதுவும் கூறவில்லை.

“ஓம் இந்த கவுன்துணியை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” சுந்தரிச் சின்னம்மா சிரித்தபடியே ரங்கனை நோக்கி, பல வர்ணப்பூக்கள் கொண்ட கவுன்துணித் துண்டொன்றை நீட்டினார்.

“இல்லை இல்லை இந்தப் முகப் பவுடர் பெட்டி ரங்கன் அண்ணாவுக்கு, இது சுந்தரன் அண்ணாவுக்கு”

மாலா தனக்குக் கிடைத்த சில பரிசுப் பொருள்களை அண்ணன்மாருக்குப் பசிர்ந்து கொடுத்தாள்.

எல்லோரும் அவ்விடத்தில் இருந்து சென்ற பின்னர் மாலா மீண்டும் பரிசுப் பொருள்களைப் பார்வையிட்டாள்.

மாலதி கொடுத்த பரிசை மாலா அதிகம் விரும்பினாள். அதன் மீது “பாலன்-மாலதியிடமிருந்து” எனப் பெயரெழுதப்பட்டிருந்தது.

மாலா நினைவுப் பதிவுப் புத்தகத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டிப்பார்த்தாள். அதிலிருந்து நறுமணம் வீசுவதை உணர்ந்தாள். முக்கின் அருகே மனந்து பார்த்தார். நினைவுப் பதிவுப் புத்தகத்தில் எதோ எழுதப்பட்டிருந்தன அவள் அப்போது கண்டாள். இரண்டு பக்கங்களில் எழுத்துக்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. ஒரு பக்கத்தில் மாலதியின் எழுத்துக்கள்! இப்படி எழுதப்பட்டிருந்தது.

“மாலா அக்காவுக்கு வளமான எதிர்காலம் கிடைக்க என்றும் பிரார்த்தனைகள். மாலதி” அடுத்த பக்கத்தில் பாலனின் எழுத்துக்கள்.

உதிர்ந்த பூ இதழ்கள் மீண்டும் மலராவதில்லை நீங்கள் அழகான மலர் போன்று என்றும் வாழ எனது பிரார்த்தனைகள். பாலன்

முதல் வரியின் பொருள் என்ன என்று சரியாக விளங்காத போதிலும், அழகான மலர் போன்று என்றும் வாழ வேண்டும் எனும் ஆசை மாலாவின் மனதில் தோன்றியது.

மாலா நினைவுப் பதிவுப் புக்தகத்தை ஏனைய புத்தகங்களுக்கிடையே பத்திரப்படுத்திவைத்தாள்.

கட்டிளம் பருவத்தினர் எதிர்ப்பாஸார் தொடர்பாகக் கவனம் செலுத்துவதும், அன்பு செலுத்துவதும் இயற்கையானதாகும். மாதவன் சமந்தி தொடர்பாக அவ்வாறாகவே கவனம் செலுத்துகிறான். சமந்தியும் அதைத் தெரிந்து வைத்துள்ளார். எனினும் சமந்தி மாதவனைவிட விச மீதே கூடிய கவனச் செலுத்துகிறார். சமந்தி விச மீது அன்பு செலுத்துகிறாள் எனக் கூறிவிடவும் முடியாது.

எனைனில், அது அனுதாபமாகவும் இருக்கக் கூடும். விச தனது உணர்வுகளை அவ்வளவு தூரம் வெளிக்காட்டி வதில்லை. பாலன், மாலாவைவிட முத்தவன், பாலன் மாலா தொடர்பாகத் தன் கவனத்தை எடுத்துக்காட்டுவதற்கு இச்சந்தரப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டான். எனினும் மாலாவுக்கு இதுவரையில் அவ்வாறான உணர்வுகள் ஏற்பட்டது கிடையாது. கட்டிளம் பருவத்தில் அன்பு தொடர்பாக இவ்வாறான உணர்வுகள் ஏற்படுவது இயற்கையானதே! எனினும் அவைகளுக்கு அடிமைப்பட வேண்டியதில்லை. அன்பு செலுத்துவது என்பது மிகவும் இனியது. எனினும் உணர்வுகளுக்கு அடிமைப்பட்டால், அன்பின் அழகு, புனிதம் சீர்க்குலைந்து விடக்கூடும்.

ஓருவர் தொடர்பாக, முதல் முதலில் மற்றொரு வரிடத்தே ஏற்படும் உணர்வுகள், அனுபவங்கள் ஏற்படும் போது படிப்படியாக மாற்றமடையும். எனவே, ஓருவர் பற்றிய உணர்வு ஏற்பட்டவுடனேயே அது ஒரு முக்கியமான. சிறப்பான விடயம் எனக் கருதி, மற்றைய எல்லா விடயங்களையும் மறந்து விட்டு, அதனையே என்னியபடி இருக்க வேண்டியதில்லை. நாம் கட்டிளம் பருவத்தில் ஒருவருடன் மட்டும் பழகுவதால் எமது வாழ்க்கை வரையறைக்கு உட்பட்டதாக அமைந்துவிடும். எம்மீது முதன் முதலில் அன்பு செலுத்திய, தாய், தந்தை அக்காமார், அண்ணன்மார்கள் ஆகியோரின் அன்பை நாம் ஒருபோதும் மறந்து விடவேண்டியதில்லை. படிப்பில் கவனஞ் செலுத்த வேண்டிய காலத்தில் வேறு விடயங்களில் கவனஞ் செலுத்துவதால் படிப்பு சீர்க்கலையும். இதன் விளைவாக, மகிழ்ச்சியுடன் இருக்க வேண்டிய, பிற்காலத்தை கவலையுடன் கழிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

மாலாவின் வைபவத்துக்கு மறுநாள் திங்கட் சிழமை அத்தனபுர சிராமப் பிள்ளைகள் வழைமைபோல பாடசாலைக்குச் சென்றனர். பாடசாலை பஸ்வண்டியில் இருந்து இறங்கி வீடுகளை நோக்கி வரும் வழியில் பிள்ளைகள் மாலாவைப் பற்றியே பேசினார்.

அன்று விசு பாடசாலைக்கு வரவில்லை. அதனால் சமந்தி மாலதியுடனும் மாதுரியுடனும் சேர்ந்து கொண்டாள். மாதவன் தனியே சென்றான்.

“சமந்தி அக்கா, மாலா இந்தக் கிழமை பாடசாலைக்கு வர மாட்டாரா...?”

மாலதி கேட்டாள்.

“ஆமாம்... அடுத்த கிழமை மட்டில் தான் வருவார்”

சமந்தி பதில் கூறினாள்.

“இல்லை வலைப்பந்தாட்டப் போட்டிகள் இரண்டு வாரங்களின் பின் நடக்க இருக்கிறது மாலா வராவிட்டால் எமது குழுவுக்கு நஸ்தான்!”.
மாதுரி கூறினாள்.

மாலா பாடசாலைக்கு வந்தாலும், விளையாட முடியுமோ தெரியாதல்லவா..... மாலதி வினவினாள்.

“ஏன்..... ஏன்..... மாலாவுக்கு நோய் ஏதும் ஏற்படவில்லையே!, தாராளமாக விளையாடலாம் தானே!”

சமந்தி பதில் கூறினாள்.

பருவமடைந்த சந்தர்ப்பத்திலும்,
மாதவிடாய்க் காலங்களிலும், கர்ப்பினியாக
இருக்கும் காலங்களிலும், சூழந்தைகளுக்குப்
பாலூட்டும் காலப்பகுதிகளிலும், பெண்களுக்கு
சிறப்பான், போசாக்கான உணவு வழங்குவது
தொடர்பாக குடும்பத்தில் உள்ள அணைவரும்
கவனச் செலுத்துவது மிக
முக்கியமானதாகும்.

இதற்கிடையில் பாலன் ரங்கனிடமும், சுந்தரனிடமும் எதையோ சூறியபடி மெதுவாக நடந்துவரும் விதத்தை, சமந்தி கண்டாள்.

“பாலன் சுவரசியமான ஒரு கதை சொல்லுகிறான் போலும்.....” சமந்தி நினைத்தாள்.

சமந்தி, நினைத்தது போலவே, ரங்கன் கேட்ட ஒரு வினாவுக்கு, விடையாக சுவரசியமான ஒரு கதையைத்தான் பாலன் சொல்லிக்கொண்டு வந்தான்.

“பாலன் அண்ணா உண்மையில் இது நியாயமற்றது தானே! பெண்பிள்ளைகளைப் போன்ற எமக்கு ஏதும் நடப்பது இல்லை. எனக்காக வைபவம் எதுவும் நடந்ததுமில்லை, பரிசுப் பொருள்கள் கிடைப்பதுமில்லை, நீங்கள் கூறுங்கள் இது அநியாயம் தானே!”

ரங்கன் வினவிய வினா இது தான், “ஆண் பிள்ளைகள் பருவமடைவதில்லையா?”

“ஏன் இல்லை” பாலன் சூறினான்.

“உண்மையாகவா, பாலன் அண்ணாவுக்கு அப்படி ஏதும் நடந்ததா.....” ரங்கன் வினவினான்.

“ஆமாம்.... ஆனால் இப்போது விபரங்கள் சொல்ல என்னால் முடியாது.....”

என்று சூறியவாறு பாலன் புத்தகப்பையைத் தோளில் மாட்டியவாறு பாதை வழியே வேகமாக ஓடிச் சென்றான்.

“பாலன் அண்ணா, பாலன் அண்ணா” என்று சூறியவாறு ரங்கனும் சுந்தரனும் பாலனின் பின்னால் ஓடினார்கள்.

பாலன் கூறியது உண்மைதான். பெண்பிள்ளைகள் மட்டும்தான் பருவமடைகிறார்கள் என்று தான் பலரும் என்னிக் கொண்டிருக்கின்றனர். பெண்களில் பால் ஓமோன்களை சுரப்பதைப் போன்றே ஆண்களிலும் ஆண் இயல்புகளை ஏற்படுத்தும் ஓமோன்கள் சுரக்கின்றன. பெண்பிள்ளைகளை விடச் சற்று வயது அதிகரித்த பின்னரே ஆண்பிள்ளைகளில் இது நிகழ்கின்றது.

அதனாலேயே மாலதி, மாலா, மாதுரி ஆகியோரை விட வயது கூடிய ரங்கனும் சுந்தரனும் அப் பெண்பிள்ளைகளை விட சிறியவர்களாக இருக்கின்றார்கள். மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கியவுடன் ஆண்பிள்ளைகளின் உயரம் விரைவாக அதிகரிக்கும் அவர்களின் தோள்கள் அகன்று வளரும் தொண்டையின் குரல் வளை எனும் பகுதி வெளித்தள்ளும். குரல் மாற்றமடையும்; மீசை முளைக்க தொடங்கும். இப்பருவத்தில் ஆண் இனப்பெருக்க உறுப்பின் (ஆண் குறியின்) ஊடாக வெண்ணிறமான கெட்டியான திரவமாகிய சுக்கிலம் வெளியேறும். பெரும்பாலும் இது இரவில் நித்திரையிலேயே நிகழும். ஆண்களில் முதல் தடவையாக இவ்வாறு சுக்கிலம் வெளியேறுவது பெண்பிள்ளைகள் ஒப்படைவதை ஒத்ததாகும். எனினும் எந்தக் கலாச்சாரத்திலும் இதற்காக விசேடமான வைபவங்கள் எதுவும் நடத்தப்படுவதில்லை.

சமந்தி கூறியது போன்றே மாலா அடுத்த திங்கட் கிழமை பாடசாலைக்கு வந்தாள்.

அத்தினபுரி மகா வித்தியாலயத்தில் விளையாட்டுப் போட்டி நெருங்கி வருகிறது. பின்னைகள் யாவரும் இல்ல விளையாட்டுப் போட்டியைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டனர்.

சில நாள்களின் பின்னர், இல்ல வலைப்பந்தாட்டப் போட்டிகள் ஆரம் பித் தன. மாலா சிறப் பாக விளையாட்டாள் எனப் பலரும் எண்ணியிருந்தனர். ஆனால் மாலா தனது இல்லப்போட்டிகள் அனைத்திலும் பங்கு பற்றினாள். சிறப்பாக விளையாடி னாள். மாலாவின் இல்லம் வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது. பதினெந்து வயதுக்கு உட்பட்ட வலைப்பந்தாட்ட வீராங்கணையாக மாலா தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

இந்நாட்களில் பாடசாலையில் பலரும் மாலாவைப் பற்றியே பேசினர். மாலா விளையாட்டில் மட்டுமன்றி படிப்பிலும் கெட்டிக்காரியாகையினாலேயே பலரும் அவளைப்பற்றிக் குகழ்ந்து பேசினர்.

ஏனைய போட்டிகள் நடைபெறுவதற்கு இன்னும் இரண்டு நாட்கள் உள்ளன. சமந்தி மாணவர் தலைவியாகையால் உபசரிப்புக் குழுவில் இடம்பெற்றிருந்தாள். உபசரிப்புக் குழுக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டபடியால் அன்று சமந்தி பாடசாலை விட்ட பின்னர், பாடசாலையில் தங்க வேண்டி ஏற்பட்டது. கூட்டம் முடியும் வரை தன்னுடன் தங்கியிருக்கும்படி ரங்கனிடமும் சுந்தரனிடமும் சமந்தி கூறிவைத்திருந்தார். கூட்டம் முடிவடைய, எதிர்பார்த்ததை விட அதிக நேரம் எடுத்தது. ரங்கனும், சுந்தரனும் மைதானத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். கூட்டம் முடிவடைந்த பின்னர், சமந்தி மைதானத்துக்கு வந்து அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு பஸ்ஸை நோக்கி ஓடிச் சென்றாள். சனம் நிரம்பியிருந்த பஸ் வண்டியின் முன்புற

நுழைவாசலால் மூவரும் பஸ்வண்டி க்குள் புகுந்து கொண்டனர்.

மாதவன் பின்னால் ஓடிவந்து பின்புற நுழைவாசலால் பஸ்ஸினுள் ஏறுவதை இவர்கள் யாரும் காணவில்லை அத்தன புரச் சந்தியில் சமந்தியும் ரங்கனும் சுந்தரனும் பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கிய போது, மாதவனும் பஸ்ஸில் இருந்து இறங்கி அவர்களைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மாதவனைக் கண்டதும் சமந்திக்கு கோபம் ஏற்பட்டது. எனினும் கோபத்தை வெளிக்காட்டாதவாறு சமந்தி மாதவனுடன் சிரித்தாள்.

“சரி பிரதான மெய்க்காப்பாளர் யார்..... ரங்கனா, சுந்தரனா.....”

மாதவன் கேட்டான்.

ரங்கனுக்கு இந்தக் கேவி அவ்வளவாகப் பிடித்துக் கொள்ள வில்லை. மாதவன் மீது ஏற்பட்ட கோபம் காரணமாக, சுந்தரன் பாதைவழியே விரைவாக ஓடி சென்றான். ரங்கனும் ஒடுத்தொடங்கினான். அதனைக்கண்ட சமந்தியும் பின்னால் ஓடினாள். ஆனால் அவர்கள் ஓடும் வேகத்தில் சமந்தியினால் ஒடமுடியவில்லை.

“சமந்தி..... சமந்தி ஓட வேண்டாம்.....”

மாதவன் கூறினான். ஆனால் சமந்தி ஓட்டத்தை நிறுத்திய பாடில்லை. மாதவன் விரைவாக அடியெடுத்து வைத்து நடந்து சென்று சமந்தியை நெருங்கினான்.

மாதவனும் சமந்தியும் அருகருகே நடந்து சென்றபோதிலும் அவர்கள் அதிகம் பேசவில்லை. மாதவன் கேட்ட வினாக்களுக்கு சமந்தி மிக சுருக்கமாகப் பதில் கூறினாள்.

பாதை வளைவில் திரும்பும் போது, விசு தூரத்தில் வருவதைச் சமந்தி கண்டாள். அதேவேளை விசு தலையைத் தூக்கி சமந்தி வரும் திசையைப் பார்த்தான். பார்த்த உடனையே மறுபுறமாகத் திரும்பி வீட்டை நோக்கி விரைவாக நடந்தான். அதனைக்கண்ட சமந்தி.

“விசு.....விசு.....” என உரத்துக் கூப்பிட்டார்.

அவனது அழைப்பு விசுவின் காதுகளுக்கு எட்டவில்லை.

“என் விசுவைக் கூப்பிட்டார்கள்”

மாதவன் கேட்டார்.

“ஓரு தேவைக்காக..... குளிர்பானம் பரிமாறக் குவளைகள் கொஞ்சம் தேவை... அதற்காகத்தான்”

சமந்தி கூறினாள்.

“குவளைகள் தானே, நான் கொண்டுவர்ந்து தருகிறேன்”
மாதவன் கூறினான்.

“வேண்டாம் வேண்டாம்.... எங்கள் வீட்டிலும் பத்துப் பன்னிரண்டு குவளைகள் இருக்கின்றன..... மீதியை விசுவின் வீட்டில் இருந்து எடுத்துக்கொள்ளலாம்.....”

சமந்தி கூறியபேது மாதவனின் முகத்தில் கோபம் தெரிந்தது.

மறுநாள் காலையில் பாடசாலை பஸ்வன்டி க்காக பின்னளைகள் அனைவரும் பாதையோரத்தில் காத்திருந்தனர். அப்போது விசு சமந்தியின் அருகில் வந்து இப்படிக் கூறினான்.

“சுந்தரன் நேற்று உங்களைத் தனியாக விட்டுவிட்டு ஓடி வந்து விட்டானாம். இல்லையா ரங்கன் என்னிடம் கூறினான் தம்பியின் வேலைகள் இப்படி த்தான்.....”

சுந்தரன் ஒரு பிழையும் செய்யவில்லை, மாதவன் தான் சுந்தரனைக் கிண்டல் செய்தான். அதனால் தான் சுந்தரன் எங்களை விட்டு விட்டுக்கு ஓடினான்.

சமந்தி சுந்தரனுக்காகப் பரிந்து பேசினாள்.

“ஆ, அது சரி... நேற்று ஏன் என்னைக் கூப்பிட்டார்கள்....” விசு சமந்தியிடம் கேட்டான்.

சமந்தி உரத்துச் சிரித்தார்.

“சமந்தியின் சிரிப்பு அழகாகக் கிருக்கிறது” விசு நினைத்தான்.

“நேற்று மாலை கூப்பிட்டது இப்போது தானா கேட்டது?” சமந்தி கேட்டாள்.

விசு சிரித்துக் கொண்டான்.

மறுநாள் விளையாட்டு விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. பாலன் சிறப்பான ஒரு வேலை செய்திருந்தான். விளையாட்டு விழா நடைபெறும் தினத்தில் விளையாட்டு விழாவில் புகை பிடிப்பதை முற்றாகத் தடைசெய்வதற்காக பாலனும் வேறு சில பிள்ளைகளும் சேர்ந்தது “விளையாட்டு வீரர்கள் புகை பிடிப்பதில்லை. புகை பிடிக்காதோரே வெற்றி வீரர்கள்” என்றவாறான சுவரொட்டி களைப் பாடசாலை வளவில் பல இடங்களில் ஒட்டியிருந்தனர். மற்றும் சில பிள்ளைகள் இவ்வாறான சுலோகங்கள் எழுதப்பட்ட அட்டைகளைத் தாங்கியவாறு மைதானத்தில் அங்கும் இங்கும் சென்ற வன்னமிருந்தனர். இவை அனைத்துக்குப் பாலனே தலைமை தாங்கினான். அதனால் அதிபர் உரையாற்றும் போது பாலனைப் பற்றி விசேடமாகக் குறிப்பிட்டார். விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த வேளை பாலன் மாலவைச் சந்திக்கச் சென்றான். பாலாவைக் கண்டவுடன் மாலா....

“பாலன் அண்ணாவின் வேலைத்திட்டம் மிக நல்லது....”
என்று கூறினாள்.

“ஏன் மாலாவின் வேலையும் நல்லது தானே!” பாலன் கூறினான்.

ரங்கனும், சுந்தரனும் வெவ்வேறு இல்லங்களைக் கேர்ந்தவர்கள். அஞ்சலோட்டப் போட்டியின் போது ரங்கனும், சுந்தரனும் குறுங்கோலைத் தவறுதலாக மாற்றிக் கொண்டு ஓடினார்கள். விளையாட்டுப் போட்டிகள் பார்க்க வந்திருந்தோர் இதனைக்கண்டு வயிறுகுலுங்கச் சிரித்தனர்” மாதுரியும், மாலதியும் தடை தாண்டல் போட்டியில் பங்கு பற்றினார்கள். மாதவன் தனது இல்ல அணி நடைக்குத் தலைமை தாங்கினான். மாலா வலைப்பந்துப் போட்டியில் மட்டுமன்றி மேலும் பல போட்டிகளிலும் திறமை காட்டிப் பல பரிசில்கள் பெற்றாள். விசுவுக்கு பரிசுகள் கிடைக்கவில்லை. விசு சைக்கிளோட்டப் போட்டியில் பங்கு பற்றினான். சமந்திக்கு போட்டிகளைப் பார்த்து மகிழ்வதற்குக் கூட அவகாசம் கிடைக்கவில்லை. உபசரணை சேவைகளுடனேயே பொழுது கழித்தது.

கட்டிளம் பருவப் பிள்ளைகளிடத்தில்
காணப்படும் சிறிப்பான பல பண்புகளை
இப்பிள்ளைகளும் வெளிக்காட்டினர். தலைமைத்துவத்தை
ஏற்றன, குழுக்களில் சேர்ந்து ஆக்கழுர்வமான
வேலைகளில் ஈடுபடல், சுறுசுறுப்பாக வேலைசெய்தல்
போன்ற பண்புகளைப் பல பிள்ளைகள் வெளிக்காட்டினர்.
குறிப்பாக பாலன் இவ்வாறான பல பண்புகளை
வெளிக் காட்டினான்.

இல்லை விளையாட்டுப் போட்டிகள் இரவு ஏழு மணியளவில் முடிவடைந்தன. மாதவனின் அப்பா விளையாட்டுப் போட்டியைப் பார்ப்பதற்காக அவரது வான் வண்டி யில் வந்திருந்தார். எனவே அத்தின புரப் பிள்ளைகள் எல்லோரும் வான் வண்டியிலேயே தமது வீடு சென்றனர். அன்றைய பயணம் குதுகலமானதாக இருந்தது. பிள்ளைகள் எல்லோரும் ஒன்று கூடிப் கைத்தட்டிப் பாட்டுப் பாடினார். மற்றப் பிள்ளைகளின் வேண்டுகோளின் படி சமந்தியும் ஒரு பாட்டுப் பாடினாள். சமந்தியின் பாடல் முடிவடைந்த பின்பு ரங்கன் மாதவனைக் கேவி செய்தான்.

“சமந்தி அக்கா பாடி முடிந்து எவ்வளவு நேரமாச்ச.... ஆனால் மாதவன் இன்னும் கைதட்டிக் கொண்டே இருக்கிறார்.....”

“சமந்தி நீங்கள் மிக இனிமையாகப் பாடின்ர்கள்”

விசு சமந்தியை நெருங்கி மெதுவாகச் சொன்னான். சமந்தி பல் வரிசைகளைக் காட்டி அழகாகக் கிரித்தபடி “நன்றி” என்றார்.

வளமான இடம் தேடி.....

அக்காலத்தில் பாடசாலை பஸ்வண்டி வரும் வரையில், பின்னைகள் அத்தின புரச் சந்தியில் காத்திருந்த வேளைகளில் ஒரு சிறிய மாமரமே அவர்களுக்கு நிழலளித்தது. அந்தச் சிறிய மாமரம் இன்று பெரியதொரு மரமாக வளர்ந்துள்ளது. மாமர நிழலை நாடி இப்போது அங்கு பின்னைகள் வருவது குறைவு. அன்று பாலன், ரங்கன், சந்தரன் உட்பட மற்றைய பின்னைகள் யாவரும் நடந்து சென்ற களி மண் பாதை இப்போது தார் போடப்பட்ட பெரிய பாதையாக மாறி உள்ளது. அதனால் பாடசாலை பஸ்வண்டி கிராமத்தின் நடுப்பகுதி வரை செல்லக் கூடியதாக உள்ளது. கிராமப் பின்னைகள் எல்லோரும் இப்போது பாடசாலை பஸ்வண்டியிலேயே பாடசாலைக்குச் செல்கின்றனர். கடந்த சில ஆண்டுகளுள் அத்தின புரக் கிராமம் பெருமளவுக்கு மாற்றமடைந்துள்ளது.

க.பொ.த. உயரதரப் பர்ட்சையில் நான்கு பாடங்களிலும் சித்தியடைந்த போதிலும், சமந்தியை மேற்படிப்புக்காக அனுப்ப அவளது பெற்றோர் விரும்பவில்லை. சமந்தி கைத்திறமையிக்க, ஆக்கத்திறன் கொண்ட ஒரு பின்னை என்பதை அவளது துந்தை நன்கு உனர்திருந்தார். எனவே வீட்டில் இருந்தபடி சுயமாக நடத்தக்கூடிய ஒரு

கைத்தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கு சமந்தியின் அப்பா சமந்திக்கு வழி காட்டி னார். அதற்காக வங்கியிலிருந்து கடனாக ஒரு தொகைப்பணத்தையும் பெற்றுக்கொடுத்தார். நாள்பூராவும் வீட்டுக்கு வெளியே கழித்து உழைக்குப் பணத்தை விட, வீட்டில் இருந்து சயமுயற்சியினால் உழைத்துப்பெறும் பணத்தின் பெறுமதியை சமந்தி நன்கு உணர்ந்துகொண்டாள். அதனால் அவள் தனது சொந்தத் தொழிலைச் சிறப்பாக நடந்தி வருகிறாள். சமந்தி, துணாகத்திட்டமிட்டு, வடிவமைத்து அதற்கு அமைய அழகான கட்டில் விரிப்புத் தொகுதிகள் தைக்கின்றாள். சமந்தியின் தாய் அவற்றை உறைகளில் இட்டுப் பொதிசெய்து சந்தைக்கு அனுப்புகின்றாள்.

மாதுரி, மாலதி, மாலா மூவரும் க.பொ.த. உயர்தரப் பர்ட்சைக்குத் தோற்றினர். முதலாவது தடவையில் மாலா சிறப்பாகச் சித்தியடைந்தார். மாதுரியும் மாலதியும் மூன்றாவது தடவையாகவும் பர்ட்சை எழுத ஆயத்தப்படுத்துவதற்காக இப்போது நகரத்தில் உள்ள தனிப்பட்ட வகுப்புகளுக்குப் போகின்றனர். உயர் தரப்பர்ட்சையில் தேறிவுடன் மாலா ஆங்கில ஆசிரியர் துறைக்காக போட்டிப் பர்ட்சை எழுதிச் சித்தியடைந்தாள். மாலா இப்போது இரத்தினபுரிப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஒரு பாடசாலையில் கற்பிக்கின்றார். வார இறுதிநாட்களுக்கு மட்டுமே அவள் வீட்டுக்கு வருவாள். ரங்கனும், சுந்தரனும் சூட உயர்தரப் பர்ட்சையில் சித்தியடையவில்லை. அவர்களும் நகரத்தில் உள்ள

தனியார் வகுப்புகளுக்குச் செல்கின்றனர். க.பொ.த
 சாதாரண தரப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்து இப்போது
 தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் சேர்ந்து பாலன் இரண்டு வருட
 மோட்டர் தொழில்நுட்பப் பாடநெறியைப் பூர்த்தி செய்து
 விட்டு, கிராமத்தில் மோட்டார் தொழில்நுட்ப நிலையமொன்றை
 ஆரம்பிப்பதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து வருகிறார்.

விச உயர்தரப் பரீட்சையில், அத்தினபுர
 மகாவித்தியாலயத்துக்கு வரலாறுபடைக்குமளவுக்கு மிகச்
 சிறப்பாகத் தேறி இப்போது பல்கலைக்கழகப் பொறியியல்
 பிரிவு இறுதியாண்டில் முன்னணி மாணவனாக உயர் கல்வி
 கற்கின்றான். மாதவன் உயர்தரப் பரீட்சையில் சிறப்பாகச்
 சித்தி பெறவில்லை. ஆனால் தனியார் நிறுவனமொன்றில்
 நல்ல சம்பளத்துடன் வேலை பார்க்கும் வர்யப்பு முதலிலேயே
 கிடைத்துள்ளது. சிறு பராயம். தொட்டே ஆங்கில
 மொழியைக் கற்பதில் அதிக விருப்புக் காட்டி ஆங்கில
 மொழியில் போதிய தேர்ச்சி பெற்றமையே இதற்கு
 வழிகோவியது. எனினும் மாதவன் வெளிநாடு சென்று
 தொழில் பார்ப்பதையே பெரிதும் விரும்பினான்.
 வெளிநாட்டில் தொழில் புரிந்து திரும்பும் என்னத்தைக்
 தாயார் ஆமோதித்தார். மாதவனின் தந்தையும் அதனை
 எதிர்க்கவில்லை.

நாட்டில் சனத்தொகை பெருகும்போது பல பிரச்சினைகள் தோன்றுவதுண்டு. வளங்கள் அதிகரிக்கமாட்டாது. அதனால் தொழில் வாய்ம்புப் பற்றாக்குறைவு ஏற்படுவதும் அவற்றுள் முக்கியமாக இடம்பெறுகின்றது.

வேலைவாய்ம்புப் பற்றாக்குறை, கற்றோருக்குப் பொருத்தமான வேலைவாய்ம்புக்கள் இன்மை ஆகியன வேலைவாய்ம்புப் பிரச்சினையின் இரண்டு அம்சங்களாகும். நாட்டு மக்கள் யாவரும் கல்வி பெற்றுக் கற்றோராக மாறுதல் சிறந்தது. குறைந்தபட்சம் அடிப்படையான கல்வித்தகைமகளையேனும் பெறுவது முக்கியமானது. எந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்ட போதிலும், அத்தொழிலை ஆற்றுவதற்கு தாம் கற்ற கல்வி துணையாக அமையும். எனினும் ஒவ்வொருவரும் அரசு தொழிலைத் தெரவேண்டும் எனும் நோக்கோடு கற்பதால் பிரச்சினைகள் உருவாகும். இக்கதையில் இடம்பெற்ற பிள்ளைகள் அவ்வாறான நோக்கம் கொண்டிருக்கவில்லை. தாம் பெற்ற அறிவு, தமது ஆற்றல்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி, சுயதொழிலில் ஈடுபடுவதன் மகிழமையைச் சமந்தியும் பாலனும் உணர்ந்து செயற்பட்டனர். தத்தமது விருப்பு, வெறுப்புகளுக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் அமைய, வெவ்வேறு துறைகளில் ஈடுபடும் தன்மையை இப்பிள்ளைகள் பெற்றிருந்தனர். இதற்காக அவர்களது பெற்றோரின் உதவி ஒத்தாசையும் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை பாடசாலை விட்டு மாலா கிராமத்துக்கு வந்தாள். பஸ்ஸில் வந்த மாலா நேரே வீட்டுக்குப் போகாது, சமந்தியின் வீட்டடியில் இறங்கினாள். பஸ் நிறபாட்டும் ஒசையைக் கேட்ட சமந்தியும் தாயும் அப்பா வருகிறார் என எதிர்பார்த்தபடி வீட்டில் இருந்து வெளியே வந்தனர். மாலாவைக் கண்டதும் சமந்தி மாலாவை நோக்கி ஓடிச் சென்றாள்.

‘ரீசரம்மா வாங்க’ சமந்தி சிரித்தபடி வரவேற்றாள்.

‘எப்படி முதலாளியம்மா!’ என்று மாலா பதிலுக்காகக் கூறிச் சிரித்தாள்.

“மாலா சாப்பிட்டுத்தான் வந்தீங்களா” சமந்தியின் அம்மா கேட்டாள்.

“ஆம்....ஆம்....ஆம்... சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் வந்தேன். சணங்க முடியாது போக வேண்டும். இந்த பஸ்ஸில் நான் வருவேன் என சுந்தரிச்சின்னம்மா காத்துக் கொண்டிருப்பார். நான் சமந்தியைக் கூட்டிக் கொண்டு எங்கள் வீட்டுக்குப் போய்விட்டு வருகிறேன். சமந்தியிடம் ஒரு விசயம் சொல்லவும் வேண்டும்” மாலா கூறினாள்.

“சரி.... மாலாவிடமும் நான் ஒரு உதவி கேட்கப் போகிறேன்.....” சமந்தியின் தாய் கூறினார்.

“என்ன உதவி வேண்டும்” மாலா வினவினாள்.

“சுந்தரிச் சின்னம்மாவுக்கு இங்கு வந்து, சமந்தியின் இந்த வேலைகளுக்குக் கொஞ்சம் உதவி செய்யச் சொல்லுங்களேன்; நாங்கள் அழைத்துப் பார்த்தோம். சுந்தரி விருப்பப்படவில்லை. வீட்டில் சும்மாதானே பொழுது கழிக்கின்றது?” சமந்தியின் தாய் கூறினாள்.

“நான் சுந்தரிச் சின்னம்மாவிடம் கூறுகிறேன்” மாலா கூறினார்.

விரைவாக, ஆயத்தமாகி வரும் நோக்குடன் சமந்தி உள்ளே போனார்.

“சமந்தியின் வீடு இப்போது முன்னரை விட அழகாக இருக்கிறது”. மாலா மனதினுள் நினைத்துக் கொண்டாள்.

சமந்தி ஆயத்தமாக வந்தவுடன் இருவரும் மாலாவின் வீட்டு போனார்கள்.

போகும் வழியில் சமந்தி மாலாவிடம் வினவினார்.

“ஏதோ ஒரு விசயம் சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னீர்கள் அல்லவா” என்ன சங்கதி....”

“நான் பஸ் ஏறுவதற்காக இரத்தினபுரி பஸ் நிலையத்தில் காத்திருக்கும்போது மாலதி ஒரு இளைஞனுடன் சைக்கிளில் வந்து இறங்கிக் கடைத்துக் கொண்டிருந்தாள். நான் வந்த பஸ்ஸில் அவள் ஏறவில்லை” மாலா கூறினாள்.

“இரத்தினபுரிக்கு இங்கிருந்து நாற்பது கிலோ மீற்றருக்கு மேல் இருக்கிறதல்லவா, மாலதி அவ்வளவு தூரம் எப்படிப் போனாள்.....?”

சமந்தி ஆச்சரியத்துடன் கூறினாள்.

“கடையின் மிச்சத்தையும் கேளுங்களேன்.”

மாலா கூறினார்.

பஸ் நிலையத்தில் நின்ற இன்றுமொரு இளைஞன் மாலதியைக் கண்டு, “அதோ பார்... அந்தப் பெண் இன்று இன்னுமொரு ஆணுடன் வந்திருக்கிறார்.... நல்ல வேளை

நான் தப்பித்துக்கொண்டேன். இந்தத்தடவை சரியான ஆளிடம் தான் அகப்பட்டுள்ளாள். ஜயோ பாவம்” என்று தனது நண்பனிடம் கூறினார்.

“மாலதியை நினைக்கும்போது எனக்குச் சரியான கவலையாக இருக்கிறது.”

இப்படிக் கூறியபோது மாலாவின் கண்களில் கண்ணீர் துளித்தது.

“மாலதி, மாதுரியிடன் தான் வகுப்புகளுக்குப் போவாள். ரங்கனும், சுந்தரனும் கூட அதே வகுப்புகளுக்குத் தான் போகிறார்கள்”.

சமந்தி கூறினாள்.

“மாலதியை நினைக்கும்போது எனக்கும் கவலையாக இருக்கிறது” மாலா கூறினாள்.

“எதற்கும் நாங்கள் மாதுரியிடம் விசாரித்துப் பார்ப்போம்”

சமந்தி பிரேரித்தாள்.

“அதற்கு முன்பதாக வீட்டுக்குப்போய், நான் வந்ததை அறிவித்து விடுவோம்”.

மாலா கூறினாள்.

சமந்தி தலையை அசைத்து அதனை ஆழோதித்தாள்.

சமந்தியும் மாலாவும், மாலாவின் வீட்டினுள் நுழைந்த வேளையில், சுந்தரிச் சின்னம்மா சமயற்கட்டி வேயே இருந்தாள்.

வாருங்கள், வாருங்கள், வழமையாக வரும் பஸ்ஸில் மாலா வரவில்லையே என நான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன்”.

சின்னம்மா கூறினார்.

“நான் சமந்தியின் வீட்டடியில் இறங்கி சமந்தியையும் கூட்டடி கொண்டு வந்தேன், சின்னம்மா, சமந்தியின் வேலைகளில் கொஞ்சம் உதவி செய்யும் படி சமந்தி கேட்கிறார். கொஞ்சம் உதவி செய்யுங்களேன்”

மாலா கூறினார்.

மாலாவின் வேண்டுகோளுக்கு சின்னம்மா மறுப்புக் கூறவில்லை. சமந்தியின்தையல் வேலைகளில் உதவி செய்ய ஒப்புக்கொண்டார்.

“எங்களைப் பற்றிக் கலவைப்படவேண்டாம்: சாப்பாட்டுடைய மட்டும் சமைத்து தந்தால் வீட்டில் மற்ற வேலைகளை நாங்கள் செய்து கொள்வோம்” பாட்டனும் பாட்டியும் கூறினார்கள்.

சுந்தரிச் சின்னம்மா எங்களுக்கும் தேநீர் தயாரித்துப் பரிமாறினார். தேநீர் குடித்த பின்பு மாலா குளித்து அழகிய சீத்தைக் கவுன் உடுத்து வெளியே வந்தாள்.

“சின்னம்மா, நாங்கள் மாதுரியின் வீட்டுக்குப் போய்விட்டு வருகிறோம்” என்று கூறியவாறு இருவரும் வீட்டைவிட்டு வெளியேறினர்.

“எனக்கு என்னவோ, மாதுரியின் வீட்டுக்குப் போக அவ்வளவு விரும்பம் இல்லை”.

சமந்தி கூறினாள்.

“ஏன் மாதவன் இல்லாத படியினாலா” மாலா சிண்டலாகக் கேட்டாள்.

“மாதவன் இருந்தால் நான் வரவே மாட்டேன்” சமந்தி கோபத்துடன் கூறினாள்.

மாதுரியின் வீட்டில் அவ்வேளையில் மாதுரி மட்டுமே இருந்தாள். சமந்தியும் மாலாவும் மாதுரியுடன் மனம் விட்டுப் பேசினார்கள். சுகவீனம் காரணமாக, தான் இன்று வகுப்புக்குப் போகவில்லை என மாதுரி கூறினாள்.

மாலதி பற்றி விசாரித்தபோது, மாதுரி,

“ஜயோ, சமந்தி அக்கா, மாலதி பற்றி என்னிடம் ஒன்றும் கேட்க வேண்டாம்” எனக் கூறினாள்.

“மாலதி எங்களோடு ஒன்றாகப் பாடசாலைக்குப் போனார் அல்லவா. அவளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட இடமளிக்க கூடாது அல்லவா!”.

“மாலதியின் விஷயம் பற்றி எங்களுக்கும் கொஞ்சம் தெரியும் நீங்கள் பயமில்லாமல் சொல்லுங்கள்” மாலா கூறினார்.

மாலதியின் பேச்சைக் கேட்ட மாதுரி, மாலதியின் கதையைக் கூறத் தொடங்கினாள். அது சமந்தி எதிர்பார்த்ததைவிட வேறுவிதமானதாக அமைத்திருந்தது.

“எங்கள் தாவரவியல் வகுப்பில் இருந்த ஒருவன் மாலதியுடன் மிக விரைவிலேயே சினேகிதம் பிடித்துக் கொண்டான். எனது ஏச்சக்களைக் கவனிக்காமல், மாலதி அந்த இளைஞருடன் தினமும் சினிமாவுக்குப் போவாள். அதற்கிடையில், மாலதியுடன் மற்றுமொரு இளைஞன் சினேகிதம் பிடிக்க முயற்சி செய்தான். அவள் ஒரு பணக்கார இளைஞன் போன்று தென்பட்டதால், முதலாவது இளைஞனைக் கைவிட்டு விட்டு, இரண்டாவது இளைஞருடன் பழக்கத் தொடங்கினாள். ஆனால் இப்போது மூன்றாவது இளைஞருடன் தான் பழக்க கொண்டிருக்கிறாள்.”

“அதெப்படி” மாலா கேட்டாள்.

“மாலதியின் இரண்டவாது நண்பர், இரத்தினபுரியில் அழகான ஓர் இளைஞருக்கு மாலதியை அறிமுகச் செய்து வைத்தான். அதன் பின்பு மாலதி, இரண்டாவது நண்பனைக் கைவிட்டு முன்றாவது நண்பனுடன் பழகத் தொடங்கினாள்.”

“மாலதிக்கு இந்தப் பழக்கமெல்லாம் எப்படி ஏற்பட்டதோ தெரியாது” சமந்தி சூறினாள்.

“மாலதி கிராமத்தில் இருக்கும் போது மட்டும் தான் என்னுடன் பழகுவாள். நகரத்தில் உள்ள சில நண்பர்களின் பழக்க வழக்கங்களை, போக்குகளை மாலதி விரைவில் பின்பற்றினாள்.....”

“ஐயோ அக்கா..... மாலதி பாவம், மாலதியின் புதிய நண்பரின் பொழுது போக்கு..... யுவதிகளின் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கித் திரிவது தானாம்”

“நான் சொன்னவை பற்றி எவரிடமும் சூறிவிட வேண்டாம் அக்கா... சரிதானே.....”

மாதுரி பயத்துடன் கேட்டுக் கொண்டாள்.

“சரி...சரி... நாங்கள் மாதுரியைக் காட்டி கொடுக்க மாட்டோம்... நான் நேரடியாகவே காட்சியைக் கண்டேன். ஆனால் இதனைச் சும்மாவிட்டு விடமுடியாது. மாலதியைக் காப்பாற்ற வேண்டுமல்லவா. நாங்கள் போய்வருகிறோம்”.

மாதுரியின் தலையைத் தடவி ஆறுதல் சூறியவாறு மாலா சொன்னாள்.

“நண்பர்கள் கஷ்டங்களுக்குள் அகப்படும் போது அவர்களைக் காப்பாற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்வது நல்லதல்லவா” என மாலா மாதுரிக்கு ஆலோசனையும் சூறினாள்.

மாதுரி எதுவும் பேசவில்லை.

மாலாவும் சமந்தியும் மாதுரியின் வீட்டில் இருந்து வெளியேறி, என்ன செய்வது எனச் சிந்தித்துபடி பாதையில் நடந்து செல்லும் போது, சைக்கிளில் வந்த ரங்கனைக் கண்டார்கள்.

“உங்களைச் சந்திக்கத்தான் நாங்கள் வந்தோம்”

சமந்தி சூறினாள்.

“பாலனைக் கண்டார்களா”

மாலா கேட்டாள்.

“பாலன் கோவிலுக்குப் போனான். இப்போதெல்லாம் பாலனின் பொழுது கோவில், குளம் என்று தான் கழிகிறது.”

“சரி சைக்கிளில் விரைந்து போய் பாலனுக்கு, சமந்தியின் வீட்டுக்கு கொஞ்சம் வரும்படி சூறாங்கள்”

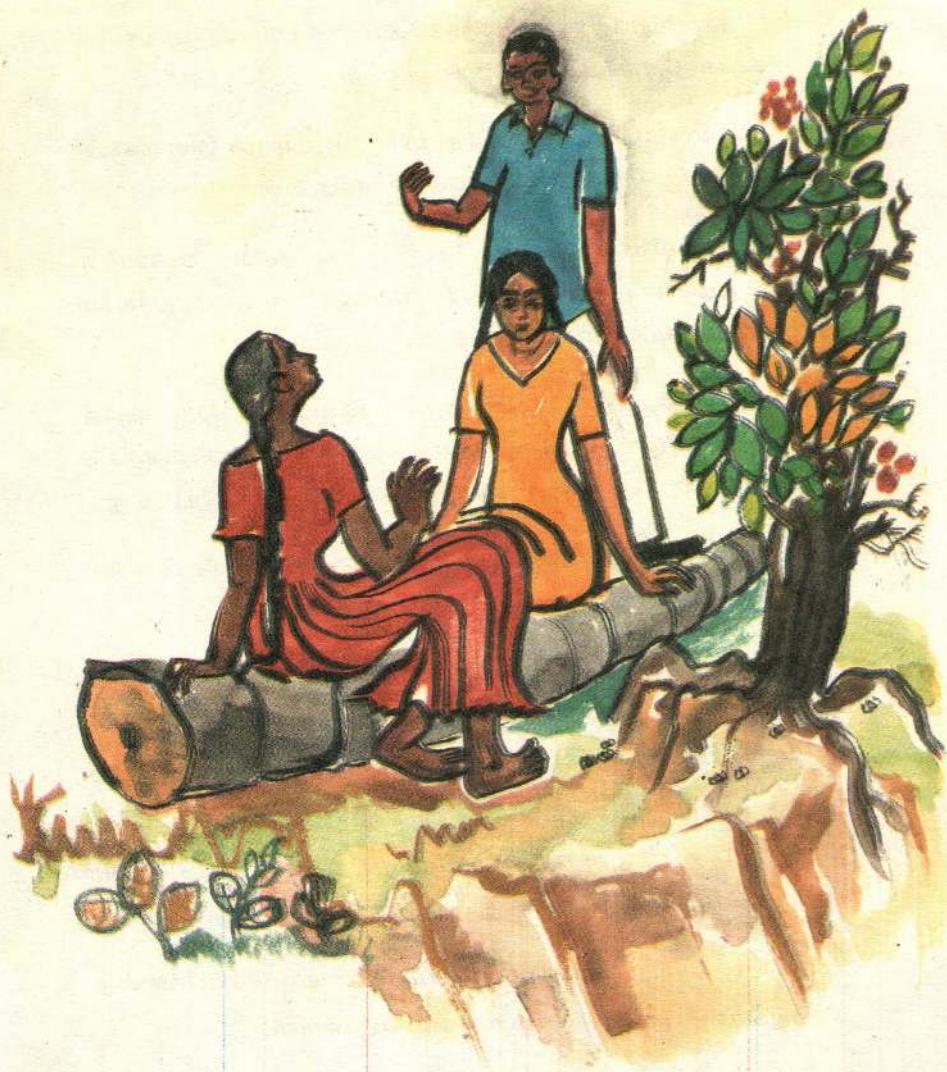
மாலா சூறினாள்.

“சரி எனது சேவை எக்ஸ்பிரஸ் சேவை தானே..... இப்போதே போகிறேன்.....”

ரங்கன் உடனடியாகக் கோவிலை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

பாலன், சமந்தியின் வீட்டுக்கு வரும் வேளையில் மாலாவும் சமந்தியும் தோட்டத்தில் தென்னங்குற்றியொன்றின் மீது உட்கார்ந்திருந்தனர்.

பாலனும் அந்த இடத்துக்குப் போனான்.

“ரீச்சரம்மா.... எப்படி சுகந்தானா?” பாலன் மாலாவின் கண்களை நேருக்கு நேர் நோக்கியவாறு கேட்டான்.

“பாலன் இப்போது நல்ல வாட்டசட்டமான இளைஞர்கள்” மாலா மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டான்.

மாலாவின் கண்கள் கூறும் கதையை உணர்ந்து கொண்டதாலோ என்னவோ பாலன் உடனடியாகவே கண்களை அப்புறமாக நகர்த்திக் கொண்டான்.

“இவர்களுக்கு கதைத்துப் பேசுவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இது” சமந்தி மனதுக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டான். அவர்களுக்கு விரைவின் நினைவும் ஏற்பட்டது.

“சரி.... கூப்பிட்டனுப்பிய விஷயத்தைக் கூறவில்லையே” பாலன் கேட்டான்.

சமந்தியும் மாலாவும் மாலதியின் கதையை பாலனிடம் கூறினார்கள். தனது தங்கச்சி பற்றிய விபரங்களை கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது பாலனின் முகம் கருத்தது. ஆனால் அனைத்தையும் கவனமாகக் கேட்ட பின்பு,

“சரி நாளைக்கே நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்” என்று பாலன் கூறினான்.

“ஆத்திரப் படாமல் அவரசரப்படாமல் செய்பவற்றை செய்யுங்கள்” மாலா ஆலோசனை கூறினாள்.

பேசிமுடிந்த பின்பு மூன்று பேரும் வீட்டினுள் சென்று சமந்தியின் தூய் தயாரித்து வைத்திருந்த பலகாரங்களைச் சாப்பிட்டு தேந்றி, பருகினார்கள்.

அந்தியாகிவிட்டதால் மாலாவை அவளது வீட்டுக்குக் கூட்டிச் செல்ல பாலன் இணங்க, பாலனும் மாலாவும் நடந்து சென்றனர்.

“உங்களுடைய தொழில் வேலைகள் எப்படி?” மாலா கேட்டாள்.

“கிட்டதியில் வேலை தொடங்க இருக்கிறேன்” பாலன் கூறினான்.

“மாலர்...இப்போதும் ஏதாவது படிக்கிறீர்களா? பாலன் கேட்டான்.

“ஆமாம்...படித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன்” மாலா கூறினாள்.

மாலாவின் வீட்டை நெருங்கியதும் பாலன் நடையை நிறுத்தினான். திரும்பி நடக்க முன்னர்,

“மாலா நீங்கள் எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்” பாலன் கேட்டான்.

“எதற்கு” மாலா கேட்டாள்.

“வாழ்வதற்கு”

பாலன் ஒரு சொல்லில் பதில் கூறினான். மாலா சிரித்தபடி வீட்டை நோக்கி நடந்தாள்.

மாலாவின் அம்மா மாலா வரும்வரை வாசலில் காத்திருந்தாள். அம்மாவைக் கண்ட மாலா ஓட்டமும் நடையுமாகச் சென்று வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள்.

பாலனின் வேண்டுகோள் மாலாவின் மனதில் அலை பாய்ந்தது. அந்த இன்ப நினைவுகளுடேயே அன்று இரவு அவள் நித்திரைக்குப் போனாள்.

மறுநாள் சனிக்கிழமை காலை, வழைமை போல, மாதுரியும் மாலதியும் வகுப்புக்குப் போக பஸ்ஸில் ஏறி அருகருகே அமர்ந்து கொண்டனர். மாலதி தனது புத்தகங்களுக்கு இடையில் மறைந்து வைத்து ஒரு புத்தகத்தை எடுத்த மாதுரிக்குப் புரட்டிக் காட்டினாள்.

சீ.சீ என்ன இது, கேவலமான ஆபாசப் புத்தகம். மாதுரி புத்தகத்தைப் பலவந்தமாக மூடியபடி கூறினாள்.

“விலங்கியல் பாடத்துக்கு இந்த விசயங்கள் தேவை தானே?” மாலதி கூறினார்.

“இது என்ன கேலியா.... அந்த நன்பர் தானே கொடுத்தான்” மாதுரி கேட்டாள்.

ஆமாம் உனக்கும் வேண்டுமானால் என்னுடன் வா, இப்படியான ஒரு ஆபாசச் சினிமாப்படம் பார்ப்பதற்கு இன்றைக்கு என்னை அவர் கூட்டிக்கொண்டு போவதாகச்

சொன்னார்.” மாலதி எவ்வித சஞ்சலமும் இல்லாமல் கூறினாள்.

“உனக்கு என்ன, பைத்தியமா பிடித்திருக்கிறது? அம்மாவும் அப்பாவும் உன்னைப் பற்றி என்ன எல்லாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

மாதுரி அறிவுரை கூறினாள்.

அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் என்னைப் பற்றிக் கவலையில்லை. அண்ணாவைப் பற்றித்தான் யோசிக்கிறார்கள். அண்ணா இல்லாவிட்டால் நான் எப்போதோ அவருடன் போயிருப்பேன். அவர் நல்ல பணக்காரர்.....” மாலதி கூறினாள்.

“அப்படிச் செல்ல வேண்டாம். தாய் தந்தையரை விடப் பெரியவர்கள் எங்களுக்கு வேறு யார் இருக்கிறார்கள்? மாலதி...கவனமாக நடந்து கொள்... பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் கதைகளைப் பார்த்திருக்கிறோம் அல்லவா?” மாதுரி மீண்டும் புத்திமதி கூறினாள்.

“பயப்படுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை... எல்லாப் பெண்பிள்ளைகளும்தானே இப்படிப் போகிறார்கள். நான் இன்றைக்கு ஓய்வு நேரத்துக்குப் பிறகு வகுப்புக்கு வரமாட்டேன். மாலையில் பஸ்ஸாக்கு வருவேன்.... அண்ணாவும் இன்றைக்கு காலையிலேயே புறப்பட்டுப் போனார். எங்கு போனாரெனத் தெரியாது. இரத்தனபுரிக்குத்தான் வந்தானே என்னவோ” பஸ்லில் இருந்து இறங்க ஆயத்தமாகியபடி மாலதி கூறினாள்.

“இவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் மாலதி இந்த அளவுக்கு மாறிவிட்டானே” மாதுரி மனதுக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டார்.

பாலன் அன்று கவலையிலேயே வந்து மாலதியின் தனியார் வகுப்புக்கு அருகே ஓரிடத்தில் பதுங்கியிருந்தான். மாலதியும் மாதுரியும் வகுப்புக்குள் நுழைவதைக் கண்டான். பாலன் பொறுமையாக மேலும் ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு மேலாக அப்படியே காத்திருந்தான். அப்போது ஒரு சைக்கிள் வந்து நிறுத்தப்படுவதையும், மாலதி சைக்கிளை நோக்கி ஓடிவருவதையும் பாலன் கண்டார்.

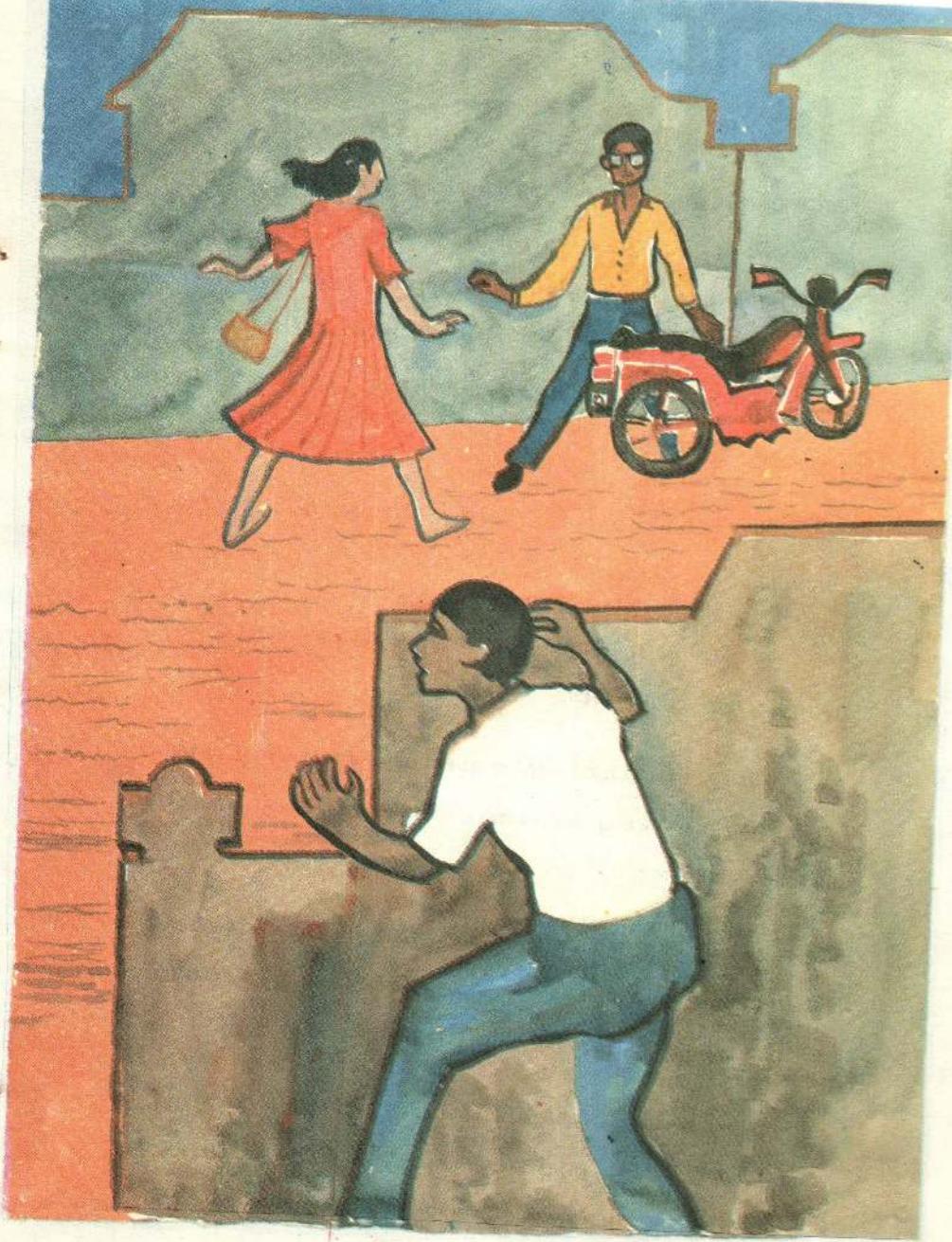
“என்ன சைக்கிள் அந்தப்பக்கத்தை நோக்கி நிற்கிறது. சைக்கிளைத் திருப்பவில்லையா” சைக்களில் ஏறாமலே மாலதி கேட்டாள்.

“நான் சொன்ன படத்தைப் பார்ப்பதற்கு எனது நன்பனோருவனின் வீட்டுக்குத் தான் போக வேண்டும்” சைக்கிளில் வந்துவன் கூறினான்.

“ஐயோ வீடுகளுக்குப் போக என்னால் முடியாது”

மாதுரியின் புத்திமதிகளை மனதில் இருதியபடி மாலதி கூறினாள். மாலதியின் காதுக்கு அருகே அவன் ரகசியமாக எதோ கூறினான். அதன் பின்னர், மாலதி பூரண விருப்பமில்லாமலேயே சைக்களில் ஏற முனைந்தாள்.

அப்போது அருகே பதுங்கியிருந்த பாலன் அவ்விடத்துக்கு வந்து இளைஞரின் முதுகில் தட்டி மெதுவான குரலில் அழுத்தமாக இப்படிக் கூறினான்.

“...இவன் எனது ஒரே தங்கைச்சி.... எனது உயிர் போன்றவள். இப்படியான அப்பாவிட பெண்பிள்ளைகளுக்குத் தொல்லை கொடுக்க முயற்சி செய்ய வேண்டாம். நல்லபடியாகத் தான் சொல்லுகிறேன். இதற்குப் பிறகு எனது தங்கைச்சிக்கு இப்படித் தொல்லை கொடுக்க வரவேண்டாம். சரிதானே!” பாலனின் குரல் உறுதியாக ஒலித்தது.

“தங்கைச்சி வா வீட்டுக்குப் போவோம்....” பாலன் அஞ்சுடன் சூறினான்.

மாலதி ஆச்சரியத்துடன் பாலனின் முகத்தைப் பார்த்தபடி இருந்தாள்.

“மாதுரி வகுப்பில் அல்லவா?” மாலதி நினைவுட்டி நாள். “மாதுரியைக் கூட்டி கொண்டு வா, படித்தது போதும்” பாலன் சூறினான்.

பாலனின் குரவில் தொனித்த உறுதி காரணமாகவோ என்னவோ சைக்கிள் இளைஞன் சைக்களில் ஏறி விரைவாக ஓட்டிச் சென்று மறைந்து விட்டான்.

அண்ணன், அவ்வேளையில் மிகப் பண்பாகவே பேசினான். அது பற்றி எண்ணி மாலதி பெருமைப்பட்டாள். அதனாலேயே அண்ணனின் பேச்சுக்கும் இனக்கினாள்.

கட்டிளமைப் பருவப்

பின்னைகள் சமூகத்தில் பலவகையான
கொடுமைகளுக்கு ஆளாகின்றனர். மாலதியும்
அவ்வாறான ஒரு கொடுமைக்கே ஆளாகிறாள்.
தனக்கு அவ்வளவு பரிசுசயமற்ற ஒரு சமூகத்தை,
குழலை எதிர்நோக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலேயே
இவ்வாறான கொடுமைகளுக்கு ஆளாகவேண்டி
ஏற்படுவதுண்டு. கட்டிளமைப் பவருத்தில்
பொதுவாக சம வயதுடையோர் செய்பவற்றைப்
பின்பற்றிச் செய்ய முனைவதுண்டு. அச்செயல்கள்
காலத்துக்கு ஏற்றவை எனவும் அவை காலத்துக்கு ஏற்ற
பாணிகள் எனக் கருதுவதும் அவற்றைச் செய்யாவிட்டால்
சமூகத்தில் இருந்து ஒதுக்கப்படுவோம் எனக்
கருதுவதுமே இதற்கான காரணமாகும். மாலதியும்
அவ்வாறான ஒரு நிலைமைக்கே ஆளானாள். எனவே
சமூகத்தில் ஏற்படக்கூடிய இவ்வாறான கொடுமைகள்
பற்றி விழிப்புடன் இருக்க வேண்டியதும் அவற்றில்
இருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கான ஆற்றலை
வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதும்
முக்கியமானதாகும்.

தமது நண்பர்களை

அவ்வாறானவற்றில் இருந்து

காப்பாற்றிக்கொள்வதும் முக்கியமானதாகும்.

அவ்வாறு தப்பித்துக் கொள்வதற்கும்

ஏனையோரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கும் போதிய

ஆற்றல் இன்றேல், அதற்காக, சமயவயதுடைய

இருவரின் அல்லது முத்தவர் ஒருவரின் உதவியைத்

தேடுதல் வேண்டும். சிலவேளை மாசதி போன்ற

பெண்பிள்ளைகள் அவ்வாறான இளைஞர்களால்

கெடுக்கப்படவும் கூடும்.

எனவே, பழகுவதற்காகத் தாம் தெரிவு செய்து

கொள்வோர் பற்றியும், அவர்களது

நடத்தை பற்றியும் கட்டிள்ளமை வயதினர்

கவனஞ் செலுத்த வேண்டியது மிக

முக்கியமானதாகும்.

பாலனும், மாலதியும்
 ஒரே குடும்பத்தில் ஒரே
 சூழலில் வாழ்ந்தனர். தாய்
 தந்தையர் ஒற்றுமையாக வாழாமையை,
 தாம் தவறான வழியில் செல்வதற்கான
 காரணமாக ஆக்கிக் கொள்ளத் தேவையில்லை.
 அவ்வாறாக ஆக்கிக்கொண்டால், எமது வாழ்கையே
 பாழாகும். வீட்டில் காணப்பட்ட சூழலுக்கு பாஸன் நன்கு
 இசைவடைந்தான். பாஸன் சமுகத்துடன் நன்கு
 பழகினான். சமுகத்தில் ஏனையோரின் அன்பைப்
 பெற்றான். மாலதியினால் அவ்வாறு இசைவடைய
 முடியவில்லை. மாலதிக்கு வீட்டில் கிடைக்கப்பெறாத
 அன்பை, அவள் முன்பு அநிந்திராத பிறரிடம் இருந்து பெற
 முயற்சி செய்தாள். அது ஒரு குறைபாடாகும்.
 குடும்பங்களில் இவ்வாறான பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதுண்டு.
 பெற்றோர்களைப் பழிவாங்குவதற்காகத் தாம் கஷ்டத்துக்கு
 ஆளாதல் புத்திசாலித்தனமானதல்ல. இவ்வாறான
 தொல்லைகளை இனங்காண்பதற்கும், அவற்றில் இருந்து
 புத்திசாலித்தனமாகத் தப்பித்துக் கொள்வதற்கும்
 வேண்டிய ஆற்றலைக் கட்டினமை வயதினர்
 தம்மிடத்தே வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது
 முக்கியமானதாகும். சமுகம் எமக்கு வழங்க
 முற்படும் ஒவ்வொன்றையும் கட்டாயமாக
 நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான்
 வேண்டுமென்பதில்லை.

அன்று தொடக்கம் மாலதி வகுப்புகளுக்குச் செல்லவில்லை. மாலதி போகாத படியால் மாதுரியும் வகுப்புக்குப் போவதை நிறுத்திக் கொண்டார். மாதுரி வீட்டில் தனியாக, தானாகவே படித்துப் பர்ட்சை எழுத முடிவு செய்தாள். வகுப்புக்குப் போவதை நிறுத்திய முதல் நாட்களில், தனது நன்பர்கள் தன்னைத் தேடி வருவார்கள் என மாலதி எதிர்பார்த்தாள். ஆனால் எவரும் வரவில்லை. அவர்களது ஆசை வார்த்தைகளில் இருந்து. தப்பிக்கக் கிடைத்தமை குறித்து மாலதி மகிழ்சியடைந்தாள்.

அடுத்த வாரம் வெள்ளிக்கிழமை மாலா வழையேபோல் வீட்டுக்கு வந்தாள். சனிக்கிழமை காலையிலே சமந்தியைப் பார்க்கப் போனாள். அப்போது பாலனும் சமந்தியின் வீட்டுக்கு வந்திருந்தான்.

“சமந்தியிடம் கொஞ்சம் பொருள்கள் எடுக்க வந்தேன்.”

மாலாவைக் கண்டதும் பாலன் கூறினான்.

“பொய் பொய்...., மாலா வந்தாரா என்று கேட்டுக்கொண்டு தான் காலையிலும் வந்தார்” சமந்தி சிரித்தபடி கூறினாள்.

பாலனும் மாலாவும் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கியவாறு கண்களால் பலப்பல வார்த்தைகள் பேசினார்கள்.

“சமந்திக்கும் மாலாவுக்கும் நன்றி சொல்லத் தான் நான் வந்தேன். தங்கைச்சியின் வாழ்க்கையைக் காப்பாற்றிய உங்களுக்கு எப்படி நன்றி கூறுவது என்று தெரியவில்லை.

“மாலதி இப்போது என்ன செய்கிறாள்.” மாலா கேட்டாள்.

“வீட்டில் இருந்து எங்கும் வெளியே போவது கிடையாது.”

பாலன் சூறினான்.

“திறந்த பல்கலைக் கழக, முன் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பாடநெறிக்கு விண்ணப்பிக்கச் சொல்லுங்கள். தேவையான படிவங்களை நான் கொண்டு வந்து தருகிறேன். பயிற்சியை முடித்தால் கிராமத்திலேயே ஒரு முன்பள்ளியை ஆரம்பிக்கலாம்.”

“அது நல்ல யோசனை தான்”

பாலன் ஆமோதித்தான்.

நான் தோட்டத்துக்குப் போகப்போகிறேன். மூன்று பேரும் பேசிக்கொண்டிருங்கள். நான் சென்று சிறிது நேரத்தில் வருகிறேன்.

“முதலாளியம்மாவின் தொழிலுக்கு நட்டம் ஏற்படுமோ தெரியாது.

“அப்படி இல்லாவிட்டால் கொஞ்ச நேரம் கதைப்போம்.”

பாலன் சூறினார்.

“எனக்கு முதலாளியாகத் தேவையில்லை.”

“மோட்டர் கராஜ் பாலன் தான் பெரிய முதலாளியாகப் போகிறார். மோட்டர் கராஜ், வெல்டிங் வேலை, பெயின்டிங் வேலை வேறு என்ன. வேலைக்கு உதவியாளர் நாலைந்து பேர்” சமந்தி சூறினார்.

வேலைத்தளத்தில் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப் போவது பற்றி மட்டுமே மாலா அறிந்து வைத்திருந்தார். அதனால் சமந்தியின் பேச்சைக் கேட்ட மாலா பாலனின் முகத்தை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தாள். தனக்கு பாலன் அது பற்றி அறிவிக்காதது குறித்த மாலாவுக்கு ஒருவித கவலை ஏற்பட்டது. ஆனால் அவள் அதை வெளிக்காட்டவில்லை.

“என்னவோ சொல்ல வேண்டும் என்று கூறின்ரகள் அல்லவா” மாலா கேட்டாள்.

“மாலதியின் விசயத்தை முன்கூட்டி யே அறிந்து கொள்ள முடியாமற் போனதற்கான காரணம் என்ன என்று தெரியுமா” பாலன் கேட்டான்.

“தெரியாதே...” சமந்தி கூறினாள்.

“ரங்கனும் சுந்தரனும் நகரத்தில் வகுப்புகளுக்குப் போகிறார்கள் தான். நான் அவர்களைப் பற்றித் தான் கவனித்தேன். கணித பாடங்கள் என்ற படியால் அவர்கள் வேறு இடத்துக்கு அல்லவா போகிறார்கள் ரங்கன் வாயாடி தான், ஆனால் தவறான வேலைகள் செய்ய மாட்டான். சுந்தரன் அமைதியாகத் தான் இருப்பான். என்ன செய்தாலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது. இவர்கள் இருவரையும் பற்றிக் கவனமாக இருப்பது நல்லது என்ற விசயும் என்னிடம் முன்கூட்டி யே சொல்லிவைத்திருந்தான்.”

இதற்கிடையில், ரங்கன் ஒருநாள் என்னிடம் இப்படிக் கூறினான்.

“பாலன் அண்ணா, சுந்தரனுக்கு பெரிய வகுப்பில் ஒரு நண்பன் இருக்கிறார். வகுப்புக்குப் போனால் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு இளைஞருடன் எங்கேயோ போவான்.”

“இதுபற்றி நான் விசாரித்துப் பார்த்தேன்.”

“அந்தப் பெரிய வகுப்புப் பிள்ளை ஆண்பிள்ளைகளுடன் பழகுவதில் அதிகம் விருப்புக்காட்டும் ஒருவர்.” பாலன் கூறினார்.

“ஆண் பிள்ளைகளுடன் தானே பழக வேண்டும்; அதில் தவறு என்ன இருக்கிறது”. சமந்தி கூறினாள்.

“இல்லை இல்லை. இவரது பழக்கமே வேறுவிதமானது”
பாலன் சூறினான்.

“இவருடன் இன்னும் சில நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரும்பாலும் வெளிநாட்டில் இருந்து வருபவர்களுடன் தான் பழக்கிறார்களாம். எங்கள் கிராமத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பேர் அந்தக் குழுவில் இருப்பதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். போதைப் பொருள்கள் பயன்படுத்துவோரும் இவர்களிடையே இருப்பதாகவும் அறிந்திருந்தேன். அதனால் தான் சுந்தரனைக் காப்பாற்றுவதிலேயே அதிகம் கவனஞ் செலுத்தினேன். ஆனால் இன்னும் சுந்தரன் திருந்தியபாடில்லை. விசுவிடம் சூறிவைப்பது நல்லது என நினைக்கிறேன். ரங்கனும் சுந்தரனும் இரட்டைப் பிள்ளைகளாக இருந்தாலும் அவர்களது நடத்தை மிகவும் வேறுபட்டது” பாலன் விபரித்தான்.

“இதனால் எனக்கு தங்கையைப் பற்றிக் கவனிக்க விடைக்கவில்லை கவனிக்க வேண்டும் என நான் எதிர்பார்க்கவும் இல்லை.”

“அப்படியானால் அத்தனபுரக் கிராமத்தக்கும் போதைப் பொருள்கள் வந்து விட்டனவல்லவா.”

சமந்தி கேட்டாள்.

“இந்தச் சுந்தரப்பத்தில் புத்திமதிகள் சூறிப் புண்ணியமில்லை” மாலா அபிப்பிராயம் தெரிவித்தாள்.

அப்போது அந்த இடத்துக்கு ரங்கன் ஓடி வந்ததை பாலன் கண்டான்.

எதோ அவசரத்துக்காகத் தான் வருகிறான் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்ந்த பாலன் எழுந்து ரங்கனை நோக்கிச் சென்றான்.

ரங்கன் கைகளை நீட்டியவாறு பாலனிடம் ஏதோதோ கூறுவதை மாலாவும் சமந்தியும் கண்டனர்.

திரும்பி வந்த பாலன் இப்படிக் கூறினான்.

“சுந்தரனுக்கு ஏதோ சிறு பிரச்சினையாம் நான் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன். இது பற்றி யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம்”

“பாலன் அண்ணாவைக் கிராமம் பூராவும் தேடி னேன். கடைசியில் இங்கு தான் கண்டுபிடித்தேன். இனிமேல் பாலன் அண்ணாவைக் காண இங்கு தான் வரவேண்டும் போலும்.....”

ரங்கன், சமந்தியையும் மாலாவையும் கேலி செய்து விட்டுப் போக மறக்கவில்லை.

ரங்கனும் பாலனும் நகரத்துக்குப் போனார்கள். சுந்தரனைப் பொலிசார் கைது செய்துள்ள விசயம் தெரியவந்தது. முத்தவர் ஒருவருடன் பொலிஸ் நிலையத்துக்குப் போவது நல்லது என எண்ணிய பாலன் சமந்தியின் அப்பாவையும் கூட்டிக்கொண்டு பொலிஸ் நிலையத்துக்குப் போனான்.

“கஞ்சா சிகரற்றுப் புகைப்பவர்களுடன் சுந்தரன் சந்தேகத்துக்கிடமான விதத்தில் நடந்து கொண்டான்” என்பது தான் சுந்தரனுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டு.

சமந்தியின் அப்பா, சுந்தரனைப் பற்றிய விபரங்களைப் பொலிசாரிடம் விவரமாகக் கூறிய பின்னர் பொலிசார் சுந்தரனை எச்சரித்து விடுதலை செய்தனர்.

ரங்கன், தடுப்புக்காவல் அறையில் இருந்து வெளியே வந்து சுந்தரனைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டு அழுத விதத்தைக் கண்ட பாலனின் கண்களிலும் கண்ணீர் சுரந்தது.

கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்ட ரங்கன், சுந்தரனைப் பார்த்து இப்படிக் கூறினான்.

“இதற்குப் பிறகு வேறு நன்பர்களைத் தேடிப் போக வேண்டியதில்லை. இனி நான் தான் உங்கள் நன்பன். அம்மா, அக்கா, பாட்டன், பாட்டி எவருக்கும் கஷ்டத்தை நாம் ஏற்படுத்தக் கூடாது.”

ரங்கனும் சுந்தரனும் நடந்து கொண்ட விதத்தைக் கவனித்த பாலன் இவ்வாறு எண்ணினான்.

“இந்த விசயத்தை மாலாவிடம் கட்டாயம் கூறத்தான் வேண்டும்.”

பெண்பிள்ளைகளுக்கு
மட்டுமல்லாது ஆண்பிள்ளைகளுக்கும்
இவ்வாறான தொல்லைகள் ஏற்படுவதுண்டு.
சுந்தரனுடன் பழகிய இளைஞர், தன்னினப்
பாலியல் நடத்தையில் விருப்புக்கொண்ட ஒருவன்.
தன்னினப் பாலியல் நடத்தையில் விருப்பமுடைய
பெண்பிள்ளைகளும் உள்ளனர். இது இயற்கையான
நடத்தைக்கு மாறானதாகும். ஒத்த பாலாநுடன்
இவ்வாறு பழகிய பின்னர் அவர்களுடன் பாலியல்
ரீதியில் இணைதல் தன்னினச் சேர்க்கை
எனப்படும்.

கட்டிளமை வயதினர் ஒரு
பருவத்தில் ஒத்த பாலாரினால்
கவரப்படுவது இயற்கைக்கு முரணானது.

பெரும்பாலானோர் சிறிது காலத்தில்
இந்திலையில் இருந்து மீண்டு விடுவர். சிலர்
தொடர்ந்தும் அதில் நிலைத்திருப்பர். அவ்வாறானோர்,
தன்னினச் சேர்க்கைப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொள்வர்.
எதிர்ப்பாலார் தொடர்பான கவர்ச்சி இயற்கையானது.
ஆனால் ஒத்த பாலாருடனான கவர்ச்சி பின்னர் தன்னினச்
சேர்க்கையாக மாறக்கூடும். இது ஆபத்தானது. இது
மட்டுமல்லாது தனது பாலுறுப்புகளைத் தொட்டுத் தானாகவே
பாலியல் திருப்தியைப் பெறவோரும் இப்பருவத்தினரிடையே
உள்ளனர். இது தற்கலவியின்பம் பெறல் எனப்படும். இது

ஆண்பிள்ளைகள், பெண்பிள்ளைகள் ஆகிய
இருபாலாருக்கும் பொதுவானது. கட்டிளமைப்
பருவத்தினரிடையே காணப்படும் இது இயற்கையான
ஒரு நிலைமையாகும். காலப் போக்கில் அவர்கள்
இதிலிருந்து தவிர்ந்து கொள்வர். இயற்கைக்கு
மாறான எந்த வகையான நடத்தைகளையும்
பழக்கப்படுத்திக் கொள்வது
எவ்விதத்திலும்
நல்லதல்ல.

ஆண்பிள்ளைகளில்
 பாலியல் உணர்வுகள் நித்திரையில்
 போது தோன்றுவதால். நித்திரையின்
 போதே சுக்கிலம் வெளிப்படுவதுண்டு.
 இவ்வாறாக நித்திரையில் சுக்கிலம் வெளியேறல்
 “சொப்பன ஸ்கலிதம்” எனப்படும். இவ்வாறாக
 நித்திரையில் சுக்கிலம் வெளியேறல் இயற்கையானதே.
 இதனால் கெடுதல் ஏதும் கிடையாது. ஆனால்
 தற்காலிக இனபம் பெறவதைப் பழக்கப்படுத்திக்
 கொள்வது தீங்கு விளைவிக்கும்.
 சுந்தரன் எதிர்நோக்கிய மற்றைய தொல்லை
 போதைப் பொருள்கள். கட்டிளமைப்பருவத்தினரை
 சிகாற் புகைக்கப் பழக்க முயற்சி செய்வோர் எமது
 சமுகத்தில் உள்ளனர். அவ்வாறாக முயற்சி செய்யும்
 நிறுவனங்களும் எமது சமுகத்தில் உள்ளன. பல வகையான
 போதைப் பொருள்களும் செயல்களும் கட்டிளமை
 வயதினருக்கு அறிமுகஞ் செய்யப்படுகின்றன.
 ஆண்பிள்ளைகள் மட்டுமன்றி பெண்பிள்ளைகளும்
 இவ்வாறான தொல்லைகளுக்கு உள்ளாகின்றார்கள்.
 வெளிநாட்டவர் மட்டுமன்றி உள்நாட்டிலும்
 இவ்வாறான முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றனர்.
 சிகாற், ஏணைய போதைப் பொருள்கள் ஆகியன
 தொடர்பாக எடுத்துக் காட்டப்படும் நிலைமைகள்
 பெரும்பாலும் வர்த்தக ரீதியான ஏமாற்று
 உத்திகளாகும். அவற்றால் ஏமாற்றிருப்பதற்குத்
 தேவையான அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதும்
 உணர்வுகளை வளர்த்துக் கொள்வதும்
 முக்கியமானவையாகும்.

சிகரற், போதைப்பொருள்கள்

ஆகியன காரணமாக உடல், உள ரீதியில்

ஆரோக்கியத்துக்குக் கேடு விளையும்.

பொருளாதார ரீதியில் இழப்பும், சமூக ரீதியில்

சீர்கேடும் ஏற்படும். போதைப் பொருள்களைப்

யன்படுத்தல் தம்வசம் வைத்திருத்தல், கொண்டு

செல்லல், விற்பனை செய்தல் போன்றவை

குற்றச்செயல்களாதலால், தண்டனைக்கு ஆளாகவும்

கூடும். கட்டிளமைவயதினர் சிகரற், போதைப்

பொருள்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தாமல்

இருப்பதை ஒரு பாணியாக ஆக்கிக்கொள்ளலாம்.

அதன் மூலம் கட்டிளமை வயதினர் தமக்கும்

சமூகத்துக்கும் நன்மைகளை

விளைவிக்க முடியும்.

ஓன்றின் பின் ஓன்றான ஏற்பட்ட இந்த இரண்டு சம்பவங்கள் காரணமாக, மாலதி, மாதுரி ஆகியோரிடத்திலும் ரங்கன், சுந்தரன் ஆகியோரிடத்திலும் குறிப்பிட்டதக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. எல்லோரும் இப்போது பாலனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்கிறார்கள். விரைவில் பாலனின் மோட்டர் பழுதுபார்ப்பு வேலைத்தலம் ஆரம்பிக்கப்பட இருப்பதால், சுந்தரனுக்கும், ரங்கனுக்கும் பல பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பாலனின் வேலைத்தலம். அடுத்த வாரம் வியாழக் கிழமையன்று

திறந்துவைக்கப்படவுள்ளது. திறப்பு விழாவுக்கு மாதவனும், விசவும் வர இருப்பதாக சமந்தி, பாலனின் மூலம் அறிந்து கொண்டாள். அதனைக் கேட்ட நேரத்தில் சமந்தியின் மனதில் ஏற்பட்ட உணர்வுகளை அவளால் சரியாக விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. சமந்திக்கு இப்போது வயது இருப்பது மூன்று. சமந்திக்குத் திருமணம் செய்து வைப்பதற்கு அவளது தந்தையும் தாயும் முயற்சிப்பதை அவள் உணர்ந்துள்ளாள்.

மாதவனின் மனதில் சமந்தி பற்றிய எண்ணம் இருப்பதையும் சமந்தி அறிவாள். முன்பொரு தடவை மாதவன் அதுபற்றிப் பேச முயற்சித்த வேளையில் தான் நழுவிச்சென்ற விதமும் அவளுக்கு நினைவிக்கிறது. அதற்கிடையே அவளது மனதில் விகவிள் நினைவு தோன்றியது. விக் இப்போது பல்கலைக்கழகத்தில் இருதி ஆண்டில் இருக்கிறான். பொறியிலாளரான பின்பு பணக்காரப் பெண் ஒருத்தியைத் தேடி த்திருமணம் செய்துகொள்வர் என சமந்தி நினைத்தாள். எவ்வாறாயினும் வியாழக்கிழமையன்று விஶவைச் சந்திக்கக் கிடைப்பது தொடர்பாக சமந்தி பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

பாலனின் வேலைத்தலத் திறப்பு விழா எதிர்பார்த்ததை விடச் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது. பாலன் கிராமத்தில் பிறந்து வளர்ந்த போதிலும் நகரத்திற்கு சென்று கற்றறிந்தவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றான். சிறப்பாக பாலனின் தாயும் தந்தையும் கிராமத்தவரிடையே பிரபல்யம் பெற்றிராவிடி னும், பாலன் கிராமத்தில் அனைவரதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளமையால், விழாவுக்குப் பொதுவாக, கிராமத்தோர் அனைவரும் வந்திருந்தனர். நண்பர்கள் பலரும் வந்திருந்தனர். மாலா, விச்விடம் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு வந்து தடல்புடலாக வேலைகள் செய்கிறாள்.

விழா நடைபெறும் வேளை, தனக்கு அறிமுகமில்லாத ஒரு வாலிபன், மாலதியுடன் கதைத்துக் கொண்டிருப்பதை மாலா கண்டாள். இருவரும் நீண்ட நேரமாகக் கதைப்பதை அவள் அவதானித்தாள். அது பற்றி பின்பு மாலதியிடம் விசாரித்து அறிய வேண்டும் என மாலா எண்ணிக் கொண்டாள். பாலன் எதிர்பார்த்தபடி விழா சிறப்பாக நடைபெற்றது.

அன்று அனைவரும் பாலனின் திறமைகள் பற்றியே பேசினர். விழாவில் சிறப்புரை ஆற்றிய, ஓய்வு பெற்ற பாடசாலை அதிபர், பாடசாலையில் கற்ற காலப் பகுதியில் பாலனிடம் காணப்பட்ட திறமைகள், இருந்த நற்பண்புகள் பற்றி ஞாபகழுட்டினார். குறிப்பாக, போதைப்பொருள் எதிர்ப்பு தொடர்பான கருத்துக்கள் பற்றியும் போதைப் பொருள் தவிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேன்மேலும் விரிவாக்க வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும் அவர் வலியுறுத்திக் கூறினர். விழாவில் பேசிய ஏனைய பிரமுகர்கள் பாலனின் எதிர்காலத் திட்டங்கள் அமைய வேண்டிய விதம் பற்றிய கருத்துக்களை இதமாக முன்வைத்தனர். கிராம இளைஞர், யுவதிகளுக்கு தொழில் வாய்ப்புகள் வழங்குதல், முன் பள் ளியொன் றையும் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையமொன்றையும் ஆரம்பித்து நடத்துதல், கிராமத்தில் வாழும் முத்தோரைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்காக ஒரு வேலைத்திட்டத்தை அமைத்தல் ஆகியனவே பாலனின் பிரதானமாக குறிக்கோள்கள் என்பதைச் சபையோர் உணர்ந்து கொண்டனர். அது தொடர்பாக மகிழ்ச்சியடைந்தனர். பாலனின் ஊடாகச் இச்சேவைகள் கிராமத்துக்குக்கிடைக்கும் என அவர்கள் பெரிதும் எதிர்பார்த்தனர்.

விழாவின் ஈற்றில் விருந்தினர் யாவரும் விடை பெற்றுச் சென்றனர். பாலனின் நெருங்கிய நண்பர்கள் சிலர் விழாவுக்காகத் தருவிக்கப்பட்டிருந்த கதிரைகளில்

அமர்ந்து உரையடிக் கொண்டிருந்தனர். முன்பு ஒன்றாகப் பாடசாலை சென்ற சமந்தி, ரங்கன், மாலா, விசு, மாதவன் ஆகியோரும் அங்கு அமர்ந்திருந்தனர்.

“நாங்கள் எல்லோரும் கூட்டமாகப் பாடசாலைக்குப் போன விதம் தான் நினைவுக்கு வருகிறது. புத்தகப்பைகள் தான் கையில் இல்லை”..... ரங்கன் கதையை ஆரம்பித்தான்.

இப்போது ரங்கனும் சுந்தரனும் முழுமையான வாலிபர்கள். ஆனால் ரங்கனின் துடுக்குத்தனம் இன்னும் குறைந்தபாடில்லை. சமந்தியுடன் முக்கியமான ஒரு விசயம் பற்றிய பேசிக்கொண்டிருந்த மாதவன், ரங்கனின் பேச்சைக் கேட்டுத்தலையத் தூக்கிப்பார்த்தான்.

“மாதவன் அண்ணா.... கொழும்பு நகரச் செய்திகளை சமந்தி அக்காவுக்கு கூறி ஏமாற்றப் பார்க்கறீர்கள். சமந்தி அக்கா அப்படி எனிதில் ஏமாந்து போக மாட்டார்”. ரங்கன் கூறினார்.

மாதவனுக்குக் கோபம் ஏற்பட்ட போதிலும் அவன் அதனை வெளிக்காட்டவில்லை.

மாதவன் மீண்டும் சமந்தியின் பக்கம் திரும்பினான்.

“இனி எப்படி சமந்தி, திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கம் இல்லையா!.....”

மாதவன் நேரடியாகவே கேட்டான்.

“அம்மாவும் அப்பாவும் முயற்சிப்பது போல தெரிகிறது”

“அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும் இப்போது என்ன திருமணம்”

சமந்தி உரத்துச் சிரித்தான்... கூடவே மாதவனும் சிரித்தான். இருவரின் சிரிப்பையைக் கேட்ட விசுவின்

மனதில் ஒரு வித வேதனை தோன்றியது. அதனை உணர்ந்து கொண்டதாலோ என்னவோ சமந்தி உடனடியாகச் சிரிப்பை நிறுத்திக் கொண்டாள்.

“நான் கேட்ட கேள்விக்குப்பதில் கூறவில்லையே” மாதவன் மீண்டும் நினைவுட்டினான்.

“இப்போதைக்கு திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன். எனது தொழிலை, வியாபாரத்தை இன்னும் கொஞ்சம் விருத்திசெய்து கொள்ள வேண்டும்.”

“பொய் சொல்லல் வேண்டாம் சமந்தி... உங்களுக்கு இந்த வியாபார வேலை உண்மையில் தேவை தானா?

“ஆம் தேவை தான்” சமந்தி கூறினாள்.

“சமந்தி, உங்களுக்கு தேவையானால் நான் பணம் தருகின்றேன்”.

மாதவன் கூறினாள்.

“எனக்கு வேறு ஏவருடைய பணமும் தேவையில்லை” சமந்தி கூறினாள்.

“அப்படிச் சொல்ல வேண்டாம், சமந்தியை திருமணம் செய்து கொண்டு வெளிநாட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்பது தான் எனது ஆசை.....”

மாதவன் மெல்லிய குரலில் கூறினான்.

“உங்களுக்கு கொழும்பு நகரில் நல்ல ஓர் இடத்தில் நல்ல ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து திருமணம் செய்து கொள்ளலாம் தானே!” :

சமந்தி கதிரையில் இருந்து எழுந்து ஆத்திரத்துடன் கூறினாள்.

“கொழும்புப் பெண்கள் எனக்கு தேவை இல்லை நான் பல வருடங்களை உங்களைத் தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.”

மாதவன் எதிர்பார்ப்புடன் கூறினான். அதற்கு விடைசூருவதற்கு சமந்தி அங்கு இருக்க வில்லை. சமந்தி எழுந்து போய் பாலனின் அருகே அமர்ந்திருந்தாள். பாலனின் மறுபுறத்தில் மாலா அமர்ந்திருந்தாள். அப்போது பாலனையும் மாலாவையும் குறித்து சமந்தியின் மனதில் ஒருவித பொறாமை உணர்வு ஏற்பட்டது.

சமந்தி விடையெதுவும் சூராதபடியால் அவளது விருப்பத்தைப் பெறுவதற்காக வேறுசந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் என மாதவன் தனக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டான்.

“விச இத்தக் கதிரைக்கு வாருங்கள், எங்கள் எதிர் காலத்திட்டங்கள் பற்றிப் பேசிக் கொள்ளலாமல்லவா.”

பாலன் ஒரு கதிரையைக் காட்டியபடி விசவை அழைத்தான்.

அவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்வதற்கான தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்த விச மறுப்பேதுமின்றி அங்கு போய் கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டான். தனியாக அமர்ந்திருந்த மாதவனையும் அங்கு வரும்படி விச அழைத்தான். கிராமத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் பலரும் அங்கு அமர்ந்திருந்தனர்.

“பாலன் என்ன இத்தடவை தேர்தலுக்கு வேட்பாளராக நிற்கப் போகிறோ.”

மாதவன் கேட்ட அந்தக் கேள்விக்கு ரங்கன் தான் விடையளித்தான்.

“ஆமாம்... ஆனால் மாதவன் அண்ணாவின் வாக்கு பாலனுக்குக் கிடைக்குமோ என்பது தான் சந்தேகம்.”

மாதவன் பதில் எதும் கூறவில்லை.

“எதிர் காலத் தில் வாய் ப் புகிடைத் தால் பாராளுமன் றத்திற் குப் போகத் தான் வேண்டும். பாராளுமன் றத்துக்குப் போகக் கிடைத்தால் மக்களுக்கு மேலும் பல சேவைகள் செய்ய முடியுமல்லவா, ஆனால் இப்போதைக்கு சின்னச் சின்ன வேலைகள் தான் செய்ய உத்தேசம். வெஸ்டிங் வேலைத்தல வேலைகளைச் நன்றாகச் செய்தால் நாலைந்து பேருக்கு தொழில் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

“மாதுரியும், மாலதியும் சேர்ந்து முன்பள்ளியொன்றையும் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையமொன்றை ஆரம்பிப்பது நல்லது என்பது எனது கருத்து” பாலன் கூறினான்.

“ஆமாம்...மாலதியும், மாதுரியும் முன்பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சிச் சான்றிதழ் பெற்றுள்ளார்கள் தானே....”

சமந்தி கூறினாள்.

“எங்கள் கிராமத்தில் காலையில் வேலைக்குப் போய் மாலையில் திரும்பிவருகின்றவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். சிறுபிள்ளைகளை மட்டுமல்லாது முதியவர் களைப் பராமரிப்பதும் இப்போது கடினமானவையாக உள்ளன. எனவே முத்தோருக்கு பகல் வேளைகளில் கூடிப் பொழுது போக்கக்கூடிய ஒரு இடம் இருப்பது நல்லது. இந்த வேலைகளுக்காக கோவில் வளவில் உள்ள மண்டபத்தை ஒதுக்கித் தருவதாக கோவில் நிருவாகத்தினர் கூறி உள்ளார்கள்.”

பாலன் கூறினான்.

பாலனின் பேச்சைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த விசுவின் மனதில் ஒருவித குறைவு உணர்வு ஏற்பட்டது. “நான் பொறியியலாளராகத் தேறி வந்தாலும் கூட இப்படியான சேவைகளைப் புரிய முடியுமோ என்னவோ என அவன் நினைத்துக் கொண்டான். பாலனின் திட்டங்கள் தொடர்பாகக்

கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொண்டு வேலைகளைத் திட்டமிட்டுக் கொண்டார்கள்.

கதைத்து முடிந்த பின்னர், சாப்பாட்டுக்காக எல்லோருக்கும் வீட்டுக்கு வரும்படி பாலன் அழைத்தான்.

“சரி.... இப்போது எங்கள் வீட்டுக்கும் போய் தேநீர் குடித்து விட்டுபோகலாம்.” சமந்தி கூறினாள்.

“வேண்டாம் வேண்டாம் சோறு சமைத்து வைக்கும் படி நான் அம்மாவுக்கு கூறினேன்.”

“எங்கள் அப்பா ஏதாவது தப்பாகப் பேசிவிட்டால் எவரும் குறை காணக் கூடாது சரிதானே”. பாலன் கவலையும் கூறினான்.

“பயப்பட வேண்டாம் அண்ணா அப்பா இப்போது முன்பு போல இல்லை. ஒன்றும் சொல்ல மாட்டார்”

மாலதி கூறினாள்.

“சாப்பாடு இருந்தால் சரி வேறு எதையும் நாங்கள் கவனிக்க மாட்டோம்”.

ரங்கன் தனது வழிமையான துடிதுடிப்புடன் கூறினான்.

“இவருக்கு எப்போதும் சாப்பாடு தான்” சுந்தரன் கூறினான்.

“சுத்தரனின் குரலை அப்போது தான் முதல் தடவையாகக் கேட்க முடிந்தது.” மாலா மனதுக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டாள்.

கதைத்து முடிந்த பின்னர் எல்லோரும் பாலனின் வீட்டை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

இந்த இளைஞர்கள் யுவதிகளைப் போலவே, எமது முதியோர்களையும் கண்காணித்துப் பராமரிக்க வேண்டியது முக்கியமானது. தமது வாலிப் வயதில் நாட்டின் உழைப்பாளிகளாகப் பணியாற்றிய இவர்கள் அக்காலத்தில் பல பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றி இப்போது வயோதிப் நிலையை அடைந்துள்ளார்கள். அவர்கள் இப்போதும் சூட குடும்பத்துக்குப் பலவழிகளில் உதவுகின்றனர். சிலர் பொருளாதார ரீதியிலும் உதவுகின்றனர். உணவு, உடை மட்டுமல்லாது, பாதுகாப்பு, அண்பு, ஆதரவு, கணிப்பு போன்ற தேவைகள் அவர்களுக்கு உண்டு. தத்தமது குடும்பங்களில் உள்ள முதியவர்களைப் பேணிப் பராமரிப்பது அந்தக் குடும்ப அங்கத்தவர்களின் பொறுப்பாகும் முதியோருக்கு பிரதியுபகாரம் செய்தல் இந்தச் சமூகத்தின் பண்புகளுள் ஒன்றாகும்.

இது அரசினால் ஆற்றக்கூடிய ஒரு செயல் அல்ல. எமது நாட்டுச் சனத்தொகையில் 60 வயதுக்கு மேற்பட்டோரின் தொகை கணிசமானதாகும். இதற்கான காரணம் பிறக்கும் போதே எமது ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு உயர்வானதாக அமைந்திருப்பதாகும். சனத்தொகையில் வயது முதிர்ந்தோர் தொகை அதிகரிக்கும் போது அவர்களைக் கண்காணித்துப் பராமரிக்கும் ஆற்றலையும் மனப்பாங்குக்களையும் அவர்களது குடும்ப அங்கத்தவர்கள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது முக்கியமானது (எமது நாட்டவரின் ஆயுள் எதிர்பார்ப்புக் காலம் படிப்படியாக அதிகரித்து வருகின்றது.)

தற்போது எமது நாட்டவரின் ஆயுள் எதிர்பார்ப்பு ஏற்றதாழ
 72 வருடங்கள். எனவே எமது நாட்டுச் சனத்தொகையில்
 60 வருடத்துக்கு மேற்பட்டோரின்தொகை உயர்வானது.
 2000 ஆம் ஆண்டாகும் போது இது 11% வரை உயர்
 வடையக் கூடும் எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே
 இம்முதியவர்களை அவர்களது குடும்ப அங்கத்தவர்களே
 பராமரிக்க வேண்டியது அவசியமானது. தத்தமது
 குடும்பங்களில் அவர்களைப் பராமரிக்க இயலாத
 சந்தர்ப்பங்களில், அதற்காக கிராம மட்டத்தில்
 நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். தாம் வாழும்
 சூழலில் காணப்படும் பிரச்சினைகளை இனங்கண்டு,
 அச்சூழலில் காணப்படும் வளங்களைப் பயன்படுத்தி
 அப்பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண வேண்டும் என்பதே
 பாலனின் சிந்தனையாக அமைந்துள்ளது. அவ்வாறான
 வேலைத்திட்டங்களை ஒழுங்குசெய்த பின்னர் அரசின்
 உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள வழிபிறக்கும்.
 கட்டுளைமைப்பருவத்தினர் பற்பல ஆற்றல் களையும்
 ஆக்கழுர்வமான சிந்தனைகளையும் கொண்டவர்கள்.
 அபிவிருத்திக்கு வழிகோலக் கூடிய ஆக்கழுர்வமான
 கருத்துக்கள் அவர்களிடத்தே காணப்படும். வேலைகளில்
 முத்தோரின் கருத்துக்களை ஏற்காது அவற்றுக்கு எதிர்வாதம்
 புரிதல், தொழிற்படுதல் ஆகிய தன்மைகளையும் அவர்கள்
 கொண்டிருப்பர். இளைஞர்களான பாலனும் குழுவினரும்
 தத்தமது கருத்துக்களையும் ஆற்றல்களையும் சிறந்த
 வழிகளில் ஈடுபத்தியமையால் இளைஞருக்கும்
 முதியோருக்கும் மட்டுமன்றி முழுச் சமுகத்துக்கும்
 நன்மைகளையே செய்துள்ளனர். இவ்வாறான செயல்களில்
 ஈடுபடுவதால் இளைஞர்கள் தீய செயல்களில்
 ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பும் பெருமளவுக்குக் தவிர்க்கப்படும்.
 இளைஞர்கள் பற்பல ஆற்றல்களையும் திறமைகளையும்,
 கொண்டவர்கள். இளைஞர்களின் ஆக்கத் திறன்களையும்,
 ஆற்றல்களையும் பயன்படுத்துவதும் அவற்றை சிறந்த
 விதத்தில் வழிப்படுத்துவதும் முக்கியமானவை.

எல்லோரும் பாலனின் வீட்டை நோக்கி நடந்து செல்லும் போது விச சமந்தியிடம் மெதுவாகப் பேசினான்.

“சமந்தி..... வியாபாரம் எல்லாம் எப்படி?”

“நன்றாக நடக்கிறது”

சமந்தி சுருக்கமாகப் பதில் கூறினாள்.

“என்ன..... முகம் வாடிப்போய் இருக்கிறது. ஏதும் பிரச்சினையா” விச கேட்டார்.

“ஓன்றும் இல்லை” சமந்தி மீண்டும் சுருக்கமாகவே பதில் கூறினாள்.

“பொய் சொல்ல வேண்டாம்... மாதவன் ஏதாவது சொன்னாரா....?”

கேட்க விரும்பிய வினாவை விச நேரடியாகவே கேட்டுவிட்டான்.

“மாதவனுக்கு என்ன இருக்கிறது என்னிடம் சொல்ல” சமந்தி பதில் கூறினாள்.

“ஏன், திருமணம் முடிப்போமா எனக் கேட்கவில்லையா”

“எனக்கு அவ்வளவு அவசரம் இல்லை.....”

சமந்தி பதில் கூறினாள்.

“ஏன் அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்”

எமது குழுவில் முத்தவர் மாதவன். இப்போது இருபத்தாறு வயது. எனக்கு 25 வயதாகிறது பல்கலைக் கழகம் மூடப்பட்டிருந்தால் எமது காலம் வீணாகக் கழிந்தது அல்லவா. சமந்திக்கு இப்போது வயது 23 திருமணம் செய்வதற்கு நல்ல வயது தான்”

விச கூறினான்.

“சரி அப்படியானால் நான் திருமணம் செய்து கொள்ளாட்டுமா”.

சமந்தி நடப்பதை நிறுத்தி, விசுவின் முகத்தைப் பார்த்தவாறு கேட்டான்.

வேண்டாம்... வேண்டாம்....இன்னும் இரண்டு வருடங்களுக்கு இப்படியே இருங்கள்.

விசு மெதுவாகக் கூறினார்.

“இருப்பீர்களா?”

விசு மெதுவாகக் கேட்டான்

“ம.....ம.....”

சமந்தியின் மனதில் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி காரணமாக அவளால் பேசமுடியவில்லை.

வாலிபப் பருவத்தினர், திருமணம் பற்றிச் சிந்திப்பது இயற்கையானது தான். இலங்கையில் திருமணம் செய்து கொள்வதற்காக சட்ட ரீதியில் அனுமதிக்கப்படும் வயதெல்லை பெண்களைப் பொறுத்தமட்டில், 18 வயது ஆண்களுக்கும், 18 வயது. பெண்கள் ஏறத்தாழ 16 வயதை அடையும் வரை, திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு போதிய உடல் வளர்ச்சியை அடைவதில்லை. பெண்கள் தொழில் பார்க்கச் செல்வதின் விளைவாக அவர்களின் திருமணம் செய்து கொள்ளும் வயது கணிசமான அளவுக்குத் தாமதமாகின்றது. பொருத்தமான வயதை அடைந்தவுடன் திருமணம் செய்து கொள்வது எவ்வகையிலும் பொருத்தமானது அல்ல! பொருப்பேதுமின்றி இளம் வயதில் திருமணம் செய்து கொள்வோரும் அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகளுக்கும் சமுகத்தில் பல்வேறு தொல்லைகளுக்கு ஆளாக வேண்டி ஏற்படுவதுண்டு. 16 வயதுக்குக் குறைவான பெண்கள் பிள்ளைகள் பெறுவது ஆபத்தானது என்பது வைத்தியர்களின் கருத்தாகும்.

பாலனின் வீட்டுக்குப் போகும் வழியில் மாலதிக்கும் மாலாவுக்கு இடையில் முக்கியமான ஓர் உரையாடல் இடம் பெற்றது.

மாலாவின் கையைப் பிடித்தவாறு மாலதி இப்படிக் கூறினார்.

“மாலா அக்கா.... எங்கள் அண்ணோ மிக மிக நல்லவர்..... அப்படித்தானே!”

“ஏன்..... வேலைத்தல் வருமானத்தில் சரிபாதியை உங்களுக்கு தருவதாகக் கூறினாரா”

மாலாதி கேவியாக் கேட்டாள்.

“அண்மையில் எனக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகள் பற்றி அண்ணோ உங்களிடம் ஏதும் கூறவில்லையா” மாலதி கேட்டாள்.

மாலதி தனது அண்ணன் மீது வைத்துள்ள நம்பிக்கையைக் கெடுக்கக்கூடாது என நினைத்த மாலா ஒன்றும் கூறவில்லையே...என்று கூறினாள்.

“நான் ஒரு தொல்லையில் அகப்பட்டிருந்த வேளை அண்ணன் வந்து தான் என்னைக் காப்பாற்றினார் என்னுடைய தோழி ஒருத்தி தொல்லையில் வசமாக மாட்டி கொண்டாள். இப்போது வைத்தியசாலையில் சிகிச்சை பெறுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் அவர் உயிர் பிழைப்பது சந்தேகமாகத்தான் உள்ளதாம்” மாலதி கூறினார்.

“ஏற்பட்டதொல்லை என்ன என்று கூறவில்லையே” மாலா கேட்டாள்.

நாங்கள் சென்ற தனியார் வகுப்பில் படித்த பல பெண்பிள்ளைகள் இளைஞர்களுடன் வெவ்வேறு விதமான நட்பைக் கொண்டிருந்தார்கள். சில இளைஞர்கள் மிக

நல்லவர்கள். ஆனால் அண்ணன் வந்து காப்பாற்றாவிட்டால் நானும் ஒருவனிடம் வசமாகவே மாட்டி யிருப்பேன். அவன் மேலும் இரண்டு பெண்பிள்ளைகளுடன் பழகியிருக்கிறானாம். அவர்களுள் ஒருத்திக்கு....

மாலதி பேச்சை நிறுத்தினாள்.

“ஒருத்திக்கு என்ன நடந்தது.....” மாலா கேட்டார்.

“அவர்களுள் ஒருத்திக்கு குழந்தை பிறக்க இருந்தாம். கருவை அழிக்க முயற்சி செய்ததால் இப்போது அவருக்கு சரியான வருத்தமாம். அவளது உயிரைக் காப்பாற்றுவதே கஷ்டமாக உள்ளதாம்”

மாலதி துக்கத்துடனேயே வார்த்தைகளைக் கூறினாள்.

“இது பெரிய அறியாயம் இல்லையா” மாலதிக்கு இந்த விபரங்கள் எப்படித் தெரிய வந்தது” மாலா கேட்டாள்.

“பாலன் அண்ணாவின் நண்பர் ஒருவரும் அந்தக் குழவில் இருந்திருக்கிறார். நான் பாலன் அண்ணாவின் தங்கைகச்சி என்பதை இன்றைக்கு தான் அவர் அறிந்துள்ளார். இன்று விழா வைபவம் நடந்த வேளையில் தான் அந்த விபரங்களை அவர் கூறினார்.” மாலதி கூறினாள்.

“மாலதி தப்பித்துக் கொண்டது பெரிய அதிக்கம் தான். ஆண்பிள்ளைகளை மட்டும் குறை கூறி விட முடியாது. இப்படியான விஷயங்களுக்கு உதவி புரியாமல் இருப்பதற்கு. பெண்பிள்ளைகளும் அறிந்திருக்க வேண்டும்”

மாலா கூறினாள்.

வாலிபப் பருவ ஆண்,
 பெண் பிள்ளைகளுக்கிடையே காதல்
 தொடர்புகள் ஏற்படுவது இயற்கையானது.
 அவர்கள் நெருங்கிப்பழகும் போது பாலியல்
 உணர்வுகள் ஏற்படுவதும் இயற்கையானது.
 ஆனால், ஆசைகள், உணர்வுகள் ஏற்பட்ட
 மாத்திரத்தில் அவைகளுக்கு அடிமைப்பட்டு விடுதல்
 தவறானது. அதனால் எமக்குத் தீங்குகள் ஏற்படும். எமது
 குடும்பங்களிலும் பிரச்சினைகள் ஏற்படும்.
 சமூகம் அதனை அனுமதிக்க மாட்டாது. ஒரு பெண்ணும்
 ஒர் ஆணும் பாலியல் ரீதியில் இணைவதால்
 கருத்தரிக்க இடமேற்படக்கூடும்.
 ஆணின் உடலில் இருந்து வெளி யேறும்
 சுக்கிலத்தில் பஸ்லாயிரக்
 கணக்கான விந்துக்கள்
 அடங்கியிருக்கும்.

முதுமையடைந்த ஆண்கள்
கூட, சக்கிலம் வெளி யேற்றும்

தன்மையைக் கொண்டிருப்பர். அவ்வாறான
வயோதிபர்களின் உடலில் இருந்து வெளி யேறும்
சக்கிலத்தில் கூட, விந்துக்கள் அடங்கியிருக்கும்.

ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் பாலியல் ரீதியில்
இணையும்போது, ஆணின் இருந்து வெளி யேற்றப்படும்
சக்கிலத்தில் அடங்கியுள்ள விந்துக்கள் பெண்ணின்
இனப்பெருக்கத் தொகுதியுள் செல்ல வாய்ப்பு ஏற்படும்.
பெண்ணின் இனப்பெருக்கத் தொகுதியுள் சென்ற
பின்னர், மேல்நோக்கி நகரும் ஒரு விந்து
கருப்பையை நோக்கி வரும் ஒரு சூலை அதாவது
பெண் இனப்பெருக்கக் கலத்தைச் சந்தித்தால்
அவ்விரு கலங்களும் இணையும்.

இச் செயற்பாடு ‘கருகட்டல்’
எனப்படுகிறது.

கருக்கட்டவின் விளைவாக நுகம் எனும் தனிக்கல அமைப்பு உருவாகும். இது மேன் மேலும் விருத்தியடைந்து, முளையமாக மாறும். முளையம் கருப்பைச் சுவருடன் இணைந்து விருத்தியடையும். இவ்வாறாக இணைதல் “உட்பதித்தல்” எனப்படும். இம்முழுச் செயற்பாடு மே கருத்துரித்தல் எனப்படும். ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பகாலம் ஏற்றதாழ 280 நாட்கள். இக்காலப் பகுதியில், முளையம் தாயின் உடலில் இருந்து போசணையைப் பெற்று வளர்ச்சியடைந்து சிசுவாக உருவாகும். இவ்வாறாகக் கருவில் உள்ள சிசு விருத்தியடையும் போது, தாயின் உடலில் பல்வேறு மாற்றங்கள் ஏற்படும். கர்ப்பம் தரித்ததினத்திலிருந்து மாதவிடாய் நிகழ மாட்டாது. அதாவது மாதவிடாய் தற்காலிகமாகத் தடைப்படும். சில வேளைகளில், முளையத்தின் குறைபாடுகள் காரணமாக அல்லது தாயின் நோய் நிலைமைகள் காரணமாக, குறித்த காலத்துக்கு முன்னரே, முளையம் இயற்கையாகவே உடலின் இருந்து வெளி யேற்றப்படக் கூடும். இந் நிலைமை ‘கருச்சிதைவு’ எனப்படும். அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் பொருத்தமானவாறு வைத்திய சிகிச்சை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமானதாகும். இயற்கைக் காரணங்களின்றி, செயற்கையாக கருச்சிதைவு செய்யப்படும் சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. அது ஒரு குற்றச் செயலாகும். இது கருவில் வளரும் முளையத்தை மட்டுமன்றி தாயையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு செயலாகும். மாலதியின் தோழி இவ்வாறான ஒரு நிலைமைக்கே ஆளாகி உள்ளார்.

இவ்வாறாக உரையாடியபடி யே அனைவரும் பாலனின் வீட்டை அடைந்தனர்.

பாலனது தந்தையின் குடிப்பழக்கம் இப்போது படிப்படியாகக் குறைவடைந்துள்ளது.

பாலனின் தந்தை, அனைவரையும் வணக்கம் சூரி வரவேற்றார். வீட்டுக்கு வந்தவுடன் பாலனின் தந்தையின் நடத்தை வேறுபட்டுள்ள விதத்தை எல்லோரும் நன்கு உணர்ந்து கொண்டனர். வீட்டை நோக்கி வரும் வழியில் மாலதி, சுந்தரன் ஆகியோரின் கதைகளைப் பாலன், விசுவிடமும் சூறினார். அதனால் விசுவும் அதனைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அம்மாவுடன் இது பற்றிப் பேச வேண்டும். விசுதனக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டான். அனைவரும் அமைதியாகவே சாப்பிட்டு முடிந்தனர். இரவு உணவின் பின்னர் எல்லோரும் விடைபெற்றுக் கொண்டனர். சமந்தியைக் கூட்டிக் கொண்டு போவதற்காக, சமந்தியின் அப்பாவந்திருந்தார்.

மாதவனனும் மாதுரியும் வான் வண்டியிலேயே செல்ல விசு, ரங்கன், சுந்தரன், மாலா, ஆகியோர் கடைசியாக புறப்பட்டனர். புறப்படும் வேளையில் பாலன், மாலாவை நோக்கி இவ்வாறு கேட்டார்.

“மாலாநாளைக்குப் போவீர்களா?”

“ஆமாம்..... இன்றைக்கும் லீவு அல்லவா” மாலா சூறினாள்.

“அண்ணாவும் வீட்டில் தானே இருக்கிறார். நாளைக்கு லீவு எடுங்களேன்.”

பாலன் கேட்டுக் கொண்டான்.

“நான் போய்விட்டு வெள்ளிக்கிழமைக்கு வருகிறேன். நான் லீவு எடுத்தால் வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கு நட்டம் அல்லவா.....”

மாலா பதில் சூறினாள்.

“நீங்கள் போனால் எனக்கும் நட்டம் தானே... நான் தனிமையில் அல்லவா இருக்க வேண்டும்”

பாலன் சிறுபிள்ளை போலக் கூறினான்.

“தனிமைக்கு துணையிருக்க இப்போது முடியாது. அதற்கு இன்னும் காலம் இருக்கிறது”

மாலா கூறினாள்.

“சரி வெள்ளிக்கிழமை வருவீர்கள் தானே!”

“அதோ அன்னா காத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஓடிப் போங்கள்” பாலன் கூறினான்.

“எல்லோருக்கும்.....நன்றி” திரும்பியவாறு பாலன் கூறினான்.

மாலா, விசு நின்ற இடத்துக்கு ஓடிச் சென்றார்.

இக்காலம் பகுதியில் இந்தக் குடும்பத்தவர்கள் பல சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. போதைப் பொருள்கள், மதுபானம், பாலியல் உணர்வை தூண்டும் ஆபாசப் புத்தகங்கள், ஆபாசச் சஞ்சிகைகள், ஆபாசத் திரைப்படங்கள், தகவல் ஊடகங்கள் மூலம் கிடைக்கும் தவறான தகவல்கள், தாயை இழுத்தல், தந்தை இழுத்தல், தாய் அல்லது தந்தை வெளிநாடு செல்லல், சிக்கலான வாழ்க்கை போன்றவை இக்குடும்பத்தினர் எதிர்நோக்கிய சில சவால்கள். தற்காலக் குடும்பங்கள் இவற்றைவிடப் பாரதாராமான சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டியும் ஏற்படுவதுண்டு. இவ்வாறான சில சவால்கள் குறிப்பாக வாலிபப் பருவத் தினர் மீது தாக்கம் விளைவிப்பதுண்டு. அவ்வாறான சவால்களை இனங்கண்டு, அவற்றை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்வதற்கான ஆற்றலை ஒவ்வொருவரிடத்தும் வளர்த்துக் கொள்வதும், ஒரு குடும்பம் என்ற வகையில் உறுதியாக ஒழுங்கமைவதும் தற்காலச் சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய தேவையாகும்.

ஒரு நாட்டின்

பாதுகாப்புப்படைமினரும் பொலீசும்.

தமது நாட்டைப்பாதுகாக்கும் பணியில்
அர்ப்பணிப்புடன் ஈடுபடுவர். சமாதானத்தை
நிலை நாட்டுவதற்கும் அவர்கள் பணிபுரிவர்.

வெளி யோரின் சவால்களையும் உள்நாட்டில்
ஏற்படும் பஸ்வேறு கலவர நிலைமைகளையும் போர்
போன்றவற்றையும் கட்டுப்படுத்துவதற்காகவும் அவர்கள்
அர்ப்பணிப்புடன் சேவையாற்றுவர்.

எமது நாட்டில் உள்ள வெல்வேறு
இனத்தவர்கள் இப்போது ஒற்றுமையின்றி வாழ்கின்றனர்.
இந்த வெவ்வேறு இனத்தவர்களிடையே ஒற்றுமையை
ஏற்படுத்துவது அத்தியாவசியமானதொன்றாகும்.

இனங்களுக்கு இடையே நிகழும்.

இந்தப் போர் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கானோர்
அநாடைகளாகி உள்ளனர். இவ்வாறாக நாதியற்று
வாழ்வோரின் தேவைகளை நிறைவு செய்ய
வேண்டியது எமது கடமையாகும். எனவே
போர் ஏற்படக் காரணமாக அமையும் குறுகிய
சிந்தனைப்போக்கைத் தவிர்த்து
மனிதத்துவத்தை வளர்ப்பதற்காக
வாலிப்பபருவத்தினர் தலைமை
தாங்கிச் செயற்பட
முடியும்.

வாலிப்பருவ

ஆண்பிள்ளைகளும்

பெண்பிள்ளைகளும் சமூகத்தில்

கொடுமைகள் எதிர்நோக்க

வேண்டி ஏற்படுவதுண்டு. இவற்றுள்

பாலியில் கொடுமை முக்கியமானது.

பருவமடைந்த பின்னர் தான் பாலியல் கொடுமைகளுக்கு
ஆளாகவேண்டி ஏற்படுகிறது எனக் கூறிவிட முடியாது.

பருவமடைய முன்னர், மிக இளம் வயதில் கூட
இவ்வாறான பாலியல் கொடுமைகளுக்கு ஆளாகக்கூடும்.

அறிமுகமற்ற ஒருவர் அல்லது நன்கு அறிமுகமான
ஒருவர் கூட இளவயதினர் ஒருவரை நெருங்கவோ அவர்
உடலைத் தொடவோ முயற்சி செய்யும் வேளைகளில்

புத்திசாலித்தனமாக அந்நிலைமையில் இருந்து
தப்பித்துக்கொள்ளும் ஆற்றலையும் பழக்கத்தையும்

ஏற்படுத்திக் கொள்ளல் முக்கியமானது,

சிலவேளைகளில் தனிமையில்

இருக்கும்போது, இவ்வாறான

கொடுமைகளுக்கு

ஆளாகக் கூடும்.

எனவே சந்தேகத்துக்கிடமான, ஆபத்தான இடங்களில் தனியே இருப்பதைத் தவிர்த்துக்கொள்வதும், தனியே இருக்க வேண்டி ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் அவதானத்துடன் இருப்பதும் முக்கியமானவையாகும். வாலிப் வயதினரும் குடும்பங்களும் எதிர்நோக்கும் சவாஸ்கள் காரணமாகப் பிரச்சினைகள் தோன்றிய சந்தர்ப்பங்களில் உதவி ஒத்தாசை பெறக் கூடிய நிறுவனங்கள் எமது நாட்டில் காணப்படுகின்றன. போதைப் பொருள் பாவனைக்கு அடிமைப்பட்டிருப்போரைப் புனருத்தாரணம் செய்வதற்காகச் செயற்படும் நிறுவனங்களும், உள்தாக்கங்களுக்கு உள்ளாகி அவதிப்படுவோருக்கு உதவி ஒத்தாசை புரியும் நிறுவனங்களும் இவற்றில் அடங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கவேண்டி ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் இவ்வாறான நிறுவனங்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தேடியறிந்து அவற்றில் இருந்து தேவையான உதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான ஆற்றலை ஏற்படுத்திக்கொள்வதும் நல்லது. மருத்துவத்துறைப் பயிற்சி அதிகாரிகள் மூலமோ, ஆலோசகர்களின் மூலமோ இவ்வாறான நிறுவனங்கள் தொடர்பான விபரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வெல்லாச் சவாஸ்களையும் சிறப்பாக எதிர்கொள்வதற்குத் தேவையான ஆற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். பிரச்சினைகள் எதிர்நோக்க வேண்டி ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில், எமக்கு உதவக் கூடிய ஆற்றலைக் கொண்டோர் பலர் எம்மிடையே காணப்படுகின்றனர்.

எமது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களே அவர்களுள் முக்கியமானவர்கள். பிரச்சினைகள் ஏற்பட்ட வேளைகளில் தற்கொலை புரிந்து கொள்ள முடிவு செய்தலானது, அப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக ஒரு வழியாக அமையவே மாட்டாது.

“கால்களுக்கு செருப்பு இல்லையே எனக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில் கால்களே இல்லாத ஒருவர் கவலையின்றி வாழ்வதைக் கண்டேன்” எனும் கூற்று அர்த்தமிக்கது. ஒப்பீட்டு ரீதியில் கவனிக்கும் போது எமக்குக் கிடைத்துள்ளவை பலப் பல எனக் கூறலாம். எமக்குக் கிடைத்துள்ளவற்றைக் கொண்டு பயன்பெறுதல் மிகமுக்கியமானது. பிரச்சினைகள் எமது வாழ்வின் ஒரு பகுதியாகும். பிரச்சினைகள் அனைவர்க்கும் பொதுவானவை. நாம் பெறும் கஸ்வியின் மூலமும் குடும்பம் மூலமும் நன்பர்கள் முத்தோர் மூலம் கிடைக்கும் உதவி ஒத்தாசைகளின் துணையுடனும் பிரச்சினைகளை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்ளும் ஆற்றலைப் பற்படுத்திக் கொள்ளலாம். இவ்வாறான உதவிகளைப் பற்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் வாழ்க்கைச் சவால்களைச் சிறப்பாக எதிர்கொள்ளக் கூடிய ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

யாருக்கு யார் யாரோ.....?

பாலனின் வேலைத்தலம் மிக விரைவிலேயே முன்னேற்றம் கண்டது. இரண்டு வருடங்களின் பின்பு வேலைத்தல நுழைவாசலில் “இளைஞர் வேலைத்தலம்” எனும் பாரிய பெயர்ப்பலகை காம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது. இப்போது இப்பாதை வழியே ஒரு புறமாக இரத்தினபுரிக்கும் மறுபுறமாக அவிசாவளைக்கும் செல்லும் வாகனங்களின் தொகையும் பயணிகளின் தொகையும் வெகுவாக அதிகரித்துள்ளன. வேலைத்தலத்தினைத் தாண்டி செல்லும் ஒவ்வொருவரும் அதனை நன்கு நோட்டமிட்டபடியே சென்றனர். சொந்தக் கிராமத்தில் இருந்தும் நகரத்தில் இருந்தும் மட்டுமன்றி இரத்தினபுரி போன்ற தூர இடங்களில் இருந்தும் பாலனது வேலைத்தலத்துக்குப் பாரிய அளவில் வேலைகள் கிடைத்தன. வேலைத்தல நிரந்தர பிரச்சார உத்தியோகத்தராக ரங்கன் நியமிக்கப்பட்டுள்ளான்.

விச, தனது தாயுடன், ரங்கன், சுந்தரன் ஆகியோரின் எதிர்காலம் பற்றிக் கலந்துரையாடி னான். விசவின் தந்தை இறந்த வேளையில் கிடைத்த நட்டாச்சட்டுப் பணம் வைப்புச் செய்யப்பட்டிருந்த வங்கியில் இருந்து பணம் மீளப்பெற்று ரங்கனுக்கு ஒரு வான் வண்டி வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்டது தாயும் மகனும் கலந்துரையாடிய பின்னர் எடுக்கப்பட்ட முடிவே இது. வான் வண்டி சாரத்தியாக, கிராமத்து இளைஞர் ஒருவர் தெரிவு செய்யப்பட்டார். ரங்கன் இந்த வான் வண்டியில் அயற் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று வேலைத்தலத்துக்கான வர்த்தக கட்டளைகளைப் பெற்றுவருவான். வேலைத்தலத்தில் ஆக்கப்படும் இரும்புப் பொருள்களைக் கொண்டு சென்று விநியோகம் செய்வான்.

ரங்கன் வாயாடியான, துடுக்கான, இளைஞராகையினால் பிரச்சார வேலைகளைச் சிறப்பாகச் செய்தான். சுந்தரன் தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் இராணுவத்தில் சேர விண்ணப்பித்தான். அவனது சொந்த முடிவாகையால் எவராலும் அதனைத் தடுக்க முடியவில்லை. பாட்டனும், பாட்டியும், மாலாவும் சுந்தரன் இராணுவத்தில் சேரப் போவது குறித்து எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

சுந்தரன் இப்போது பயிற்சி பெற்ற ஒரு இராணுவ வீரன். இராணுவத்தில் சேர்ந்து கொண்ட ஆரம்ப காலத்திலேயே போர் முனையில் எதிரிகளைத் தைரியத்துடன் எதிர்க் கொண்டு போராடியதற்காக சுந்தரனுக்கு விசேட விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே சுந்தரனுக்கு இராணுவத் துறையில் மேலதிக பயிற்சிக்குச் செல்வதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்குமென எல்லோரும் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

மாதுரி, உயர்தரப் பர்ட்சையில் சிறப்பாகச் சித்தியடைந்தாள். இப்போது மாதுரியும் மாலதியும் சிராமத்தில் ஒரு நல்ல முன்-பாடசாலையை நடத்தி வருகின்றார்கள். அதன் அயலில் சிறுவர் பாதுகாப்பு நிலையமொன்றும் முதியோர் பொழுதுபோக்கு நிலையமொன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுக்கான கட்டடங்கள் கோயில் வளவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. முதியோர் நிலையத்துக்கு வருகை தரும் முதியவர்கள் பலர், சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்தில் உள்ள சிறுவர்களோடு உரையாடுவதோடு அவர்களைக் கண்காணிப்பதிலும் உதவி புரிகின்றனர். சுகவீனமுற்ற முதியோர்களுக்கு ஏனையோர் உதவி புரிகின்றனர். பாலவின் இந்த யோசனையினால் சிராமத்து முதியோர்கள் பெரிதும் பயனடைகிறார்கள். மாலதி தனது முழு நேரத்தையும் இந்த வேலைகளுக்காகவே ஒதுக்கியுள்ளாள். வேலைத் தலத் திறப்பு விழாவின் போது, மாலதியுடன்

உரையாடிய நண்பன் பலதடவைகள் வந்து மாலதியைச் சந்தித்து விட்டுச் சென்றார். ஆனால் மாலதி “குடு கண்ட பூனை போல” மிகக் கவனமாகவே நடந்து கொண்டாள். முன்பள்ளி வேலைகளைக் கவனிக்கும் அதே வேளை மாதுரி, ஆசிரியர் தேர்வுப் பர்ட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கான ஆயத்தங்களையும் செய்து வருகின்றாள். சமந்தியின் கடையை, சந்தியில் வீதியோரத்தில் உள்ள ஒரு கட்டிடத்திற்குக் கொண்டு செல்லும் நோக்கத்துடன் சமந்தியின் அப்பா, ஒரு கட்டடம் வாங்கியுள்ள செய்தி கிராமமெங்கும் பரவியது.

மாதவனின் தாய் இந்தச் செய்தியை மாதவனுக்கும் எழுதியனுப்பினார். அப்படி அறிவித்தமைக்கான விசேஷமான ஒரு காரணமும் உள்ளது. மாதவன் இப்போது தொழிலுக்காக வெளிநாடு செல்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றான். எனவே அவன் வெளிநாடு செல்ல முன்பு அவனது திருமணத்தை நடத்தி வைக்க வேண்டும் என்பதே அவனது தாயின் நோக்கம். தாயின் கடிதம் கிடைத்த, அடுத்த வார இறுதியில் மாதவன் வீட்டுக்கு வந்தான். கடந்த காலப்பகுதிகளில் மாதவன் பல தடவைகள் தனது கருத்தைச் சமந்தியிடம் தெரிவித்தான். ஆனால் சமந்தி தனது விருப்பத்தைத் தெரிவிக்க வில்லை. சிறுவயதில் இருந்தே பழகி வருவதால், மாதவனின் மனம் நோக்க கூடியவாறு ஏதுவும் கூற அவளால் முடியவில்லை. சமந்தி தன்னை அவ்வளவு விரும்பவில்லை என்பதை மாதவன் உணர்ந்திருந்தான். சமந்தி விசைவைப் பெரிதும் விரும்புகிறான் என்பதை மாதவன் அறிந்திருக்கவில்லை.

சனிக்கிழமை மாலையில் வேலை முடிவடைந்து, சுந்தரிச் சின்னம்மா வீட்டுக்குப் போக ஆயத்தமாகும் வேளையில் மாதவன் வான் வண்டியில் சமந்தியின் வீட்டுக்கு வந்தான். சமந்தியின் அம்மாவும் அப்பாவும் அவ்வேளையில் வீட்டில் இருக்கவில்லை.

மாதவன் வீட்டினுள் காலாடி எடுத்து வைத்தான். அப்போது, “சமந்தி, நான் வீட்டுக்குப் போய் மாலாவை அனுப்புகிறேன்” எனக் கூறியவாறு சுந்தரிச் சின்னம்மா வெளியே வந்தாள்.

தஞ்சைத்துக்கு ஏற்றவாறு சுந்தரிச் சின்னம்மா மாலாவை அனுப்பி வைப்பதாகக் கூறியதை எண்ணிச் சமந்தி மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.

“சாரி- இப்போதே வரச் சொல்லுங்கள்” சமந்தி கூறினாள். மாதவன் மனதில் எவ்வித சந்தேகமும் ஏற்படாதவாறு சமந்தி கூறினாள்.

“ஏன், அம்மாவும் அப்பாவும் இல்லையா,.....”

மாதவன் ஒரு கதிரையில் அமர்ந்தவாறு கேட்டான்

“ஒரு பயணம் போனார்கள். இப்போது வந்து விடுவார்கள்” பாதையை நோக்கியபடி யே சமந்தி கூறினார்.

“தேநீர் போட்டுக் கொண்டு வருகிறேன்” சமந்தி கேட்டான்.

“வேண்டாம் வேண்டாம் தேநீர் வேண்டாம்.... நீங்கள் சுந்தியில் ஒரு புதிய கடை திறக்கப் போவதாகச் கேள்விப்பட்டேன்....இன்மை தானா!”

மாதவன் கேட்டான்.

“கொழும்பில் பத்திரிகையில் பார்த்தீர்களா?”

சமந்தி கேட்டாள்.

“சமந்தி சாக்குப் போக்குச் சொல்லி நழுவ வேண்டாம் உங்களிடம் ஒரு முடிவைத் தெரிந்து கொள்ளத்தான்

வந்தேன். “நாங்கள் திருமணம் செய்து கொண்டு வெளிநாட்டுக்குப் போவோம்..... புதிய கடையெல்லாம் எதற்கு....” மாதவன் கூறினான்.

“நான் உங்களைத் திருமணம் செய்தவாக ஒரு போதும் வாக்களிக்க வில்லை அல்லவா.”

சமந்தி நேரடியாகப் பதில் கூறினாள்.

“அப்படியானால் யாரைத் திருமணம் செய்வதாக வாக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்” மாதவன் கோபத்துடன் கேட்டான்.

“எவருக்கும் வாக்குக் கொடுக்கவில்லை”

சமந்தி கூறினாள்.

“சமந்தி பொய் செல்ல வேண்டாம் விசைவத் திருமணம் செய்து கொள்வதாக வாக்குக் கொடுத்தீர்கள் தானே!”

மாதவன் கோபத்துடன் கேட்டான்.

“சிறுவயது தொட்டு என்னுடன் பழகியதால் தானே இப்படிக்கேட்கிறீர்கள். என்னைத் திருமணம் செய்யக் கிடைக்காவிட்டால் அது குறையாகப் போய்விடுமே என்று தானே யோசிக்கிறீர்கள்”.

சமந்தி கேட்டாள்.

“நான் வெளிநாட்டுக்குபோகப் போகிறேன். திருமணம் செய்யமாட்டேன். வெளிநாட்டுக்குச் சென்று திரும்பி வந்த பின்பு தான் திருமணம் பற்றி யோசிப்பேன்.”

மாதவன் கூறினான்.

சமந்தி பதில் கூறுவதற்குள் மாலா வந்து சேர்ந்தாள்.

“அவசர அவசரமாக ஒடி வந்தேன்.” மாலா கூறினார்.

“என்ன அவரசம், அண்ணிக்குத் தொல்லை கொடுப்பேன் என்று நினைத்தீர்களா” மாதவன் கேட்டான்.

“மாதவன் திருமணம் முடிக்காமலே வெளிநாட்டுக்குப் போகப் போகிறாராம்” சமந்தி மாலாவிடம் கூறினார்.

“ஜயையோ வேண்டாம்...” எயிட்ஸ் நோயுடன் தான் திரும்பி வர வேண்டி ஏற்படும்.

“வெளி நாட்டுக்குப்போனால்தான் எயிட்ஸ் நோய் ஏற்படுமா” மாதவன் கேட்டான்.

“அப்படி ததான் கூறுவார்கள்” சமந்தி கூறினாள்.

“வெளிநாட்டுக்குப் போனால் தான் எயிட்ஸ் நோய் ஏற்படும் என்பதில்லை எமது நாட்டில் இருக்கும் போதும் எயிட்ஸ் நோய் ஏற்படலாம். இடத்துக்கிடம் சென்று வியாபாரம் செய்யும் ரங்கன், இராணுவத்தில் சேர்ந்துள்ள சுந்தரன், வெளிநாடு செல்லும் நான் ஆகிய எல்லோரும் எயிட்ஸ் நோய் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை எதிர்நோக்குகின்ற வகையினர் தான். இளைஞர்களைப்பொறுத்தமட்டில் இந்த ஆபத்து சிறிது உயர்வானது தான்.”

மாதவன் கூறினான்.

“மாதவன் அண்ணா எய்ட்ஸ் நோய் பற்றி நன்கு தெரிந்து வைத்துள்ளபடியால் எயிட்ஸ் நோய்க்கு ஆளாகாமல் தப்பித்து விடுவார் இல்லையா சமந்தி அக்கா.”

மாலா கூறினாள்.

“அது பற்றிச் சொல்ல எனக்கு தெரியாது. மாதவன் அண்ணா, வெளிநாட்டுக்குப்போக முன்பு திருமணம் செய்து கொண்டால் தான் நல்லது.”

தெந்தீர் தயாரிப்பதற்காக வீட்டினுள் சென்ற படியே சமந்தி கூறினாள்.

எயிட்ஸ் நோய் ஆபத்து இன்று எல்லா இடங்களிலும் காணப்படுகிறது. எயிட்ஸ் நோயாக்கியான HI- Human Immuno Deficiency வைரச் தொற்றுவதாலேயே எயிட்ஸ் ஆபத்து ஏற்படுகிறது. இந்த வைரச் எமது உடலை அடைவதால், எமது உடலில் உள்ள இயற்கையான நோய் எதிர்ப்புச்சக்தி அல்லது நீர்ப்பீட்னம் படிப்படியாகக் நலிவடையும். எனவே ஏனைய நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய ஆற்றல் குறைவடைந்து காலப் போக்கில் காசம், புற்றுநோய், குணப்படுத்த முடியாத காய்சல் போன்ற சிக்கலான பல நோய் நிலைமைகளுக்கு ஆளாக வேண்டி ஏற்படும். இந்தச் சிக்கலான நோய் நிலைமையே எயிட்ஸ் எனப்படுகிறது. இந்த நிலைமையை அடைந்த நோயாளி சிறிது காலத்தில் இறந்துவிடுவார். AIDS- Acquired Immuno Deficiency Syndrome எயிட்ஸ் பெற்றக் கொண்ட நீர்ப்பீட்னக் குறை பாட்டுச் சகசம் இந்த வைரச் எவ்வாறு தோன்றியது என்பது பற்றிய சரியாக இதுவரையில் அறியப்படவில்லை. மனிதனுக்குத் தீமை விளைவிக்கும் இந்த வைரச். குறிப்பாக, தொற்றடைத்த நபர்களின் குருதி, உமிழ்நீர், நீர், சுக்கிலப் பாயம், இனப்பெருக்கத் தொகுதிச் சரப்புகள் போன்றவற்றில் அடங்கியுள்ளமை அறியப்பட்டுள்ளது. எயிட்ஸ் வைரச் இனப்பெருக்கத் தொகுதியில் இருந்து வெளியேறும் சரப்புக்களிலும் குருதியிலும் பெருமளவுக்கு அடங்கியிருக்கும். இந்த வைரசினால் உடலுக்கு வெளியே வாழ முடியாது.

உடற்பாயங்கள் கலப்பதன்

காரணமாகவே ஒருவரிடமிருந்து
மற்றொருவருக்கு ஏயிட்ஸ் பரவும். ஆனால்
பெண்ணும் அல்லது பெண்ணும் பெண்ணும்
அல்லது ஆனால் ஆனால் பாலியஸ் ரிதியில்
இணையும் சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன.

இவற்றுள் எதேனும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்,
வைரசுத் தொற்றுள்ள ஒருவரின் இனப்பெருக்கத்
தொகுதிப் பாயம் ஆரோக்கியமானவரின் இனப்பெருக்கப்
பாயத்துடன் கலப்பதால் ஆரோக்கியமான நபருக்கு
வைரசுத் தொற்று ஏற்படும். இனப்பெருக்கப் பாயங்கள்
தவிர்ந்த விடத்து தொற்றடைந்துள்ளோரின் குருதிக்
கூறுகள் போன்றவை கலப்பதன் மூலமும் சுகதேகிகளின்
உடலில் நோய் தொற்றலாம். நோய் நிலமைகளின்
போது நோயாளிகளுக்கு தொற்றுள்ள குருதியோ
குருதிக்கூறுகளோ பாய்ச்சப்படும் வேளைகளிலும்,

சரியாகக் கிருமியழிக்கப்படாத
உபகரணங்களைப் பயன்படுத்துவதாலும்
வைரசுத் தொற்று ஏற்படக்
கூடும்.

“இளைஞர்களுக்கு ஏயிட்ஸ் தொற்றக்கூடிய ஆபத்து உயர்வானது எனக் கூறுவதற்கான காரணம் என்ன.”

“மாலா கேட்டாள்.

அதற்கான பல காரணங்கள் உள்ளன. ஆனால் வைரசு உடலுள் சேரக்கூடிய வகையிலான நடத்தையைக் கொண்டுள்ளவர்களே அதிக ஆபத்தை எதிர்நோக்குகின்றனர். மாதவன் கூறினார்.

வாலிபப் பருவத்தில்
வைரசு உடலுள் சேரக்கூடிய
ஆபத்து உயர்வானது.
வாலிபப்பருவத்தில் பொதுவாக,
பாலியற் செயற்பாட்டுத்தன்மை உயர்வாகக்
காணப்படுவதே இதற்கான காரணம்.
துண்டப்படக்கூடிய தன்மையும்
இப்பருவத்தினர்கிடையே உயர்வானதாகக்
காணப்படும். திருமணமாகும் வரை பாலியில்
தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருப்பதே
இந்நிலைமையில் இருந்து தவிர்ந்து கொள்ளத்
துண்ணாக அமையும். திருமணம் செய்து கொண்ட
பின்னர் கூட, தமது துணைவனுடன் அஸ்வது
துணைவியுடன் மட்டும் பாலியில் தொடர்புகளை
வைத்திருப்பதன் மூலமே ஏயிட்ஸ் தொற்றக்கூடிய
ஆபத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம். பாலியல்
தொடர்புகளின் போது பாதுகாப்பு உறை
போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துவன் மூலம்,
குடும்பத்தைத்திட்டமிட்டுக் கொள்ள முடியும்.
அத்தோடு இதன்மூலம் பாலியில்
பாயங்கள் கலப்பது தவிர்க்கப்படுவதால்
ஏயிட்ஸ் வைரசு பரவும் ஆபத்தும்
சுறைவடைகிறது.

அவ்வாறே சவரஞ் செய்தல்,
 தலைமுடிவெட்டல், உடலில் வேறு
 இடங்களில் வளரும் மயிர்களைக் கண்தல்
 போன்றவற்றுக்காக, தனக்கென ஒதுக்கிக்
 கொண்ட சவர அலகுகளைப் பயன்படுத்தலும்
 ஏயிட்ஸ் வைரசு பரவும் ஆபத்தைக் குறைக்கும்.
 அத்தோடு, தாம் பிறரிடம் குருதி பெறும் போதும்,
 பிறருக்குக் குருதி வழங்கும் போதும், கிருமியழிக்கப்பட்ட
 உபகரணங்களைப் பயன்படுத்துமாறு கோரும்
 ஆற்றலையும் நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஏயிட்ஸ்
 தொற்றடைந்துள்ள ஒரு கர்ப்பினிக்குப் பிறக்கவிருக்கும்
 குழந்தைக்கும் கூட வைரசு தொற்ற இடமுண்டு. வைரசு
 தொற்றியுள்ள ஒருவருடன் கைகுலுக்குதல்,
 அவ்வாறானோர் குளிக்கும் நீச்சல் தடாகங்களில்
 குளித்தல், சாதாரணமான விதத்தில் முத்தமிடல்,
 போன்றவற்றினாலோ மலசல் கூட ஆசனத்தின் மூலமோ,
 நுளம்பு போன்ற பிராணிகளாலோ வைரசு
 பரவுவதில்லை என்பது தெளிவாக
 எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. ஏயிட்ஸ் வைரசு
 தொற்றியுள்ள தாயின் தாய்ப்பாலில்
 வைரசு மிகச் சிறிய அளவில்
 அடங்கியிருக்கும்.

ஏயிட்ஸ் வைரசு

உடலுள் சேர்ந்தன் பின்னர், அதன்
தொழிற்பாட்டின் விளைவாக ஏற்படும்
நோய்க்குணங்குறிகள், பல படிமுறைகளிலேயே
வெளிகாட்டப்படும். வைரசுகள்

உடலுட்புகுந்தவுடன், அவற்றை அழிக்க முற்படும்
வெண்குருதித் துணிக்கைகள் தமது போராட்டத்தை
ஆரம்பிக்கும்.

இந்தப் போராட்டம் நிகழும் ஆரம்ப நாட்களில் பொதுவாக
வைரசுக்கு எதிராகத் தொழிற்படும் பிறபொருளாரதிரிகள்
உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. இக்காலம் பகுதி,
'விண்டோ பீரியட்', Window Period எனப்படும். வைரசு
உடலுள் சேர்ந்தது தொடக்கம், நோய்க் குணங்குறிகள்
வெளிக்காட்டப்படுதல் வரையிலான காலம் நோயரும்பு
காலம் ஆகும். அக்காலம் 6 மாதம் தொடக்கம் 10
வருடங்கள் வரை நீடிக்கக்கூடும். இக்காலம் ஆளுக்காள்
வேறுபடக் கூடியது. ஏயிட்ஸ் வைரசு தொற்றுடைத்துள்ள
இருவர் Window Period இல் இருப்பினும், நோயரும்பு
காலத்தில் இருப்பினும் அவர் நோயைப்
பரப்பக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டிருப்பார்.
எனினும் அவர்கள் நோய்க்
குணங்குறிகளை வெளிக்காட்ட
மாட்டார்கள்.

வைரச் தொற்றியுள்ளதா

என்பதை எலிசா அஸ்லது மேற்கத்திய
பரிசோதனை மூலம் மட்டுமே அறிந்து
கொள்ளலாம். ஆரம்பத்தில், காய்ச்சல், தலை
வலி, நின்நீர்ச் சரப்பி வீக்கம் போன்ற எளிதான்
நோய்க்குணங்குறிகள் தோன்றி மறைந்துவிடும். ஏமிட்ஸ்
நிலைமையை அடையும் போது சிக்கலான நோய்க்
குணங்குறிகள் வெளிக்காட்டப்படும். இந்நிலைமை
ஏற்படுவதற்கு எவ்வளவு காலம் செல்லும் எனக் குறிப்பாகக்
சூறி விட முடியாது. ஒருவரின் குருதியில் வைரசுச் செறிவு
அதிகரிக்கும் போது அவரது நீர்ப்பீடனம் நலிவடைந்து
விரைவில் அவர் ஏமிட்ஸ் நிலைமைக்கு உள்ளாவார்.
போசனைக் குறைபாடு, புகை பிடித்தல், மதுபானம்
அருந்தல் அதிக கணைப்படையும் வாழ்க்கைக்
கோலம், உளத்தாக்கங்கள் போன்ற உகப்பற்ற
நடத்தைக் கோலங்கள், நிர்ப்பீடனத்தைக்
குறைவடையச் செய்யக் கூடியனவாகும்.
எனவே, இவை ஏமிட்ஸ் வைரச் தொற்றிய
ஒருவர் ஏமிட்ஸ் நோய் நிலைமைக்கு
ஆளாவதை விரைவுபடுத்தும்.

சந்தேகத்துக்கிடமான
 நிலைமைகளின் போது இந்தப்
 பரிசோதனையை நடத்தி, வைரசு
 தொற்றவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக்
 கொள்வது நிம்மதி தருவதாக அமையும்.
 ஏயிட்ஸ் வைரசு தொற்றியுள்ளதாக அறியப்பட்டால்,
 ஏயிட்ஸ் நோய் நிலைமையாக மாறுவதற்கான காலத்தை
 நீடித்துக்கொள்ளலும், விரைவாகச் சிகிச்சை பெறுவதும்
 அதற்கேற்ற வாழ்கைக் கோலத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலும்
 நோயை மேன்மேலும் பரப்பாதிருத்தலும் முக்கியமான
 வையாகும். HI வைரசுப் பிறபொருள்ளதிரிகளுக்கான
 குருதிப் பரிசோதனையை நடந்தக் கூடிய போதிய
 வசதிகள் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. குறித்த
 அதிகாரிகள் குருதிப்பரிசோதனை
 தொடர்பான தகவல்களை
 அந்தரங்கமாகப் பேணுவது
 அவசியம்.

“போதைப்பொருள் பயன்படுத்துவோரிடையே ஏயிட்ஸ்
 பரவுக்கூடிய வாய்ப்பு உயர்வானது எனக் கூறுகிறார்களோ!
 உண்மை தானா?”

சமந்தி கேட்டாள்.

“ஆமாம்.....” மாதவன் கூறினான்.

எயிட்ஸ் நோய்

பரவலுக்கும், போதைப் பொருட்
பயன்பாட்டுக்கும் இடையே தொடர்பு
உண்டு. போதைப் பொருள்களை உடலினுள்
செலுத்தி கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தும்
புகுத்திகளைப் பரிமாறிக்கொள்வது இதற்கான
ஒரு காரணம். போதைப் பொருள்களுக்கு
அடிமையானதன் பின்னர், 'எயிட்ஸ்' பரவுவதற்கு
வழிகோலக்கூடிய நடத்தைகளுக்கு உள்ளாதலும்
அதிகரிக்கும். பாலியல் தொடர்புகள் மூலம் பரவும்
நோய்கள் தொடர்பாகவும் இவ்விதமான ஆபத்து
அதிகரிக்கும். இன்று இஸங்கையில் எயிட்ஸ் நோயை விட,
பாலியல் தொடர்பு மூலம் சிபிலிசு, கொணோரியா போன்ற
பரவும் நோய்களே கூடுதலாகக் காணப்படுகின்றன.
இஸங்கையில் 1995 முடிவு வரையில் எயிட்ஸ் நோயினால்
மரணித்துள்ளோரின் எண்ணிக்கை 39. ஏயிட்ஸ் வைரசு
தொற்றியுள்ளோரின் எண்ணிக்கை 140 சிபிலிசு,
கொணோரியா ஆகிய நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளோரின்
இனப் பெருக்க உறுப்புக்களில் புன்கள் தோன்றக்
கூடும் அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் காயமுற்ற
தோலின் ஊடாக வைரசு எளிதில்
உட்புகுந்து சூருதியுடன் சேர வாய்ப்பு
ஏற்படும்.

பாலியல் தொடர்புகள் மூலம்
 பரவும் நோய்களுக்கு ஆளாகியுள்ளோர் தமது
 தொழிலாக பெரும்பாலும், பாலியல் தொடர்பான
 கருமங்களில் ஈடுபடுவர். இவர்கள் ஒன்றுக்கு
 மேற்பட்டோருடன் பாலியல் தொடர்புகளை
 வைத்திருப்பவர்களாவர். எனவே, இவர்களுக்கு
 வைரசு தொற்றுவதற்கான வாய்ப்பு
 உயர்வானதாகும்.

ஏயிட்ஸ் ஒரு சமூகப் பிரச்சினை,
 சில நாடுகளில் அபிவிருத்திக்குத் தோன்
 கொடுக்கும் வயதுப் பிரிவைச் சேர்ந்த
 சனத்தொகையில் கணிசமான சதவீதத்தினர்
 ஏயிட்ஸ் தொற்றுக்கு
 ஆளாகி உள்ளனர்.

இலங்கையிலும்,
 ஏழிட்ஸ் தொற்றடைந்தோரின்
 எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்து
 வருகின்றது. குருதிப் பரிசோதனைமூலம்
 வைரச் தொற்றடைந்த ஒருவர் கண்டு
 பிடிக்கப்பட்டால், அவ்வாறான மேலும் 100 பேர்
 வரை அச் சமூகத்தில் இருக்கக் கூடிம் என ஊகிக்க
 முடியும் என உலக சுகதாராதாபனம் கூறுகிறது. எனவே
 இளைய சந்ததியினர் இந்த ஆபத்து தொடர்பாகக் கவனம்
 செலுத்த வேண்டியது மிக முக்கியமானதாகும். பாலியல்
 தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளல் இயற்கையானதாகும்.
 அது மனித இனத்தில் நிலைத்திருப்புக்கு உதவுகின்றது.
 எனினும் பாலியல் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும்
 போது வெறுமனே பாலியல் ஆசைகளுக்கு மாத்திரம்
 அடிமைப்படாது, பொறுப்புடன் முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியது
 முக்கியமானதாகும். ஏழிட்ஸ் வைரச் தொற்றியோர் என
 இனங்காணப்பட்டோர் எம்மிடையே காணப்படக்கூடிம்.
 அவர்களை வெறுத்து ஒதுக்கிவிடலாகாது. அவர்களுக்குக்
 கருணை காட்ட வேண்டும். அது சமூகத்தின்
 பொறுப்புக்களுள் ஒன்றாகும். ஏழிட்ஸ்
 நோயாளிகளுக்குக் கருணை காட்ட வேண்டும்
 என்பதும், அவர்கள் தொடர்பாக நாம் நமது
 பொறுப்புக்கள் ஆற்ற வேண்டும் என்பதும்
 நாம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய
 மனப்பாங்குகளாகும். தொற்றடைந்தோரை
 ஒதுக்கி வைத்தலானது நோய்
 பரவுவதைப் தடுப்பதற்கு
 தடையாக அமையும்.

“ஏயிட்ஸ் நோயைக் குணப்படுத்தவதற்கான மருந்துக்கள் இதுவரையில் கண்டுபிடி க்கப்பட்டவில்லை அல்லவா.”

மாலா வினவினான்.

“இல்லை...இல்லை தற்போது கண்டுபிடி கப்பட்டுள்ள மருந்துகள் எயிட்ஸ் நோயாளிகளின் வாழ்க்கைக் காலத்தைச் சற்று அதிகரித்துக்கொள்வதற்கு மட்டுமே உதவுகின்றன. ஆனால் இம்மருந்துகளின் விலை மிக உயர்வானது”

மாதவன் கூறினான்.

இந்த ஏயிட்ஸ் கதை காரணமாக, நான் இங்கு வந்த வேலையையும் மறந்து விட்டேன்.”

மாதவன் கூறினான்.

“அதனை இந்த அளவோடு நிறுத்திக் கொள்வோம்” என சமந்தி மாதவனை நோக்கிக் கூறினார்.

தேந்ர் பருகிய பின்பு விடைபெற்றுச் செல்ல மாவதன் தயாரானார். அப்போது சமந்தி மாதவனுக்கு ஒரு விசேட அழைப்பு விடுத்தாள். சமந்தி, தனது புதிய கடைத் திறப்பு விழாவில் விசேட அதிதியாகக் கலந்து கொள்ளுமாறு மாதவன் அழைத்தாள்.

இந்த அழைப்பு குறித்து மாதவன் ஆச்சரியப்பட்ட போதிலும். அதனை வெளிக்காட்டாது அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு விடைபெற்றுச் சென்றார். வான் வண்டி பார்வையில் இருந்து மறைந்த பின்னர். சமந்தி நிம்மதிப் பெருமுச்சு விட்டாள். மாலா சமந்தியின் முகத்தைப் பார்த்துச் சிரித்தாள்.

சமந்தியைச் சந்தித்து வெளிநாடு போவதாகக் கூறிய பின்னர், மாதவன் சில காலங்களாக கிராமத்துக்குப்

போகவில்லை. விச இறுதிப் பர்ட்சையில் சிறப்பாகச் சித்தியடைந்தான். அவன் தொழிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு வீட்டில் இருக்கிறான். இப்போது பாலன், மாலா, சமந்தி, விச அனைவரும் நல்ல நன்பர்கள். பாலனும் மாலாவும் திருமணத்துக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். விசவும் சமந்தியும் இதுவரையில் உறுதியான ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை. தொழில் இல்லாமை, மாதவன் தொடர்பாக சமந்தியின் கருத்து என்ன என்பது பற்றி அறியாமை ஆகியன காரணமாகவே விச தனது கருத்தை வெளிப்படையாக இதுவரையில் தெரிவிக்கவில்லை.

விசவைச் சந்தித்து ஒரு நாள், மாதவன் தன்னுடன் கதைத்த விடயங்கள் தொடர்பாக சமந்தி விசவிடம் கூறினாள். மாதவனைக் கடை திறப்பு விழவுக்கு விசேட அதிதியாக வரும்படி அழைத்தமை பற்றி விச மகிழ்ச்சியடைந்தான். பாலன் தனது திருமணத்திற்கு முன்பாக மாலதிக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென விரும்புகிறான். அது தொடர்பாக பாலன் முத்தோர் சிலருடன் கலந்துரையாடினான்.

மாலதி இன்னும் திருமணம் செய்து கொள்ளும் அளவுக்கு வளர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் அடையவில்லை என்பதை கலந்துரையாடவின் போது முத்தோர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் மூலம் உணர்ந்து கொண்டான்.

“நல்ல ஒரு வாலிபணத் தேடி மாலதியை அவனுடன் பழக இடமளிப்பதில் தவறில்லை. இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நன்கு புரிந்து கொண்டதன் பின்னர் ஆறுதலாகத் திருமணம் செய்து வைக்கலாம்” முத்தவர் ஒருவர் கூறினார்.

திருமணம் ஒரு சமூகப்
 பாரம்பரியம். அது இப்போது
 சட்டபூர்வமான ஒரு தேவையாகவும் மாறி
 உள்ளது. திருமணத்தின் மூலம் கணவனுக்கும்
 மனைவிக்கும் பின்னைகளுக்கும் சட்டரீதியான
 பாதுகாப்புக் கிடைக்கிறது. சொத்து உரிமைகளும்
 கிடைக்கும். பாலியல் தொடர்புகளுக்காகவும் பின்னைகள்
 பெறுவதற்காகவும் திருமணம் செய்து கொள்ளத்
 தேவையில்லை என்பது சில சமூகங்களால் எடுத்தக்
 காட்டப்படுகின்றது. எனினும் விவாகம் செய்து கொண்டு
 பாலியல் தொடர்புகளைத் தனது குடும்பத்துள் மட்டும்
 மட்டுப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளலும் பின்னைகளைப்
 பெற்றெடுப்பதும் சமூகப் பிரச்சினைகள் குறைவடைய
 வழிகோலும். அத்தோடு திருமணம் காரணமாகப்
 பிறக்கும் பின்னைகளுக்கும் அக்குடும்பங்களைச்
 சேர்ந்த முத்தோருக்கும் உள், உடல்
 ரீதியிலான பாதுகாப்பும் கிடைக்கப்
 பெறுகின்றது.

திருமணம் செய்து
 கொள்வதற்காக சட்டர்த்தியில் வயது
 நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளமை பற்றி ஏற்கனவே
 குறிப்பிடப்பட்டது. சட்டழர்வமாக
 நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள வயதை அடைந்திருப்பதோடு
 அவர்கள் உள், உடல், ரதியிலான முதிர்ச்சியையும்
 அடைந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். பொறுப்பு
 வாய்ந்த பெற்றோர்கள் உருவாவதற்கும் இது வழிகோலும்.
 எமது நாட்டில் அமுலில் உள்ள திருமணச்
 சட்டதிட்டங்களுக்கு, நாட்டில் திருமணம் செய்து கொள்ளும்
 அனைவரும் கட்டுப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.
 திருமணச் சட்டங்கள் மூலம், தம்பதியரின் நடத்தை,
 சொத்துப் பகிரவு, திருமணத்தின் பின்பு பிரிந்து வாழல்,
 மரணத்தின் பின் உரிமைகள் கிடைத்தல் போன்ற
 விடயங்கள் கட்டுப்படுத்தப்படும். திருமணச் சட்டங்களும்
 பழக்க வழக்கங்கள் பாரம்பரியங்களும்
 இனங்களுக்கிடையிலும் நாடுகளுக்கு இடையிலும்,
 மதங்கள் கோத்திரங்களுக்கிடையிலும் பெரிதும்
 வேறுபடும். மரபு ரதியான பாரம்பரியங்கள்
 பேணப்படுவது தேவையற்ற தாயிருப்பினும்கூட,
 அவ்வாறான வழங்கங்கள் காரணமாக
 உறவினர்களை இனங்கண்டு கொள்ளல்,
 திருமணம் நடந்தமை பற்றி
 சமுகத்தில் ஏனையோர் அறிந்து
 கொள்ளல், திருமணத்துக்கு
 மதிப்பளித்தல் போன்ற
 நன்மைகள் ஏற்படும்.

பாலன் மாலா திருமணத்துக்கு இரண்டு குடும்பங்களதும் முத்தோரின் அனுமதியும் ஆசிர்வாதமும் கிடைத்துள்ளன. பாலனின் தாய் தந்தையர் இதற்கு மறுப்புத் தொரிவிக்க எண்ணியிருந்த போதிலும் பாலனின் நடவடிக்கைகள் குறித்து வினாவெழுப்ப அவர்கள் முனையவில்லை. வார இறுதியில் ஞாயிற்றுக்கிழமை நாட்களில் பாலனும் மாலாவும் வீட்டில் இருந்து வெளியே சென்று பொழுதைக் கழிப்பதுண்டு.

ஓரு சனிக்கிழமை நாளன்று பாலன் தனது நண்பனோருவனின் வீட்டுக்குப் போக வருமாறு மாலாவை அழைத்தான்.

“நண்பனின் வீட்டுக்குப் போகின்ற படியால் சமந்தியையும் கூட்டிக் கொண்டு போவோமா” பாலன் பிரேரித்தான்.

“விசுவுக்கும் வரச் சொல்லுவோம்” பாலன் கேட்டான்.

“நங்கள் விருப்பப்படி செய்யுங்கள். இன்று காலையில் வீட்டில் அண்ணனைப் பற்றி ஓரு கதை நடைபெற்றது” மாலா கூறினாள்.

“என்ன கதை” பாலன் கேட்டான்.

“அண்ணாவுக்கு அடுத்த மாதம் முதலாம் திகதி தொடக்கம் கொழும்பில் ஓரு கம்பனியில் வேலை கிடைத்துள்ளது. காலையில் ஆரம்பித்த தொழிலுக்குச் செல்லும் கதை திருமணக் கதையில் தான் முடிவடைந்தது.” மாலா கூறினாள்.

“ஏன் அண்ணா சமந்தியைப் பற்றி அம்மாவிடம் சொல்லவில்லையா” பாலன் கேட்டான்.

“எங்கள் அண்ணா கூச்சப்படும் தன்மை உடையவர் அல்லவா? இப்படியான விசயங்களை நேரடியாகப் பேச மாட்டார்.”

“சமந்தி அக்கா கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றபடியால் அம்மாவுக்கு அவ்வளவு விருப்பம் கிடையாது” மாலா கூறினான்.

“சொந்தக் கிராமத்திலேயே திருமணம் செய்து கொள்வது தானே” பாலன் கூறினான்.

“விசு அண்ணா இப்போது அம்மாவுடன் விசயத்தைச் சொல்லாவிட்டாலும் பின்பு கதைத்து முடிவு செய்து கொள்வார்.”

மாலா எதிர்பார்ப்புடன் பதில் கூறினான்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று பயணத்தில் விசு பங்கு கொள்ளவில்லை. பாலனும், மாலாவும், சமந்தியும் மட்டும் சென்றனர். தங்களின் வானிலேயே இவர்கள் சென்றார்கள். பாலனின் நன்பன் தொழிறிநுப்பக் கல்லூரியில் பாலனுடன் படித்தவன். அவன் தொழிறிநுப்பக் கல்லூரியில் படிக்கும் போது அறிமுகமான ஒரு யுவதியைத் திருமணம் செய்துள்ளான். அவள் ஒரு வறிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவள்” வானில் செல்லும் போது பாலன் விபரங்களைக் கூறினான்.

“எனது நன்பன் திருமணம் செய்து கொண்ட நாள் தொடக்கம் பலப்பல பிரச்சினைகள்” பாலன் கூறினான்.

“நன்பன் தனது பெற்றோரின் பூரண விருப்பம் இல்லாமலேயே திருமணம் செய்து கொண்டான். திருமணம் ஒரு விதமாக நடந்து முடிந்தது.

“திருமணம் செய்த இரண்டாவது நாளே “மணமகளின் நடத்தை சரியில்லை” என்றவாறு பிரச்சினைகள் தலைதூக்கின. ஆனால் எமது நன்பன் ஒரு புத்திசாலி. நாலைந்து மாத காலம் முத்தோரின் ஏச்சையும் பேச்சையும் கேட்டபடி பொறுமையுடன் வாழ்ந்தான். அதன் பின்னர் வைத்தியர் ஒருவரைச் சந்தித்து, ஆலோசனைகளைப் பெற்று

அவனது மனைவியின் நடத்தையில் எவ்வித பிரச்சினைஞும் இல்லை என்பதை விளங்கிக் கொண்டான். எனினும் இந்தப் பிரச்சினை காரணமாக கர்ப்பினியாக இருந்த அவளது உடல் நிலையும் உள நிலையும் வெகுவாகப் பாதிப்படைந்தன. அதன் விளைவாக நிறைகுறைவான ஒரு குழந்தையை கர்ப்பகாலம் பூர்த்தியடைய முன்பாகவே அவள் பெற்றெடுத்தாளாம். இப்போது தாய் சேய் இருவரும் நோய்வாய்ப்பட்டுக் காணப்படுகிறார்கள். பாலன் மேலும் விபரித்தான்.

“இப்போது நாங்கள் எங்கே போகிறோம் அந்த வீட்டுக்கா” சமந்தி கேட்டாள்.

“இல்லை இல்லை, இப்போது தம்பதியினர் தனியாகவே வாழ்வின்றனர். நண்பனின் தாய் தனது தவறை உணர்ந்து இப்போது மருக்களையும் பேரப் பிள்ளையையும் நன்றாகவே கவனிக்கிறாராம்” பாலன் கூறினான்.

ரங்கன் இவர்கள் மூவரையும் நண்பனின் வீட்டில் இறக்கிவிட்டு பகல் 2.00 மணிக்கு வருவதாக கூறிவிட்டுத் திரும்பிச் சென்றான்.

பாலனும் மாலாவும் சமந்தியும் வீட்டுக்குப் போகும் வேண்டியில் நண்பனின் மனைவி வாசலில் உட்கார்ந்திருந்தார். தோற்றக்கில் நலிவாக இருந்த போதிலும் தாயும் குழந்தையும் ஆரோக்கியமாகவே இருந்தனர். குசலம் விசாரித்த பின்னர் பாலன் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு அவள் இப்படிப் பதில் கூறினாள்.

“அரசாங்க வைத்திய சாலைக்குப் போனதால் தான் நானும் பிள்ளையும் தப்பிப் பிழைத்தோம். கருத்தரித்து ஆறு மாதம் கழிந்த பின்புதான் சிலினிக் போகக் கிடைத்தது. நான் அப்போது நவிவைடைந்து இருந்த படியால் அவர்கள் நன்றாகக் கவனித்தார்கள். அதனால் தான் எனது உடம்பு ஓரளவுக்கு தேறியது.

"பிறந்த பின் முன்று வாரங்கள் சூழ்ந்தையாக கண்ணாடிப் பெட்டி குருள்ளேயே வைத்திருந்தார்கள்".

"இதெல்லாம் எப்படி நடந்தது" மாலா கேட்டாள்.

"அது ஒரு பெரிய கதை தங்கைச்சி"

"தேந்தீர் குடியுங்கள். குடித்துக் கொண்டே பேசலாம். எங்களிடத்தில் குடி கொண்டுள்ள தவறான நம்பிக்கைகள், கருத்துக்கள் காரணமாக திருமணம் செய்த ஆரம்பத்தில் நான் தினமும் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகத்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தேன். நான் ஒரு தவறும் செய்யவில்லை என்பதை நான்தான் அறிவேன். ஆனால் மற்றவர் யாரும் என்னை நம்பவில்லை. சுறைந்த பட்சம் எனது தாய் தந்தையர் கூட என்னை நம்பவில்லை. எங்களது நண்பர் ஒருவர் தான் வைத்தியரிடம் எங்களைக் கூட்டிச் சென்றார். அதனாலேயே எங்கள் குடும்ப வாழ்க்கையைக் காப்பாற்றி கொள்ள முடிந்தது" என்று கூறிய அவர் கண்களில் பொங்கி வழிந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

பாலனின் நண்பன் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்து வீட்டு முற்றத்தில் இறங்கினான். நடந்த உரையாடல் அத்தோடு முற்றுப் பெற்றது. பாலனின் நண்பன் பெண்களின் கன்னித் தன்மை தொடர்பான ஒரு பிரச்சினையை எதிர் நோக்கினான். பெண் இனப்பெருக்கத் தொகுதியுள் யோனித் துவாரத்துக்கு அணித்தாக யோனி மடலுக்குக் குறுக்காக மத்தியில் துவாரமுடைய ஒரு மெஸ்லிய சவ்வு அமைந்துள்ளது. இது கன்னிச் சவ்வு எனப்படும். கன்னிப் பெண் முதல் தடவையாக ஆணுடன் பாலியல் தொடர்பு கொள்ளும் போது அதாவது ஆன் குறியைப் பெண்ணின் யோனி மடலினுள் செலுத்தும் போது இச்சவ்வு கிழிந்து குருதி வெளியேற வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப் படுவதுண்டு.

இது தொடர்பாக பல
 தவாறான கருத்துக்கள் நிலவி
 வருகின்றன. இந்தச் சவ்வின் அமையும்,
 அது கிழிதலும், சவ்வு கிழிந்தவுடன் குருதி
 வெளி யேறுவதும் ஒவ்வொரு பெண்ணிலும்
 ஒரே விதமாக நிகழுவதாகக் கருதப்படுவது
 அவ்வாறான ஒரு தவறான கருத்தாகும். சவ்வின்
 தன்மையும் அது அமைந்திருக்கும் விதமும்
 பெண்ணுக்குப் பெண் வேறுபடும். எனவே அது கிழிந்து
 குருதி வெளி யேறும் விதமும் வேறுபடும். எனவே
 பாலியல் ரீதியில் ஆனும் பெண்ணும் இணையும் போது
 இச்சவ்வு கிழியாதிருக்கவும் கூடும். அவ்வாறு சவ்வு
 கிழியாவிடின் குருதி வெளி யேற மாட்டாது.
 சிலவேளைகளில் இயற்கையாகவே கண்ணிச் சவ்வு கிழிந்து
 குருதி வெளி யேறியிருக்கலாம். எனினும் பெண்ணின்
 கண்ணித் தன்மையை நிருபிப்பதற்காக ஆசிய
 நாட்டவர்களிடையே நிலவி வரும் ஒரு
 சம்பிரதாயமாகும். எனினும் உடல்
 ரீதியான காரணங்களினால் கண்ணிச் சவ்வு
 கிழிந்து குருதி வெளி யேறாத
 சந்தர்ப்பங்களும் காணப்படுகின்றன
 என்பது வைத்தியத் துறையினரால்
 இப்போது உறுதியாக
 எடுத்துக்
 காட்டப்பட்டுள்ளது.

பாலனின் நண்பனின்
 கருத்தில் இருந்து தெளிவான
 மற்றொரு விடயம், கர்ப்பினியாக
 இருக்கும் தாயை நன்கு பராமரிக்க வேண்டியது
 அவசியம் என்பதாகும். கர்ப்பினியாக இருக்கும்
 போது போதிய போசாக்குக் கிடைக்கப் பெற
 வேண்டும். முக்கியமாக இக்காலப்பகுதியில் எல்லாப்
 போசனைக் கூறுகளும் அடங்கிய உணவை உட்கொள்ள¹
 வேண்டியது முக்கியமானது. இக்காலப் பகுதியில் இரும்பும்
 அயங்கும் அதிக அளவில் தேவை. போசாக்கு உணவு
 மட்டுமல்லாது, நித்திரை ஓய்வு, மனநிம்மதி போன்றவையும்
 மிக முக்கியமானவையாகும். தாயின் இத்தேவைகள் நிறைவு
 செய்யப்படாவிட்டால், அது கருவில் வளரும் சிசுவையும்
 பாதிக்கும். அரச வைத்தியசாலைகளில் நடத்தப்படும்
 கிளினிக்குகளுக்குச் சென்று கர்ப்பினித் தாய்மார்கள்
 ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டியது
 அவசியமாகும். குடும்பத்தில் இருக்கும் பெண்
 பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் பேணிப்
 பராமரிப்பதால் அவ்வாறாகப்
 பராமரிப்போருக்கு மட்டுமன்றி முழுக்
 குடும்பத்துக்குமே நன்மைகள்
 கிடைக்கின்றன.

நண்பர்கள் தெந்ர் பருகியதன் பின்னர் தொடராக மேலும் பல விடயங்களைப் பற்றி உரையாடினார்கள். அப்போது பாலனின் நண்பன், அவரது மற்றுமொரு நண்பனைப் பற்றிய விபரங்களை எடுத்துக்கூறினான்.

“பாலன் எங்களுடன் இருந்த ராஜாவை நினைவிருக்கிறதா ராஜாவும் திருமணத்தின் பின்டு இப்படியாக ஒரு பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய ஏற்பட்டது.

“அவர்களையும் ஒரு வைத்தியரிடம் அனுப்பி வைத்தேன். இப்போது அந்தப் பிரச்சினையும் தீர்ந்து விட்டது.”

“அவர்களுக்கு என்ன பிரச்சினை ஏற்பட்டது” சமந்தி கேட்டாள்.

“திருமணத்துக்கு முன்னரே சமந்தி பிரச்சினைகள் பற்றி விபரம் சேகரிக்கிறார்” பாலன் கேவி செய்தான்.

“இவர்கள் திருமணம் செய்து ஒரு வருட காலம் கழித்தும் பின்னைகள் பிறக்கவில்லை. நண்பன் மனைவியை அவளது வீட்டுக்கு திருப்பி அனுப்ப முனையும் அளவுக்கு பிரச்சினை வலுவடைந்தது. வைத்தியரிடம் போன போது ராஜாவுக்குத்தான் வைத்தியர் சிகிச்சை செய்தார்.”

“இப்போது அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்திருக்கிறது. சந்தோசமாக வாழ்கிறார்கள்”

நண்பன் விபரமாகக் கூறினான்.

“ஆ உண்மைதான். மலட்டுத் தன்மை தொடர்பாக எப்போதும் பெண்களுக்கே எல்லாரும் குறை கூறுவதுண்டு. பின்னைப் பேறு கிடைக்காமற் போவதற்கு பெண்களின் குறைபாடுகள் மட்டுமன்றி ஆண்களின் சில குறைபாடுகளும் காரணமாக அமையலாம் என நான் ஒரு புத்தகத்தில்

வாசித்தேன். அது மட்டுமல்ல, பிறக்கப்போகும் குழந்தை, ஆணா பெண்ணா என்பதும் விந்தில் அடங்கியுள்ள தலைமுறையுரிமைப் பண்புகளின் மூலமே தீர்மானிக்கப்படுகின்றதாம்.”

அதாவது பிறக்கப்போகும் குழந்தை ஆணா பெண்ணா என்பது ஆணினாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகிறது” பாலன் சூறினான்.

பாலனின் நண்பனும் தலையசைத்து அதனை ஆமோதித்துான்.

“மாலா, நான் சொன்னேன் தானே. பாலன் இப்போதே இந்த விடயங்களை எல்லாம் தேடி அறிந்து கொள்ளப் பார்க்கிறார்” சமந்தி சூறினாள்.

“உண்மைதான் உண்மைகளைப் பற்றி நாங்கள் அறிந்துவைத்திருப்பது நல்லது தான்.”

எங்களைப் பற்றி நீங்கள் தெரிந்து வைத்திருப்பது எங்களுக்கு நல்லது” பாலன் அனுபவசாலி போன்று சூறினான்.

சரியாக மாலை 2.00 மணிக்கு ரங்கனின் வான் வண்டி வந்து வீதியோரத்தில் நின்றது. பாலனும், மாலாவும் சமந்தியும் புறப்படத் தயாராகவே இருந்தனர். அவர்கள் யாவரும் பாலனின் நண்பனின் குடும்பத்தாரிடம் விடை பெற்று வானில் ஏறிக் கொண்டனர்.

“என்ன சமந்தி அக்கா கிடைத்த சாப்பாடு சரியில்லையா? சோர்ந்து போய் இருக்கிறீர்கள்” ரங்கன் கேட்டான்.

“சமந்தி சிரித்தாள் பதில் ஏதும் கூறவில்லை.”

அன்று மாலையில் சமந்தி கல்கலப்பின்றி இருப்பதை பாலனும் மாலாவும் உணர்ந்து கொண்டனர்.

விச வராதபடியால் தான் சோர்ந்து போய் இருக்கிறாள் போலும் என மாலா தனக்குள்ளேயே நினைத்துக் கொண்டாள்.

“இப்போது எங்கே போக வேண்டும் இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்லவா. நான் வான் சாரதி... தேவையான இடத்துக்குக் கூட்டிப் போகிறேன்” ரங்கன் கூறினான்.

“சமந்தி, எனது மற்ற நண்பனின் வீட்டுக்கும் போவோமா”

பாலன் கேட்டான்.

“சரி, ஆனால் இருட்டுவதற்கு முன்பு வீட்டுக்குப் போய் விட வேண்டும் சரிதானே.”

சமந்தி பதில் கூறினான்.

“ஆமாம். மாலை 5 மணிக்கு விச அண்ணனைக் கூட்டிவர சிவன் கோயிலுக்குப் போக வேண்டும். ரங்கன் கூறினான்.”

ரங்கனின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட அவர்கள் மூவரும் ரங்கனின் முகத்தைப் பார்த்தனர். அவர்களது ஜயத்தைத் தீர்த்து வைக்கும் வகையில் ரங்கன் விபரங்களைக் கூறினான்.

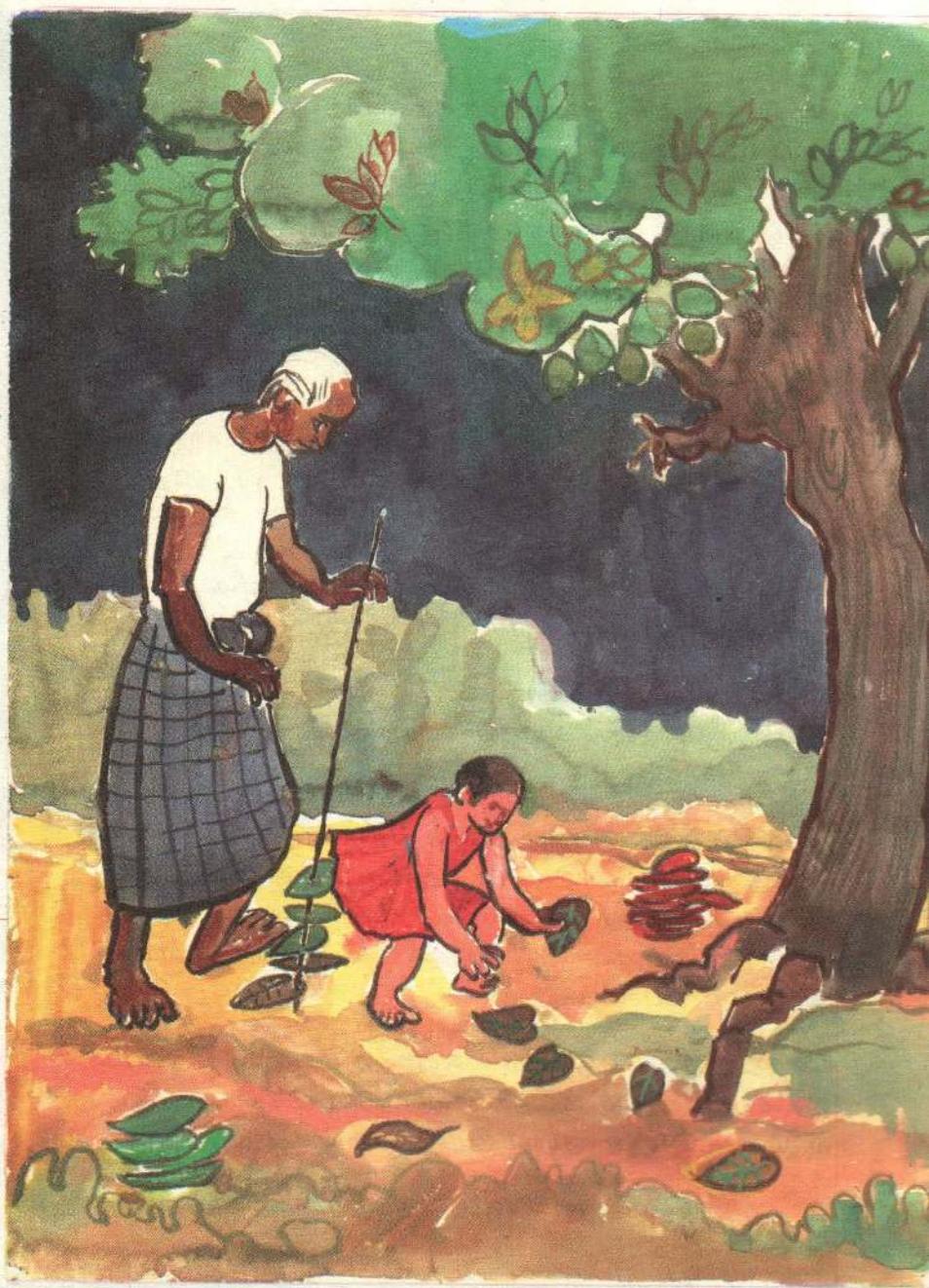
விச உடுப்பு வாங்குவதற்காக இரத்தினபுரிக்கு போய்ன்தாகவும் மாலை 5 மணிக்கு சிவன் கோவிலிடியில் வானைக் கொண்டு வரும்படி கூறியதாகவும் ரங்கன் விளக்கமளித்தான். அதனைக் கேட்ட சமந்தி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

சமந்தி தன்னை அறியாமலேயே தனது கைக்கடி கார்த்தை நோக்கினாள். அதனை ரங்கன் கண்டு கொண்டான். வாகனக் கண்ணாடியின் ஊடாக, ரங்கன்

உரத்துச் சிரித்தானேயொழிய எதுவும் பேசவில்லை. ரங்கன் ஏன் சிரித்தான் என்பதை பாலனோ மாலோவோ அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனினும் சமந்தி வெட்கத்துடன் முகத்தை அப்புறமாக திருப்பிக் கொண்டதை இருவரும் கண்டனர்.

நன்பர்கள் அடுத்ததாக அத்தினபுர மகா வித்தியாலய பழைய மாணவரும் தற்போது பட்டதாரி ஆசிரியராக இருப்பவருமான ஒரு நன்பன் வீட்டுக்குச் சென்றனர். அவர் திருமணமானவர். விசுவை விடவும் முத்தவர். ஆனால் இப்போது பாலனின் நன்பருடன் பாடசாலைக்கு இரும்புக் கதிரைகள் செய்து கொடுப்பது தொடர்பாகப் பேசுவதற்காகவே பாலன் சென்றான். அந்த வீட்டில் ஏறத்தாழ 4 வயதுடைய ஒரு பெண் பிள்ளை இருந்தாள். பாலனும் சமந்தியும் மாலாவும் அந்த வீட்டுக்குப் போகும் போது அந்தப் பிள்ளை பாட்டனுடன் தோட்டத்தில் இலைகள் பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தாள். பாட்டனார் தடியினால் சேகரிக்கும் இலைகளை அவள், மஞ்சள் நிற, சிவப்பு நிற, பச்சை நிறக் குவியல்களாக குவித்துக் கொண்டிருந்தாள். நன்பர்கள் அந்த இடத்துக்கு வந்த போது இலைக் குவியல்களின் கதையை அவள் கூறினாள். அதனைக் கேட்ட சமந்தியும் மாலாவும் தோட்டத்திலேயே தங்கி விட்டனர். பாலனும் ரங்கனும் வீட்டு வாசலில் கதிரைகளில் அமர்ந்து நன்பனுடன் உரையாடினர். அந்தச் சிறுமி அடுத்ததாக மாலாவையும் சமந்தியையும் தனது அறைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு சென்றாள். அது ஒரு அழகான அறை. அவள் வரைந்த சித்திரங்கள் சுவரில் ஒட்டப்பட்டிருந்தன. அவள் ஆக்ஷிய கை வேலை ஆக்கங்கள் அறையெங்கும் காணப்பட்டன. “இவள் ஒரு கெட்டிக்காரி” என மாலாவும் சமந்தியும் மனதுக்குள்ளேயே எண்ணிக் கொண்டனர்.

தேந்ர் குடிப்பதற்காக, எல்லோரும் வீட்டு வாசலுக்கு வந்தனர். அங்கு நன்பன் தனது மனைவியை அவர்களுக்கு

அறிமுகஞ் செய்து வைத்தான். “மகனைத் தூங்க வைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.” என அவள் கூறியதிலிருந்து அவர்களது குடும்பத்தில் ஒரு புதிய அங்கத்தவரும் சேர்ந்துள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

“பிரசவ விடுமுறை 85 நாள் இருக்கிறதுதானே? இவரது பொழுதும் குழந்தையுடன் தான் கழிகிறது. குழந்தைக்கு உணவு தாய்ப்பால் மட்டும் தான்”.

மாலா தனது மடியில் அமர்ந்திருந்த சிறுமியை கீழே இறக்கி விட்டு “நாங்கள் போய் வருகிறோம்” எனக் கூறி எழுந்தாள்.

மேசையின் மீது வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு இளைஞரின் படத்தை மாலா கண்டாள்.

“இந்த இளைஞரை நான் எங்கேயோ சந்தித்திருக்கிறேன். அல்லவா” மாலா எண்ணினாள்.

வானில் ஏறியவர்கள் அடுத்தாக சிவன் கோவிலடிக்குச் சென்றார்கள். ஆனால் விச அங்கு வந்திருக்கவில்லை. இவர்கள் அவ்விடத்தில் அரை மணி நேரம் வரை காத்திருக்க வேண்டி ஏற்பட்டது. கடைசியாகச் சென்ற நன்பனின் குடும்பத்தைப் பற்றியே அவர்கள் அப்போது பேசினர்.

“அந்தக் குடும்பம் ஒரு அழகான குடும்பம் இல்லையா. சிறுமி துடுக்கானவள். கெட்டிக்காரியும் கூட. வீடும் அழகானது, தாயும் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறாள்.”

“சிறுமி முன்பளிக்குப் போவதாகத் தெரிகிறது.”

“முன்பளிக்குப் போக வேண்டியதில்லை. வீட்டிலேயே சொல்லிக் கொடுக்க முடியும். வீட்டில்

அதற்கான வாய்ப்புகள் பல இருக்கின்றன” மாலா சூறினாள்.

“மாலா அக்கா ஆசிரியர் பயிற்சியில் படித்த விடயங்கள் தானே இல்லையா” ரங்கன் கேவி செய்தான்.

“குழந்தைக்கு தாய்ப்பால் மட்டும்தான் கொடுப்பதாக உங்கள் நன்பர் பெருமையாகக் கூறினாரே”

மாலா கேட்டாள்.

“சிறு குழந்தைகளுக்கு சோறு, கறி, இறைச்சி, மீன் எல்லாம்தான் கொடுக்க வேண்டுமா” ரங்கன் கேவியாகக் கேட்டான்.

“இப்போது குழந்தைகளுக்கு முதல் நான்கு - ஆறு மாதம் வரை தாய்பால் மட்டும்தான் ஊட்டப்படுகின்றதாம். தண்ணீர் கூட கொடுப்பது கிடையாதாம். பெரும்பாலான பிள்ளைகளும் நீர், அசுத்தமான சூப்பி போன்றவற்றினால் தான் வயிற்றுள் கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றதாம். தாய்ப்பால் மட்டும் கொடுப்பதால் வயிற்றுச் கோளாறுகளோ வேறு நோய்களோ ஏற்படுவது கிடையாதாம். குழந்தை மகிழ்ச்சியாக ஆரோக்கியமாக வளருகின்றதாம். குழந்தை பிறந்தவுடனேயே தாய்ப்பால் ஊட்டி அதன் பின்னர் உறிஞ்சிக் குடிப்பதற்கு இடமளிப்பதன் மூலம் தாய் தனது குழந்தைக்கு சிறப்பாக . தாய்ப்பால் ஊட்ட முடியும். தாய்ப்பாலுட்டும் தாய்க்கு போசாக்குள்ள உணவும் ஓய்வும் கிடைக்க வேண்டியது மிக அவசியமானதாகும். இவற்றைப் பற்றித்தான் நன்பன் என்னிடம் கூறினான்.” சமந்தி கூறி முடித்தாள்.

“சமந்தி அக்காவுக்கும் எல்லா விபரங்களும் தெரியும் இல்லையா”

ரங்கன் கேவி செய்தான்.

“ஆமாம்... நாங்கள் புத்தகங்கள் வாசிக்கிறோம். தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறோம். ரேடி யோ நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கிறோம். அப்படியாகத்தான் இந்த விபரங்களை அறிந்து கொள்கிறோம்.”

சமந்தி விளக்கமளித்தான்.

பொறுப்பு வாய்ந்த

பெற்றோர்களாக வேண்டுமானால்,

கர்ப்பினியாக இருக்கும் தாயை நன்கு

பேணிப் பராமரிப்பது அவசியம். பின்னைப்

பேற்றை எதிர்பார்த்திருக்கும் காலத்தில்

கிணினிக்குக்களுக்குச் சென்று தேவையான

ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

பின்னைப் பேற்றுக்காக பயிற்சி பெற்ற வைத்தியர்களும்

பயிற்சி பெற்ற ஊழியர்களும் கடமையாற்றும் ஒரு

வைத்தியசாலைக்குச் செல்ல வேண்டியதும்

முக்கியமானதாகும்.

தாய்மார்

மரணமடைவதையும்,
குழந்தைகள் மரணிப்பதையும்
இதன் மூலம் குறைத்துக் கொள்ள
அடியும். குழந்தை பிறந்த பின்பு
கொலஸ்ட்ரம் எனப்படும் கடும்புப் பாலை
இயன்ற அளவு விரைவாக ஊட்டி ஏற்ததாழ
நான்கு மாதங்கள் வரை தாய்ப்பாலை மட்டும்
ஊட்டுவதால் குழந்தையை ஆரோக்கியமான
குழந்தையாக வளர்த்தெடுக்கலாம். நான்கு மாதங்களின்
பின்னர் மேலதிக உணவுகள் ஊட்டுவதும் சுத்தமான
குழலில் வாழ்வதும், தாயையும் குழந்தைகளையும்
அன்பாகப் பேணுவதும் முக்கியமானவை.
செவிமடுத்தல், வாசித்தல், எழுதுதல் போன்ற
திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்கான அடிப்படையான
பயிற்சியே முன்பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்கும் தேவையாக
அமைகின்றது. முன்பள்ளிகள் மூலம்
எதிர்பார்க்கப்படுவதும் இது வேயாகும். பிள்ளைகளைப்
பல்வேறு தொழிற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தி
இவ்வாறான அடிப்படைப் பயிற்சிகளைப்
பெற்றுக் கொடுக்கலாம். வீட்டில் முத்தோர்
மேற்கொள்ளும் வேலைகளில் பங்கு கொள்ளக்
செய்வதன் மூலமும், பிள்ளைகளுடன் அடிக்கடி
கதைப்பதன் மூலமும் கதைகளைச் சொல்லிக்
கொடுப்பதன் மூலம், மணல், நீர், கனி போன்ற
இயற்கையான பொருள்களைக் கொண்டு
விளையாட வாய்ப்பளிப்பதன் மூலமும்
முன்பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குக், கற்றுக்
கொள்வதற்கான வாய்ப்புக்களை
மிக எளிதில் ஏற்படுத்திக்
கொடுக்கலாம்.

ஏற்ததாழ் 45 நிமிடங்களின் பின்பு விச அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

வானில் முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த பாலன் விச வந்தவுடன் இறங்கிப் பின் ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். சமந்தியையும் மாலாவையும் நோக்கியவாறு விச முன் ஆசனத்தில் அமர்ந்தான்.

விச தாமதமாகிக் கலவரத்துடன் வந்திருப்பதை உணர்ந்த ரங்கன் விசவை நோக்கி “ஏன் அண்ணா தாமதம், ஏதும் பிரச்சினையா?” எனக் கேட்டான்.

“ஓரு சின்னப் பிரச்சினைதான்”

“ஏன் ...ஏன் என்ன பிரச்சினை... என்ன நடந்தது?” சமந்தி கேட்டாள்.

“சந்தரன் இராணுவ வைத்தியசாலையில் சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளானாம்” விச சூறினான்.

“ஏன் என்ன நடந்திருக்கிறது?” ரங்கன் கேட்டான்.

“காவில் சூடுபட்டிருக்கின்றதாம். ஆபத்து இல்லையாம்” விச சூறினான்.

“அண்ணாவுக்கு எப்படி விசயம் தெரிய வந்தது?” ரங்கன் கேட்டான்.

“நான் இன்று காலை இரத்தினபுரிக்குப் போக ஆயத்தமாகும் போது அம்மாதான் சுந்தரனைப் பற்றி நினைவுட்டினார். தலைமையகத்தில் விசாரித்துப் பார்க்கும்படி சூறினார். நான் தொலைபேசி மூலம் விசாரித்தேன். அவர்கள் வீட்டுக்குச் செய்தி அனுப்பு வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதாக சூறினார்கள்.

“பின்னைகளுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்படும் போது தாய்மாருக்கும் அது தெரிய வருகிறதோ என்னவோ”

விசு சமந்தியின் முகத்தைப் பார்த்தபடி கூறினான். சமந்தி தலையை அசைத்து ஆமோதித்தாள். அவள் ஒன்றும் பேசவில்லை.

“வீட்டுக்குச் செய்தி கிடைக்க முன்னர் விசு அண்ணா அதை அறிந்து கொண்டது நல்லதாகிப் போய் விட்டது. இல்லாவிட்டால் அம்மா அதிகம் கலவரப்பட்டு விடுவார். எங்கள் அம்மா வாழ்க்கையில் பலப்பல கஷ்டங்களை அனுபவித்துள்ளார்கள்”.

ரங்கன் கவலையுடன் கூறினான்.

“இந்தப் பிள்ளைகள் அம்மா மீது அதிக அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள். சமந்தி தனக்குள்ளேயே எண்ணிக் கொண்டாள்.

மாலா விக்கி விக்கி அழுவதைக் கண்ட சமந்தி அவளது தலையைத் தன் மடிமீது வைத்து அவருக்கு ஆறுதல் கூறித் தேற்றினான்.

“இப்போது நாங்கள் வீட்டுக்குப் போய் நாளை காலையில் கொழும்புக்குப் போவோம்” விசு கூறினான்.

அனைவரும் வீடு சென்றனர்.

அன்று இரவு விசுவின் வீட்டில் எவரும் தூங்கவில்லை. செய்தியைக் கேள்வியுற்ற அயலவர்கள் வந்து கவலை தெரிவித்து ஆறுதல் கூறிச் சென்றனர். சமந்தியின் அம்மாவும் அப்பாவும் சமந்தியும் வந்தனர். விசுவின் அம்மா நிலைமையைத் தொயித்துடன் எதிர்கொண்டார்.

பாட்டனார் மிக மிகக் கவலைப்பட்டார்.

சமந்தி குடும்பத்தினர் புறப்பட ஆயத்தமாகும் போது “நாங்கள் நானை காலை கொழும்புக்குப் போகிறோம். சமந்திக்கும் போகலாம். சுந்தரன் சமந்தியைக் கண்டால் சுந்தோசப்படுவான்.” என விசுவின் அம்மா கூறினாள்.

தாயின் மனமாற்றம் குறித்து விசு மகிழ்ச்சியடைந்தான். விசுவின் குடும்பத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இது கஸ்டங்கள் நிறைந்த ஒரு காலம். எதிர்பாராத விதமாக சுந்தரனின் ஒரு காலில் கணுக்கால் வரையிலான பகுதி வெட்டி அகற்றப்பட வேண்டி ஏற்பட்டது. மாலாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் இதனைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. விசு தனது மனத்தினுள்ளேயே கவலையைத் தாங்கிக் கொண்டான். ரங்கன் சுந்தரனின் அருகிலேயே இருந்தான். அவன் அவனது கவலையை வெளிக்காட்டவில்லை. ரங்கன் எப்போதும் சுந்தரனை மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்க முயற்சி செய்தான். சுந்தரனின் காயம் சற்றுக் குணமான பின்பு வீட்டுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டான். சுந்தரன் ஊன்று கோல்களின் உதவியுடன் வானில் இருந்து சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்து வீட்டுக்கு வரும்போது தமக்கு ஏற்பட்ட கவலையை ஒருவரும் வெளிக்காட்டவில்லை. விசுவின் தாய் முகத்தில் எவ்வித கவலைக் குறிகளையும் காட்டாது சிரித்த முகத்துடன் சக்கர நாற்காலியைத் தள்ளிக் கொண்டு சென்ற விதத்தைக் கண்டு அனைவரும் ஆச்சரியமடைந்தனர்.

“வாழ்க்கையில் கிடைத்த அனுபவங்கள் காரணமாக பிரச்சினைகளை தெரியத்துடன் எதிர்கொள்ளக் கூடிய ஆற்றலை அம்மா பெற்றுள்ளார்” மாலா என்னிக் கொண்டாள்.

எனினும் அன்று மாலையிலேயே பட்டனார் நோய் வாய்ப்பட்டார். வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்லும்

வழியில் அவர் மரணமானார். ரங்கன் சக்கர நாற்காலியில் வருவதைக் கண்டதால் ஏற்பட்ட வேதனை காரணமாக ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியினாலேயே அவர் நோய்வாய்ப்பட்டுக் காலமானார். பாட்டனின் ஈமைக்கிரியைகள் நடந்து முடிந்தன.

ஓன்றன்பின் ஓன்றாக ஏற்பட்ட கஷ்டங்களை எதிர்கொள்வதற்காக விசு குடும்பத்தினருக்கு ஏனையோரின் உதவி ஒத்தாசைகள் பெரிதும் துணையாக அமைந்தன.

பாட்டனாரின் ஈமைக்கிரியைகள் முடிவடைந்த பின்னர் குடும்ப அங்கத்தவர் அனைவரும் வீட்டு முற்றத்தில் அமர்ந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். பாட்டி மாத்திரம் அங்கு இருக்கவில்லை.

“சுந்தரன், பாட்டி தனிமையில் அல்லவா இருக்கிறார். பாட்டி யோடு கொஞ்சம் கதைத்துக் கொண்டிருங்கள்” விசுவின் தாய் கூறினாள்.

சுந்தரன் ஊன்றுகோல்களின் உதவியுடன் பாட்டியைத் தேடிச் சென்றான்.

“மாலாவுடன் பாட்டியையும் பாட்டனையும் எங்கள் வீட்டுக்குக் கூட்டிப் போகத்தான் நான் நினைத்திருந்தேன். இனி பாட்டியைத்தான் கூட்டி கோண்டு போக வேண்டும்.” பாலன் கூறினான்.

“ஆமாம்... பாட்டனாரை நன்றாகக் கவனித்துக் கொள்ள எமக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. சிறுபராயத்தில் இருந்து எங்களை வளர்த்து ஆளாக்க பாட்டனார் அதிகம் சிரமப்பட்டுள்ளார். கமத்தொழில்தான் பாட்டனாரின் முக்கியமான தொழில். பின்னைகளின் அப்பா குடும்பத்தின் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ள உதவி செய்தார்.”

“பாட்டியை நான் கவனித்துக் கொள்கின்றேன். நீங்கள் சுந்தரிச் சின்னம்மாவைக் கவனித்துக் கொண்டால் போதும்” விசுவின் தாய் கூறினாள்.

“ஆமாம் சுந்தரிச் சின்னம்மாவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். சுந்தரிச் சின்னம்மாவின் வீட்டை நாங்கள் கட்டிக் கொடுப்போம்.” ரங்கன் கூறினான்.

“நல்லது ரங்கன் வேலைகளைத் தொடங்குங்கள் நாங்கள் உதவி செய்கிறோம்.”

விசு கூறினான்.

திமர் திமிரென ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இடம் பெற்ற இந்தச் சம்பவங்கள் காரணமாக, சமந்தியின் புதிய கடைத்திறப்பு வைவத்தைச் சற்றுப் பின்போட வேண்டிய ஏற்பட்டது. ஏறத்தாழ இரண்டு மாதங்களின் பின்னர் அனைவரதும் வாழ்க்கை ஓரளவுக்கு வழுமைக்குத் திரும்பியது. சுந்தரன் இப்போது வான் வங்கடியில் ஏறி வேலைத்தலத்துக்குப் போகிறான். தன்னாலான வேலைகளைச் செய்கின்றான். சில நாள்களில் ரங்கனுடன் வானில் ஏறி வியாபார வேலைகளுக்கும் போகிறான்.

ஒரு நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை வேளையில் பாலன் அத்தினபுர நகரத்தில் மாலாவைச் சந்தித்தான். பாலனுடன் மற்றுமொரு இளைஞரும் இருந்தான். பாலனுடன் நண்பனின் வீட்டுக்குப் போன வேளையில் அவர்கள் மேசை மீது வைக்கப்பட்டிருந்த இளைஞரின் புகைப்படம் அவளது நினைவுக்கு வந்தது.

“எங்கேயோ பார்த்த நினைவிருக்கிறதே” மாலா மனதுக்குள்ளே நினைத்துக் கொண்டாள்.

பாலனின் வேலைத்தலத் திறப்பு விழாவன்று மாலதியுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்த இளைஞர் இவனே தான் என்பது மாலாவின் நினைவுக்கு வருகிறது.

“மாலா இவர் எனது நன்பர் ஜகன் அன்று நாங்கள் இவரது அண்ணன் வீட்டுக்குத்தான் போனோம். இவரது அண்ணன் மகள்தான் பாட்டனாருடன் இலைகள் பொறுக்கி விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்”.

பாலன் நன்பனை மாலாவுக்கு அறிமுகஞ் செய்து வைத்தான்.

“ஆமாம் அன்று அவர்களது வீட்டில் இவரது புகைப்படத்தை நான் பார்த்தது நினைவிருக்கிறது”.

மாலா சூறினாள்.

பாலனுடன் கதைத்த பின்பு நன்பன் விலகிப் போனான். இந்த இளைஞர் மாலதியை விரும்புவது பற்றி பாலன் மாலாவிடம் சூறினான். இந்தத் தொடர்பு பாலன் மூலமாகத்தான் ஏற்பட்டது என பாலன் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதை மாலா உணர்ந்து கொண்டாள். எவ்வாறாயினும், அவன் தொழில் பார்க்கின்ற ஒரு நல்ல இளைஞர் என்பதை பாலன் அறிந்து வைத்துள்ளமையால், மாலாவும் அனுமதித்தாள்.

“அடுத்தவாரம் வியாழக்கிழமை நீங்கள் லீவு எடுக்க வேண்டி வரும்” பாலன் சூறினான். “என் திருமணம் செய்யப் போகிறீர்களா” மாலா கேட்டாள்.

“இல்லை, இல்லை உங்களின் ஆசிரியர் பயிற்சி முடிவடையும் வரை பொறுப்போம்” பாலன் சூறினான்.

“அடுத்த வாரம் சமந்தியின் புதிய கடை திறப்பு விழா நடைபெற இருக்கிறது”.

“விசேட அதிதி யார் என்று தெரியுமா” பாலன் கேட்டான். விச அண்ணாவா?

மாலா கேட்டாள்.

“இல்லை மாதவன்” பாலன் கூறினான்.

“சமந்தியின் மனதில் அப்படியொரு கருத்து இருந்தது தானே”

மாலா கூறினாள்.

“மாதவன் அழைப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறாரா”
மாலா கேட்டாள்.

“ஆமாம்.. எல்லா ஆயத்தங்களும் செய்தாகி விட்டது திறப்பு விழாவுக்கு உடுப்பதற்கு உங்களுக்கும் ஒரு சாரி தேவையல்லவா? சாரியொன்று வங்குவோமா?” மாலாவின் கையைப் பற்றியவாறு பாலன் கேட்டான்.

“வேண்டாம் வேண்டாம் போன மாதம் நான் இரண்டு புதிய சாரிகள் வாங்கினேன்.”

மாலா கூறினாள்.

சமந்தியின் கடைத்திறப்பு விழாவுக்கு நகரத்தில் இருந்தும் கிராமத்தில் இருந்தும் பெருந்தொகையானோர் அழைக்கப்பட்டனர். சுந்தரிச் சின்னம்மாவும் மாலாவும் காலையிலேயே சமந்தியின் கடைக்குப் போனார்கள். மாலா அன்று அழகான மஞ்சள் நிற சாரி அணிந்து மஞ்சள் நிறப் பூவொன்றைக் கொண்டடையில் செருசியிருந்தாள்.

அதனைக் கண்டு பாலன் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

கடையை அலங்கரிக்கும் வேலைகளில் அவர்கள் உதவி செய்தனர்.

வேலைகளை முடித்த பின்பு சமந்தி அழகிய வெள்ளை நிறச் சாரியும் சட்டையும் அணிந்து நீண்ட சூந்தலை சீவிப் பின்னி விட்டுக் கொண்டாள். சுந்தரிச் சின்னம்மா கொண்டு வந்த மல்லிகைப் பூக்களைக் கொண்டையில் சூடி அலங்கரித்துக் கொண்டாள். அடிக்கடி கண்ணாடியில் அழகு பார்த்துக் கொண்டாள்.

விச பின்னாலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை சமந்தி அப்போதுதான் கண்டாள்.

“கொள்ளை அழகு”

விச சமந்தியை நெருங்கி மெதுவான குரவில் கூறினான்.

சமந்தி 16 வயது இள மங்கை போல அழகாக இருந்தாள்.

சமந்தியின் கையில் எஞ்சி இருந்த மல்லிகைப் பூக்களை விச எடுத்துக் கொண்டான். விச மல்லிகைப் பூக்களை சமந்தியின் பின்னிலிட்ட சூந்தலில் ஒவ்வொன்றாக சூடி விட்டான். சமந்தி நிலத்தைப் பார்த்தவாறு அமர்ந்திருந்தாள்.

பின்னால் காலடிச் சத்தம் கேட்டபோது சமந்தியும் விசவும் தலையைத் தூக்கி திரும்பிப் பார்த்தனர்.

அங்கே மாதவன் நின்றிருந்தான்.

சமந்தியும் விசவும் “மாதவன்” என ஓரேயடியாகக் கூறினார்.

“பிரதம அதிதி நேரகாலத்துடனே வந்து விட்டார் இல்லையா” சிரித்தவாறே மாதவன் கேட்டான்.

எனக்கு ஓர் உதவி செய்ய வேண்டும். நான் இப்போதுதான் கொழும்பில் இருந்து வருகிறேன். நான்

திருமணம் செய்ய இருக்கும் பெண் காருள் இருக்கிறார். அவரை இங்கு நிறுத்தி விட்டுப் போகிறேன். நான் வீட்டுக்குப் போய் அம்மாவையும் அப்பாவையும் கூட்டிக் கொண்டு வருகிறேன்."

என்று கூறியவாறு சமந்தியின் பூத்தட்டில் இருந்து இரண்டு மல்லைகைப் பூக்களை கையில் எடுத்துக் கொண்டான். "இந்தப் பூக்களை நான் உங்கள் சூந்தவில் குத்திவிடுகிறேன்" மாதவன் கூறினான். சமந்தி மறுப்பேதுமின்றி அதற்கு இடமளித்தார். மாதவன் பூக்களைச் சூந்தவில் குத்தும் வேளை விசுவும் சமந்தியும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டனர்.

சமந்தி கார் நிறுத்தப்பட்டிருந்த இடத்துக்குப் போனாள். அலங்காரமான புத்தம் புது கவுண் அணிந்திருந்த அவள் காரில் இருந்து இறங்கிய வேளை சமந்தி கைகுலுக்கி அவரை வரவேற்றாள்.

"சமந்தி இவர் சாந்தி; நாங்கள் சிட்டடியில் திருமணம் செய்து கொள்ள உள்ளோம்.

"சாந்தி இவர் சமந்தி... நாங்கள் சிறுபராயம் தொட்டே நன்பர்கள்" மாதவன் அறிமுகஞ்சு செய்து வைத்தான்.

வாருங்கள் உள்ளே வாருங்கவ்" சமந்தி சாந்தியை உள்ளே கூட்டிச் சென்றாள்.

தாமதமின்றி வருவதாகக் கூறிவிட்டு மாதவன் புறப்பட்டான்.

பாலனும், மாலாவும் சுந்தரச் சின்னம்மாவும் ரங்கனும் அந்த இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

அவ்வேளை சுந்தரனும் மாதுரியும் சிரித்துப் பேசியவாறு பாதையை கடந்து வருவதைக் கண்டனர்.

இந்தப் புத்தகத்தில் நாம் உங்களைப் போன்ற
இளைஞர்களைத் தான் சந்தித்தோம்.

குமரப்பருவமே வாழ்க்கையின் மிகச் சிறந்த காலம்.

வளிமையும் தைரியமும் மிக்க மகிழ்ச்சிகரமான
விரைவான மாற்றங்கள் நிகழும் பருவம் அது.

இப்பருவத்தில் சூழலில் இருந்து கிடைக்கும்
அழைப்புகளும் உகப்பற்றவையாக அழையக்கூடும்.

புகைத்தல், மதுபானம், போதைப் பொருள்கள், ஆபாசக்
சஞ்சிகைகள், புத்தகங்கள், படங்கள், எமிட்ஸ் நோய், போர்,
விபத்துக்கள், மனத்தாக்கங்கள் போன்ற பல சவால்களை
எதிர்நோக்கவேண்டி ஏற்படும் பருவம் அது.

அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஆற்றலை வளர்த்துக்
கொள்ளுங்கள்!

விரைவாக மாற்றமடையும் உங்கள் உடல் பிறிதொரு
உலகத்துக்குப் போக உங்களை அழைக்கும்.
விருத்தியடைந்த மனதுடன் அறியாமை களைந்து
நல்லிவுடனும் போதிய முதிர்ச்சியுடனும் அவ்வுலகில்
நுழையுங்கள்.

மனதில் இருந்து அன்பும் கருணையும் நீங்கிச் செஸ்லும்
காலமிது.

அன்பையும் கருணையையும் உலகில் பரப்புங்கள்.

வளங்களைப் பேணி சூழலைக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்.

இளமையில் நாட்டுக்காக உழைத்து வயோதிபமடைந்து இருக்கும் நமது முதியோரைப் பராமரிப்பது உங்கள் கடமை அதனை நன்கு நிறைவேற்றுங்கள்.

நற்கல்வி பெற்று, நாட்டுக்குச் சுமையின்றி, நற்றொழில் புரிந்து பொருளாதார விருத்திக்கு உதவுங்கள்.

உரிய வயதை அடைந்த பின்னர், உளமும் உடலும் போதிய விருத்தியடைந்த பின்னர் திருமணம் செய்து குழந்தைகள் பெற்று மகிழ்வுடன் இல்வாழ்வு வாழுங்கள்.

குழந்தைகளை அண்டுன் ஆதரவுடன் காத்து பொறுப்பு வாய்ந்த பெற்றோர்களாக அவர்களுக்கு நல்வழி காட்டுங்கள்.

இளைஞர்களே! நீங்கள் ஆற்ற வேண்டிய பொறுப்புக்கள் கடமைகள் பல உண்டு. அவை யாவும் முக்கியமானவை.

உங்களது எதிர்காலக் கடமைகளைப் - பொறுப்புக்களை அற்றுவதற்கான சிறிதளவு உதவியேனும் இந்தப் புத்தகத்தின் மூலம் உங்களுக்கு கிடைத்திருப்பின் அதுவே எமது மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாகும். என்பதில் ஜயமில்லை.

ஆக்கத்திறன் மிக்க உங்களுக்கே இந்த அழைப்பு

- ஞ** கதையில் இடம் பெற்ற, காற்றாடி பறக்க விடும் சம்பவத்தை அல்லது மாலா பருவமடைந்து அறையினால் இருந்த போது அவளது மனதில் ஏற்பட்ட உணர்வுகளை அல்லது கதையின் இறுதியில் மாதவனும் சமந்தியும் சந்தித்த பின்னர் பிரிந்து வீட்டுக்குச் செல்லும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களது மனதில் ஏற்பட்ட உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு கவிதை புனையுங்கள்.
- ஞ** சுமதி எதிர்நோக்கிய கொடுமையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பெண்பிள்ளைகள் எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ள கொடுமைகள் பற்றியும் அவற்றில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கான நடத்தைக் கோலங்கள் பற்றியும் கருத்துத்தெரிவிப்பதற்காக மற்றுமொரு பெண் பிள்ளைக்கு, மாதுரி ஒரு கடி தம் எழு எண்ணியுள்ளாள் எனக் கருதி அக்கடி தத்தை எழுதுங்கள்.
- ஞ** பாலனின் வேலைத்தலத் திறப்பு விழாவின் போது பாலன் தெரிவித்த கருத்துக்களைப் பற்றி எல்லோரும் கருத்துப் பரிமாறியவாறு, வேலைகளைத் திட்டமிட்டுக் கொண்டனர். அச்சந்தர்ப்பத்தில் தயாரிக்கப்பட்டதாகக் கருதக் கூடிய ஒரு வேலைத் திட்டத்தைத் தயாரியுங்கள். (உங்களது திட்டத்தில், செலவாகும் காலம், தேவையான பணம், தேவையான உழைப்பு, வளங் களைத் தேடிப்பெறல், இலக்குகள் போன்ற விபரங்கள் தெளிவாகக் காட்டப்படல் வேண்டும்.)
- ஞ** மேற்படி விழாவில் பாலன் ஆற்றியிருப்பான் என நீங்கள் கருதும் உரையை எழுதுங்கள்.

- ▲ இந்த நூலின் மூலம் நீங்கள் பெற்ற படிப்பினைகள்/ தகவல்கள் தொடர்பாக உங்களது நன்பனுக்கு/நன்பிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுங்கள்.
- ▲ இந்தக் கதையுடன் தொடர்புபடுத்தக் கூடியனவும் தற்போது பிரபல்யமடைந்துள்ளதுமான பாடல்களை ஒரு தொகுதியாகச் சேகரியுங்கள்.
- ▲ இக்கதையில் உங்களுக்கு மிகப் பிடித்தமான சம்பவத்தை தெரிவு செய்து அதனை ஒரு கவிதையாக/ ஒரு பாடலாக எழுதுங்கள். அல்லது ஒரு சித்திரமாகத் தீட்டுங்கள்.
- ▲ கதையின் இறுதியில் இடம்பெற்றுள்ள சம்பவத்தை நீங்கள் விரும்பும் விதத்தில் மேலும் விரிவாக எழுதுங்கள். அல்லது கதையின் முடிவை உங்களது விருப்பப்படி மாற்றியமைத்து இக்கதையைத் தொடர்ந்தும் எழுதுங்கள்.

PRINTED BY AJ PRINTS, DEHIWALA.